

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ

ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Πολλοῦ γε χρυσοῦ καὶ πλούτου
κρείσσων Πάτρα (ΕΓΡΗΠΙΔΗΣ)

ΑΘΗΝΑΙ 28 Ἀπριλίου 1889.

Ο ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

Ὅταν μία δίκη ἐν Ἑλλάδι μετὰ δέκα ἢ εἰκοσι ἐτῶν διαδικασίαν ἀπανδήσῃ τοὺς διαδίκους, ἐνταγιάσῃ δὲ οὐκ ὀλίγους συνεταιίρους ἢ συγγενεῖς ἀφορτέρων, τότε οὗτοι καταρῶμενοι τοὺς Νόμους, τοὺς δικαστὰς καὶ δικηγόρους των, αἰσθάνονται κοινὴν καὶ σφοδρὰν ἐπιθυμίαν ἵνα ἐξέλθωσιν ὅσον τάχιον ἐκ τῆς ἀπέλπιδος, πρητέδους ἢ κρυμοπαροῦς θέσεως των.

Τὸ δὲ περιεργότερον, πρῶτος ὁ ἀδικήσας καὶ κρατῶν τὴν περιουσίαν τοῦ ἄλλου μᾶλλον περιδεῖς διὰ τὰς δαπάνας, τὰ δῶρα, τὰς εἰσπρατικὰς θυσίας, τὰς ψευδορκίας καὶ τὸ ἐνώπιον του σποτεινότερον χάος, ζητεῖ τὸν συμβιβασμὸν, ἄρως προτρέπων κατὰ τῶν στρεφοδίκων δικηγόρων του, ἢ ἀτίμων συνεταιίρων του, τῶν βυθιδιάντων αὐτὸν εἰς τοιοῦτον ἰξώδη μαίανδρον.

Πάντες ἤκουσατε περὶ τῆς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου Ἑλληνικῆς Μεταλλευτικῆς Ἐταιρείας πολυχρότου δίκης, ἣς τὸ συμβούλιον κατ' ἀρχὰς συνεκροτεῖτο ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπισήμων καὶ ἀξιοπίστων ἀνδρῶν τοῦ κράτους, προεδρευόμενον τότε παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κ. Ρεπιόρη, μετὰ ταῦτα παρὰ τοῦ στρατηγῶν Καρατζᾶ, ἐσχάτως δὲ παρὰ τοῦ πνευματώδους καὶ εὐόρκου βουλευτοῦ καὶ νομοθέτου Γεωργίου Δρόσου.

Ἡ δίκη αὕτη, δόξα τῷ Κυρίῳ, συνεβίβασθη. Ὁφείλεται δὲ τοῦτο πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Προποδικῶν κ. Ράγκον, ὅστις εὐλαχρῶς, συνειδέως καὶ μετὰ πολλῆς φιλελευθροφίας, ἀκεραϊότητος καὶ ἠπομονῆς συνέτεινεν εἰς τοῦτο, καθὼς καὶ πρὸς τοὺς δύο Συμβούλους τῆς Ἐταιρείας τὸν κ. Ἀριστείδην Παπούδωφ καὶ Νικόλαον Φιλάρετον, οἵτινες, ἐντιμότερα ὑπερεμάχησαν διὰ τὸν συμβιβασμὸν, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας, οὐχὶ κατ' ἀνθρώπων ἀλλὰ κατὰ πεμπονήρων καὶ τριπράτων ῥαδιοῦργων, κατὰ φανερῶν ληστῶν, φαρισσαίων καὶ ταρτούφων.

Τοὺς τοιοῦτους ἐπὶ τοῦ παρόντος παρέρχομαι διότι τῶν τοιούτων τὰ τε οἰκιακὰ καὶ δημόσια μετ' ἐκείνων τῆς ἐμῆς μερίδος εἶναι ἀπερίγραπτα, παραδειγματικώτατα καὶ χορηροδντα δαψιλῆ ἄλλην κοινωρικῶν μνδιστορήματος.

Ἐν τούτοις διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ τούτου οἱ κκ. μέτοχοι τῆς Ἐταιρείας δὲν ἐξέρχονται ἐκ τῶν δικαστηρίων πλουσιώτεροι ἢ μᾶλλον ἐκα-

νοποιημένοι ἐμοῦ, ὡς κἀγὼ δὲν ἐξέρχομαι ἐκ τῆς δίκης αὐτῆς πλουσιώτερος ἢ μᾶλλον ἐκανοποιημένος αὐτῶν.

Καὶ οἱ μὲν κκ. μέτοχοι ἐθεσαν τέσσαρα ἐκατομύρια δραχμῶν πρὸς σχηματισμὸν τῆς Ἐταιρείας, ἣς ἐμελλε ν' ἀνοίξῃ τὴν σιδηροβιομηχανίαν τῆς χώρας καὶ ἰδρύσῃ τὸν πάριον συνεταιρισμὸν, τὰ ὅποια εἴτε βλακωδῶς, εἴτε ληστικῶς κατεσπατάλησαν τινες τῶν συμβούλων των, ἐγὼ δὲ ἐθυσίασα δέκα ἐπτὰ ἐτη πεπειραμένον πολυτιμότερον χρόνον καὶ τοῦλάχιστον τέσσαρας χιλιάδας λίρας ἐκ τοῦ βαλάντιου μου, ὅπως πλουτήσωμεν τὰ βαλάντια τοῦ μακαρία τῆ λήξει ἀρχιδιευθυντοῦ Θεοδώρου Νέροη, ἀναδείξωμεν δὲ τοὺς ἐν σκότει δύο ἀνεψιούς του, τὸν γραμματεῖα τῆς Ἐταιρείας Κλεάνθην Ζάνον καὶ τὸν δικηγόρον τῆς Ἐταιρείας Κωνσταντίνου Ζάνου, ἀπολύτως ἐκ τῶν ἀρχαιτέρων τῆς δίκης αὐτῆς.

Περὶ ἄνωγα κρανία τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας αὐτῆς ἐπίσης ὑπέρξαν, ἐκτὸς τοῦ Θεοδώρου Νέροη καὶ οἱ δύο δόκτορες Θεοδωρίδης καὶ Ρεβελάκης.

Ὅταν τῷ 1880 ἐπωλήθησαν τὰ μεταλλεῖα τῆς Σερίφου διὰ τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδας λίρας στερολίνας, ὁ κ. Ἀριστείδης Παπούδωφ καὶ ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγιώργης ἐπρότειναν εἰς τὸ συμβούλιον νὰ μὲ ἀποζημιώσωμεν, διότι μόνος ἐγὼ ἐποίησα ἐν Ἀγγλίᾳ αὐτὰ γνωστὰ διὰ τῶν χρημάτων, γνώσεων καὶ σχέσεων μου. Μόνος ἐγὼ ἔδωκα πρὸς αὐτὰ τὴν ἀξίαν των Μόνος ἐγὼ ἴδρυσά ὑψηλὰς καμίνας ἐν Νιουκάστελ εὐρῶν συνεταιίρους τοὺς κκ. Τουμπίνην καὶ Σντροφιάν οἵτινες προκατέβαλον 50 χιλ. λίρας διὰ τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν καὶ ἀπώλεσαν τὰς πλείστας. Μόνος ἐγὼ ἄνευ τῆς παρουσίας των κ. Τουμπίνην ἢ τινος των ἐν Ἑλλάδι συμβούλων ἢ μετόχων τῆς Ἐταιρείας κατώρθωσα ἐν Ἀγγλίᾳ τὴν τῆξιν των σιδηρολίθων εἰς χυτὸν σίδηρον βέσσιμερ καὶ τὸν βέσσιμερ εἰς χάλυβα. Ἐγὼ μόνος διοργάνωσα πρὸς τοῦτο τὰ ἐργοστάσια ἡμῶν ἐν Wallsand, τὰ ἐπονομαζόμενα Βασιλικά σιδηροουργεῖα.

Ταῦτα πάντα εἶνε ἀναντιρροητα, καὶ τὸ συμβούλιον τῆς Μεταλλευτικῆς καθὼς καὶ οἱ κύριοι Τουβίνην διὰ τῶν πολυαριθμῶν ἐπιστολῶν των ἐπιβεβαιώσιν.

Ὁ Θεόδωρος Νέροη ἂν καὶ μὴ τότε διευθυντῆς καὶ ὁ πρόεδρος στρατηγῶν Καρατζᾶς ἀνὴρ ἐντιμότερος καὶ ἀκεραῖον χαρακτήρος, δυστυχῶς ὅμως ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ γραμματέως τῆς Ἐταιρείας Κλεάνθους Ζάνου, ἀπέχρυσαν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Παπούδωφ καὶ

Δεληγιώργη, προσεφέρθησαν δὲ ἐχθίστα κατ' ἐμοῦ, παραπέμποντες με ἐναντίον τῆς θελήσεώς μου εἰς τὰ δικαστήρια.

— Διεδικήσατε, διεδικήσατε, ὅπως δύνασθε, κ. Ζένη, τὰ δικαιώματά σας, μοὶ ἔλεγεν ὁ στρατηγῶν Καρατζᾶς, ὅταν ἀνεφέρθη πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν πληρωμὴν.

Ἀλλὰ τίς ὁ ἀγοραστής τῶν μεταλλείων Σερίφου τῷ 1880; Εἷς παιδικὸς φίλος μου εἰς Σύρον τῷ 1833 δηλαδή ὁ Ἰωάννης Βούρος. Οὗτος κρύφα ἐμοῦ ἀνεδέχθη ὑπὸ τὸ ὄνομά του νὰ κρύψῃ τοὺς ἀληθεῖς ἀγοραστὰς, παιξῆ δὲ εἰς τὸ δράμα τοῦτο συγγρόνως τὸ τριπλοῦν πρόσωπον, τοῦ ταρτούφου τοῦ ἐξηνταβελώνη καὶ τοῦ Νταβέλη.

Ἦκούσατέ ποτε εἰς κανὲν κράτος τοῦ κόσμου εἰς ψευτοαγοραστής Ἰωάννης Βούρος νὰ δανείσῃ τὸ ὄνομά του διὰ πέντε χιλιάδας λίρας στερολίνας, ὅπως κρύψῃ ὑπ' αὐτὸ τὸν ἀληθῆ ἀγοραστὴν Σεραπίεον, μαζαροῦτην καὶ τυχοδιώκτην Ἰταλόν, ὅστις ἔλθων εἰς Ἀθήνας, καὶ ἀπειλητικῶς καταπλουτήσας ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, καὶ βυθίσας τὸ κοινὸν τῶν Ἀθηναίων εἰς ζηνίας φοβεράς, οὔτε ἐλαχίστην δαρεῖαν ἐτι ἔδωκε πρὸς τὴν χώραν, ἐκτὸς τῶν παραδειγματίων τῆς οἰκιακῆς διαφθορᾶς του, καὶ τῶν ἐπιδεικτικῶν χορῶν καὶ γενυμάτων του.

Ἦκούσατε λέγω ποτὲ εἰς κανὲν κράτος τοῦ κόσμου ὁ ψευτοαγοραστής Βούρος νὰ λάβῃ πέντε χιλιάδας λίρας στερολίνας καὶ ἐγὼ ὁ συνεταιίρος τῆς Μεταλλευτικῆς καὶ ὁ ἀναδείξας τὰ μεταλλεῖα Σερίφου, θέσας δὲ εἰς τὸ βαλάντιον τῆς χρεωκοπημένης ἑταιρείας 45,000 λίρας, οὔτε κἂν ἀκρόασιν τῶν δικαίων μου νὰ δύναμαι νὰ λάβω, ἀλλ' ἀχαρίστως καὶ παρατόλμως νὰ πέμπωμαι ἐνώπιον των δικαστηρίων ὅπως εἶπω τὸ δίκαιόν μου.

Καὶ ὅμως οἰαθήποτε εἶνε τὰ κερμάτια τὰ ὅποια ἠρραγιάσθη νὰ δεχθῶ διὰ τὸν τοιοῦτον συμβιβασμὸν οἱ κκ. μέτοχοι τῆς Μεταλλευτικῆς ἄς εὐλογοῦν τοὺς δύο Ζάνους καὶ τινες των Συμβούλων τῆς ἑταιρείας παρορολονθησάντων τὰς ρουθεσίας των, δι' ὅσα ἔτεκα τῆς πολυθρῦλλῆτου αὐτῆς δίκης πολυειδῶς ἐδαπάνησαν καὶ ἐζημιώθησαν.

Αἱ ζημίαι τῆς ἑταιρείας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης τῷ 1880 κατὰ τὸ λέγειν διαφόρων συμβούλων τῆς Μεταλλευτικῆς καὶ κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν ἀνέρχονται εἰς τετρακοσίας χιλιάδας δραχμῶν ἐνῶ ἐγὼ τότε εὐχαρίστως ἤθελον δεχθῆ μόνον πενήτην χιλιάδας διὰ τὸν συμβιβασμὸν.

Ἡ δίκη αὕτη γενέσθω παράδειγμα καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἰσχυροὺς τοὺς ζουπάζοντας εἰς

την προσωπικήν επιρροήν των επί των φοροδωδών και πτωχών δικαστών.

Όσον πλούσιοι οι άν ημε εν' Ελλάδι οι διάδοχοι εισέλας ενόπιον της ελληνικής δικαιοσύνης θα καταδικασθήσονται πολλά ετη και θα εξέλθωσι πτωχότεροι, η δε εισήλθον διότι η νομοθεσία της Ελλάδος είναι κομική, διότι η νομοθεσία της Ελλάδος είναι μόνον όπως στρεβλώση την ανθρωπίνην κρίσιν και αιδώγη την στροφολογίαν. Μία μεγάλη δίχη ημε εν Αγγλίαι διακρίθη τελεσιδικίας εντός τεσσάρων ωρών διά των ελληνικών νόμων άπαται τούλάχιστον δέκα ετη

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΑΙ

Ο ύψιστος Θεός, η και αυθις λέγω, εξέλεξε με μεταξύ των δημοσιογράφων της Ελλάδος, ίνα ούτω επίσημώς εισέλθω εν τω λαβυρίνθω των Ελληνικών Δικαστηρίων, οφθαλμοφανώς δε ίδω, όσα τριάντα ετη δεν είδον, εν πολυτρυφω έμπροσθεν, ναυτικό, βιομηχανικό και δημοσιογραφικό βίον εν Αγγλίαι, όπως ίδιοι: όστιν ακρασοθή τον φοβερούς και τεραστίους καταπορισμούς, της στροφολογίας των σφετεριστών του δικαίου, και της τιμής του πολιτού, όπως ψηλαριστός και εκ γεροντίων σχηματισμού πεποθήσιν, ότι υπάρχουσιν μόν πλείστοι άκέραιοι, έντιμοι και άδωροδοκίτοι δικασταί, πλείστοι άδαμάντινοι χαρακτήρες, τον: όποιους ό ρατριαρχή; ματαίως σφριλάται, άλλ' ότι ό αριθμός των στενοκεφάλων, στενοκαρδίων, των δωροδοκούμενων, των τυμπέλιδων, μυστικάκων και διεσφαιμένων, προβαίνει διά της ίσοβιότητος καταπληκτικώς εις αύθουσαν πόδωδον.

Εάν η κυβέρνησις δεν λάβη τάχιον μέτρον, όχι να μεταρρυθμίση την νομοθεσίαν, άλλά να πορτολίψη όλους, όλους τον: νόμους ήμων, και αντικαταστήση αυτούς διά πρακτικότερον, ως τον: των Αγγλων, οιαδήποτε εινε η οικονομική κατάσταση του βασιλείου, εκ των δικαστηρίων της Ελλάδος θα εξέλθη η απελπισία.

Η μαστίασα τόσα ετη την χώραν φοβερά ληστεία επιήγαγεν εκ της τυροπονητικής και κεραινοδάτου αυτής; μαουρινη; νομοθεσίας. Ποιμένες, βοσκοί, χωρικοί, πολιταί έγγραμματοί και άγράμματοί αναγκάσθησαν με τώ τουρείαι να καταφύγουν εις τώ όρη, όπως έκδικηθώσι τον: άρπαγας των περιουσιών των, ος ό άτιμοι και άτιμώτατοι ού τον: νόμοι οι παραγεμισμένοι με χιλιάδας έπειδή άντηθήσαν άντι να τιμωροσιν. Ο ύψιστος Θεός μόνον γνωρίζει, πόσο άθωοι έκκαρτομήθησαν, και πόσο εσαπρόθησαν και σήπνται εις τώ δεσμά. Πόσο ρονεϊ; κλέπται και τρισταλιτήριοι, συνταίρισθέντες μετ' άτιμώτατων δικαστών η τον: καταλύσαν αυτών, άρπαγαν έθνικώς γαίαις και διεπάρσαν παντούτα άθεμιτοσυρήματα. Κάς σημερον πολυάριθμοι αυτοκτονία, φόνοι και φονικά θανάτια, έχουσι την κυρίαν πηγήν των εκ των άτιμων του τον: νόμου της Ελλάδος.

Τέλος η δικαιοσύνη εν Ελλάδι ένεκα τον: νόμων του τον: πρως μεν τον: άδικούμενον εινε λαχέιον, πρως δε τον: άδικούντα πολυχρόνιος άβεβαιότης.

Εν τή πολυβυλλήτω αυτή μετ' της Μεταλλευτικής δίχη μου, υπάρχουσι δικασταί άξιοι άνδριάντων, και υπάρχουσι δικασταί άξιοι άγγόνις.

Ο πρωτοδικής Πεταλός διετήρησε την δικογραφίαν δέκα μήνας, άλλά μετ' εθεί; η ύπόθεσις και αυθις ειδικάσθη. Ο δε νό; εισαγγητής του Πρωτοδικείου έκράτησε και ούτος την δικογραφίαν έλ-τους ένδεκα μήνας, έκδόσας άπόρρασην προδικαστικήν. Αλλά' α' προδικαστικά εινε θυσία των πίων των Δαναών. Ο έφέςτης Άνωπόπουλος έκράτησε και ούτος έτέρους δέκα μήνας την δικογραφίαν, εξέδοσας δε άπόρρασην, εκ των της σφίαις του άνεγνωσμού έκπειθή, ήτις εάν δεν ήν το πθος Δαναών, ήτο όμοις λαβύρινθος Κρήτης εν τώ; ούτινος ήπιτόμενοι άμφοτέροι οι διάδοχοι, μετ' τρώου επένδωον τις να πρωτοεβλήθη, όπως προφάση τώ Πρωτοδικείον ενόπιον του όποιου και αυθις κεραινοβατικώς έμπροπέμθη.

Ενταύθα προήδρευεν ό νέος Μίνω; Παπαπάνου, τέκνον της Ριζαρείου Σχολής, εν η τ' ά παπαδό-

πουλα μανθάνουν τά θρησκευτικά και την ήθικην εις την έντέλειαν εξευγενίζοντα την ψυχήν των.

Ο κ. Παπαπάνου; υπήρξε πρωτότυπος. Με έδικασεν εν τώ; του δικαστηρίου και έν τώ; της. Η έν τώ; του δικαστηρίου άπόρρασις του—ήν και ούτος μετ' άρακτους μήνας εξέδωκεν, — ήτο άντι να έγω να λάβω πέντε η δέκα χιλιάδας λίρας, ως συνέταιρος της Μεταλλευτικής, ως άντιπρόσωπος αυτής, και ως μόνος εν Αγγλίαι ποιήσας γνωστών και ώνητών τώ μεταλλείον Σερφίον, με κατεδικάσθη, ως χάρσα όλα, και να πληρώσω έκαστ'ό λίρας άπορρασίωσιν.

Εκ των όστέων του συμβάσεωσιν, άποδεικνύεται άνήρ μεγάλης κρίσεως και δικαιοσύνης, άντάξιος της νύν προεβίαι του.

Η έν τώ; του δικαστηρίου άπόρρασις του, ποιεί έτι μεγαλειότεραν τιμήν πρως την γενικήν αξιοπρέπειαν του δικαστικού κλάδου. Ο κ. Παπαπάνος εις τας κηδείας και τ' ανηρόσασ ερηθόρρευεν ότι είμαι εις βαγαπόντης, έρχόμενος εξ Αγγλίας όπως παρόσω τώ ξένα άτιμώτεια ως ιδικά μου, ότι δε ούτος εινε ό μόνος άνήρ ό έμδαθύνων εις τας άγροτείας μου. Εύτυχώς έλαβε προσκοπώσας άπαντήσας παρ' των περιεστώτων, έγω δε σημερον είμαι άρκοσύντως ίκανοποιημένος, ήπιτων και αυτών εν τώ κίβωτώ της ανηροσικίας μου.

Ο έφέςτης κ. Ηλιάδης, νυν εισαγγελεύς, κατεβρόχθηεν και ούτος πλέον του έτους, όπως προτιμήση την δίχην αυτήν, κίτοι οι συστάσεις και παρακλήσεις ίσχυρού τώ ύπουργείου της δικαιοσύνης, εκ του όποιου εξήρατώ η εις την εισαγγελίαν μετ' εθεί; του, έπέμπετον πρως αυτών θερμάτατα. Τις η αίτια; άδηλον. Αλλά δικαιοσύντως περιουσιών και μεγάλων συμφερόντων, προτιμώνται πανταχού. Εν Αγγλίαι η δικαιοσύνη ούδέποτε ήθελε διακρίσει τελεσιδικίως, περισσότερο των τεσσάρων ωρών. Ίδου διατί η νομοθεσία αυτη ειναι διά τώ πρως.

Ο πρώην πρόεδρος του Πρωτοδικείου κ. Βούλγαρης νυν δε δικηγόρος, ούτινος τ' ά της συντάξεως έλλα άείμνηστα, άπληθύνωσεν εκ της προσωποκρατήσεως τον Ίωάννην Βούρνο, ποδοπατών την τελεσιδικίαν άπόρρασην του Έφρετίου Άθηνών, ήτις πρως τεσσάρων έτών ήθελε φέροι τον παρόντα συμβάσεωσιν, και υπήρξεν ό άρχαίσι της άπολλείας ματαίως και καταστρεπτικώς πρως άμφοτέρους τον: διαδίκους χρόνος.

Ανεφέρθη τότε διά την διαγωγήν του αυτήν πρως τώ ύπουργείον της Δικαιοσύνης. Τ' ά ύπουργείον παρέπεμψε την άναστροφήν μου πρως τον εισαγγελέα των Έφρετών κ. Ράδον. Ο εισαγγελεύς κατέρρινε όρθως τον Πρόεδρον κ. Βούλγαρον η μάλλον κατεσυνέτριψεν αυτόν διά την γοηδάν αυτήν παρανομίαν του, ενόπιον της κοινής γνώμης. Εν τούτοις, εις ποίαν νομοθεσίαν του κόσμου άνεγνωσθη, εις κατώτερος δικαστή; να ανατρέπη την τελεσιδικίαν άπόρρασην του πενταμελούς άνωτάτου Έφρετίου; Και άν έτερον βόρραρον η ψευτοπολιτισμένον έθνος έχει του τον: νόμον, ήμεις οι τριστάλιτοι έπρεπε να τον αντιγράψωμεν, και ως κτήνη τον ανεγώμεθα πρως ήμισυς αιώνας; Είμαι η δεν ειναι διά τώ πρως η τραγελαφική αυτη νομοθεσία;

Α! φίλτατοι Έλληνες! Οι του τον: νόμοι έγέννησαν την ληστείαν των όρών, την παρουσαν ληστείαν των πόλεων, την διασφραγών της κοινωνίας και την παρακλήν του συντάγματος.

Τ' ά έλλα του Έφρετίου τον Πατρών, δι' έν έτυραννίτην σχεδόν τρία ετη, όπως λάβω τελεσιδικίαν άπόρρασην, εινε έτι άλγεινότερα.

Εν πρώτοις παρεργόμενον δωρεάν πολυτίμου χρόνου, κατέργον δε πρως την εύμένειαν του κ. ύπουργού της Δικαιοσύνης, ίνα κατορθώσω την προτιμήσας τον κ. Άνδρον Κομνηνωδη, κατηγήρας τον έφέςτην εισαγγητήν διότι εξέδωκε τοιαύτην. Δεν ρρονεΐτε ότι ό κ. Σκαλιστήρας εάν ήτο πρως έτών ούτω κατ' έμου προκαταληψόμενος ότι δεν έπρεπε να λάβη μέρος εις την δίχην μου;

Ε') Μικρόν πρως της δίχης εν τώ έφρετίω Πατρών ό Πρόεδρος κ. Μητσόπουλος; έπικριτάζε εξ έκρου εις έκρον της αιδώσεως του Έφρετίου μετ' του κ. Γκολφρονοπούλου, δικηγόρου της αντίδικου, συνδιαλεγόμενος και έχων τον βραχίονά του πρως της όσφίης του. Έφαινότο ως δύν έρασταί και οχι ως συνήγορος της αντίδικου μου και δικαστής. Μετ' τρεις ήμέρας ό κ. Γερουσίας φίλος στενος και πελάτης του κ. Γκολφρονοπούλου μοι ειπεν ότι ό κ. Γκολφρονοπούλος του ειπεν ότι τώ Έφρετίον Πατρών ή

μειονοψηρίας, εισήγαγε τον κ. Πρόεδρον και συμπράξει τον Έφρετών κ. Σκαλιστήρη και κ. Ηλιάδου την άδικότεραν και παραλογότεραν άπόρρασην, ήν ποτε δικαστήριον εξέδωκεν.

Επρόκειτο πρως τον εκ του ίδιου μου βλαπτικού δαπανών μου τώ 1872. Αντι έπτακοσίων λιρών στερλινών τας; όποιας μετ' γραπτόν άποδείξωσιν των ξενοφωγιών, στερησώτων δε δαπανών των σιδηροδρόμων και όχημάτων, μετ' επεδίκασε μόνον δικαιοσύνη μετ' τώ νομίμου τόκου αυτών, τον όποιον τόκον σημειωσών ειχεν άπορρασίαι ό Άρειος Πάγος και όχι ούτοι. Και διατί εξέδωσαν οι κύριοι ούτοι Έφρέται τοιαύτην άπόρρασην; Διότι παρεδέχθησαν τον μη έπίσημον έντυπον όδηγον σου σιδηροδρόμου της Μίδλαν τώ 1884 τον όποιον η αντίδικος εταιρία προσήγαγεν εν τή δικογραφία, άντι του παλινοστώτου έπίσημου της Αγγλίας κης κυβερνήσεως; έκείνου του Βραδύου (Bradshaw) τώ 1872 ήτοι της έποχής; όταν εταξείδευον τον όποιον έγω προσήγαγον.

Εν τώ πρώτω όδηγώ τ' ά διαγράφη εκ Λονδίνου εις Νιουκάσσελ εινε μόνον μία λίρα. Εν τώ του Βραδύου δώ ήμισυ λίραι. Ο της Μίδλαν σιδηροδρόμος δεν εινε ό κατευθείαν, ούτε ό ταχύς η εύωνότερος, ένεκεν των έκτάκτων δαπανών της συγνης αλλαγής; σταθμών. Τις ποτε Αγγλος ταξείδευσε εκ Λονδίνου εις Νιουκάσσελ διά της γραμμής αυτης; Αλλά τώ κομικώτερον και συγγρόνως σπουδαιότερον ό σιδηροδρόμος ούτος της Μίδλαν τώ 1872 δεν ήτο έτι όλόκληρος άποπερασμένους μέχρι της Νικαώ; όπως; διά της γραμμής αυτης μεταβαίνω εκ Λονδίνου πρως την βόρειον Αγγλίαν.

Οι κ. ούτοι τρεις έφρέται άπεφάσαν έπίσης να μοι πληρώση η αντίδικος πέντε δικαιοσύν; άγγλικάς λίρας πρως είκοσι πέντε δραχμάς, ενδ σημερον η Αγγλική λίρα αξίζει τούλάχιστον τριάντα μια δραχμάς. Και διατί τούτο; Διότι εις τας προτάσεις μου τώ 1885, όταν δεν υπήρχεν η αναγκαστική κυκλοφορία, υπελόγησα την λίρα όπως τότε ήτο πρως είκοσι πέντε δραχμάς. Εβρον οι κύριοι ούτοι πρως ειχον ειλόγορα η ότι έγω ό ίδιος εξέτισα να με πληρωθη η λίρα πρως είκοσι πέντε δραχμάς, και έγω ποτε να άνειρευήνη την αναγκαστικήν κυκλοφορίαν.

Οι τρεις ούτοι κ. Έφρέται συν τον: άλλους με μετεχειρίσθησαν ως άχθοφόρον. Δεν παρεδέχθησαν εις μετεχειρίσθησιν όχημάτα, όπως μεταφέρωμαι μετ' έκδων διγμάτων σιδηροδιδων από σταθμού εις σταθμόν και εργοστασίου εις εργοστάσιον, άλλά μετέβαινον πεζός, ύδοιπορών δέκα και δέκα πέντε μίλλια την ήμεραν.

Και όμοι; η άντιδικος πρως τιμήν των τριών του τον: κ. Έφρετών, συνεδίασθη πληρώνουσα όχι δικαιοσύνη; λίρας άλλά περισσοτέρας των χιλίων.

Εν Αγγλίαι διά τοιαύτην δικαστικήν άπόρρασην ήθελον παρουσιάσθαι διακόσιοι δικηγόροι φιλοδόξου και άνδρικού χαρακτήρος, να αναλάβωσι την υπεράσπισίν μου διά κωδικίαν. Ολόκληρον ό τύπος ήθελε καταδοθήσαι, και δέκα τούλάχιστον βουλευταί ήθελον φέροι τώ ζήτημα εν τή Βουλή, διότι δεν πρόκειται πλέον πρως του Στεφάνου Ξένου άλλά διά τον πτωχόν πολιτήν, διά την ύπόληψιν των νόμων του έθνους, δι' όλόκληρον την κοινωνίαν.

Χαρακτηριστικά των κερών και της ωρείας αυτης; άποφάσεως του Έφρετίου Πατρών υπήρξαν δύο.

α) Όταν πρως τεσσάρων έτών τώ Έφρετίον Αθηνών εξέδωκε την ύπερ έμου τελεσιδικίαν άπόρρασην του, ό τότε Πρωτοδικής κ. Σκαλιστήρας συναπαντήσας τον κ. Άνδρον Κομνηνωδη, κατηγήρας τον έφέςτην εισαγγητήν διότι εξέδωκε τοιαύτην. Δεν ρρονεΐτε ότι ό κ. Σκαλιστήρας εάν ήτο πρως έτών ούτω κατ' έμου προκαταληψόμενος ότι δεν έπρεπε να λάβη μέρος εις την δίχην μου;

β) Μικρόν πρως της δίχης εν τώ έφρετίω Πατρών ό Πρόεδρος κ. Μητσόπουλος; έπικριτάζε εξ έκρου εις έκρον της αιδώσεως του Έφρετίου μετ' του κ. Γκολφρονοπούλου, δικηγόρου της αντίδικου, συνδιαλεγόμενος και έχων τον βραχίονά του πρως της όσφίης του. Έφαινότο ως δύν έρασταί και οχι ως συνήγορος της αντίδικου μου και δικαστής. Μετ' τρεις ήμέρας ό κ. Γερουσίας φίλος στενος και πελάτης του κ. Γκολφρονοπούλου μοι ειπεν ότι ό κ. Γκολφρονοπούλος του ειπεν ότι τώ Έφρετίον Πατρών ή

μοι δικαστή μόνον δικαιοσύνη; λίρας. Ούτω και έγέμετο μετ' τινας έβδομάδας.

Ταύτα δεν άρκοσύντως όπως έκαστος πολιτής κατονομήσθη όφρα η φρικτή ανάγκη της; καταργήσεως της τοιαύτης νομοθεσίας και της ίσοβιότητος των δικαστών, την όποιαν έγω τώ 1880 διά του κλάμου μου μη γνωρίζω τά της χώρας και κρίνων τον: δικαστής της Ελλάδος μετ' των Αγγλων δικαστών του τον: έπιπολαίως ύπεστήριξον.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Η ΙΣΟΒΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

Η ίσοβιότης των δικαστών εν Αγγλίαι ειναι φυσική και οχι αναγκαστική. Στρωζεται επί της κοινής γνώμης και ίσταται αδιαλύττως επ' αυτης. Η φυσική ίσοβιότης δημιουργεί Μίνωας, Ραδαμάνθεις και Αϊακούς. Η αναγκαστική ίσοβιότης άδικους, μησικίκους, τεμπέληδες και φανατισμένους τυράννους.

Την φυσικήν ίσοβιότητα σχηματίζει η ηλικία και οι πολιτείες άποδειξεί; τας; όποιος ό σπουδαίος άνήρ διδοι έπιουσίως ενόπιον του κοινού πρως γείνη δικαστής. Διά τώ τρώου του τον: μόνον γίνονται πασίγνωστοι οι αλήθειες γνώσεις, πρως πάντων δε ό χαρακτήρ του δικαστού. Ο δε Sniles μίας λέγει τώ στίγμα και η όδωα του βίου, η εύγενεστέρα περιουσία του ανθρώπου, εινε ό χαρακτήρ.

Ούτω ήνωσι και ό Ναπολέων, όταν έλεγε «τ' ήθικον ενόπιον του φυσικού εινε δέκα πρως έν». Ο Γεώργιος Κάνιγκ τώ 1801 έγραφε «τ' οσάδιόν μου πρως να γείνη διά τώ χαρακτήρος μου». Ο δε λόδος Ρόσελ έλεγεν εκ του βήματος, «η φύσις των κομμάτων των Αγγλων άπαται την συνδρομήν των μεγαλοφώνων, άλλά δεν εκλέγουσι δι' όδηγονς ειμή τώσ άνδρας του χαρακτήρος».

Ο Σίδνεϋ Σμιθ, έλεγε διά τον βουλευτήν Φοαρνίσσον Χόρνεϋ, ότι ειχε του τον: χαρακτήρα, όστε αι δέκα έντολαι έφαινότο κεχαρμέναι εκ τώ προσώπου του, ό δε δικαστής λόδος Cockburn άνώμαεν αυτόν τώ πολυτίμου και παρόδο-κον έτών, έχων μεγαλειότερον έπιροην παντός άλλου εν Αγγλίαι, θανάσιμους, άνασόμενος, έπιουσίως κομής όλων.

Ο Φοαρνίσιος έπίσης απέδιδε την έπιτυχιάν των δημοσίων άνδρών, οχι εις τας γνώσεις η προεργασία αυτών, άλλ' εις τώ χαρακτήρα των. Ο συνταγματάρχης Τζορτζς (Jharteris) ειπε ποτε πρως τινα πολιτευτήν έξόχου χαρακτήρος, προθύμως διδο χιλιάς λίρας διά τώ καλόν σας β νόμου—Διαι; ηρώτησεν ούτος. Διότι δύναμαι να όφελθώ με αυτό δέκα χιλιάδας.

Σας έφασθ, κύριοι Έλληνες, τίνος είδους χαρακτήρας δύνασθε να κατασκευάσθη με παιδείαν δικαστής τριακοσίων δραχμών, τον: όποιους από την καλήν του πατρός των η τώ μέγαρον της μητρος των, φέρετε εις τώ Πανεπιστήμιον διά βραχύν χρόνον, ειτα άμέσως τον: βασιλεύητε δικαστής, εν τή κολυμβήθρα των γενικών πειρασμών του Κράτους!

Ανεγνωστέ ποτε τον: βίους των δικαστών της Αγγλίας; ό βίος έκαστου διαίρεται εις τρεις περιόδους. Εάν δεν διελθη εκ των δύο δεν γίνετα δικαστής, έστω και έν εινε βασιλόπαις.

α) Πρέπει να διακριθη διά των άγορευσέων του και του χαρακτήρος του, τουλάχιστον δέκα ετη ως ύπονομοδιδάσκικος (Junior Queen Counsel) β) Έτερα είκοσιν ετη ως νομοδιδάσκικος (Queen's Counsel).

γ) Ο έπίλοπος βίος του φυσικός εινε τώ ίσοβιου δικαστού, ούτινος ό χαρακτήρ εινε πασίγνωστος, άνεμφισβήτητος και αδιαλύττως.

Ούδεν ύπόχρη παρόδειγμα πείσεως δικαστού εν Αγγλίαι, μολοντί η ίσοβιότης εκει εινε φυσική και όχι διά νόμον άλλόντων και άνεκαταμάθη.

Η Αγγλίαι έχει μόνον είκοσι έννέα δικαστές διά τεσσαράκοντα εκατομύρια λαών, ήμεις τριακοσίου και έννο δια έκατομύρια λαών. Και όμοις εκει η μεγαλειότερα δίχη τελειώνει εντός ενός έτους, ενώ η μικροτέρα εν Ελλάδι δεν τελειώνει εις δέκα. Τούτο εν Αγγλίαι όνομάζεται πρακτική δικαιοσύνη. Και τοιαύτην άναντιροητως πρέπει

να παραδεχθη και η Ελλάς. Τότε θα αναδείξη μεγαλειότερους και περισσότερους χαρακτήρας όλης της Εθνοσφής, διότι ό έλληρ εινε φυσικός φιλόσοφος και ύπερφίλιος.

Μέχρι τούδε άντεροφώμενον τον: Γάλλους και Γερμανούς εις πλείστα και άπολλέσθημεν, κίρος ό να παραλάβωμεν την πρακτικήν και άνστηράν νομοθεσίαν των Αγγλων, όπως δικασθη η όσημέρα διασφαιρούμεν ήμων κοινωνία. Σπανιότατα η ηλικία του Αγγλου δικαστού εινε κάτω των πενήντα έτών. Ίδου ό κατάλογος όλων των δικαστών της Αγγλίας τώ 1881 μετ' της ηλικίας αυτών. (Ίδ' Whitakers 1881 σελ. 112.

Αρχιδικαστής Λόδος Βράμνονελ	72
Δικαστής Λόχη	73
Αντικαγγελέριος Μάλεν	75
Σιρ Ρόβερτ Φιλλίμω	79
Χάνεν (Haunen)	50
Λόδος δικαστής Βρετ	63
Λόδος δικαστής Τζέιμς	73
Αντικαγγελέριος Βόκον	82
Δικαστής Γκροβ	69
Δικαστής Lindles	62
Justice Denman	61
Βόρονος Πόλλω	57
Master of the Rolls	56
Λόδος αρχιδικαστής Κολέριτζ	59
Αντικαγγελέριος Hall	66
Δικαστής Φιλδ	67
Βόρονος Κάδλεστον	63
Λόδος δικαστής Baggallay	64
Δικαστής Χόκνεϋ	63
Δικαστής Μάνιστη	72
Δικαστής Λόπες (Lopes)	53
Δικαστής Φόκς	53
Λόδος δικαστής Κόττον	59
Δικαστής Στέφανος	51
Δικαστής Bowen	45
Δικαστής Ουίλλιαμς	52

Το δικαστήριον της Βουλής των Λόρων του τέτι ό Άρειος Πάγος της Αγγλίας, συγκροτείται από τρεις, τον: αρχικαγγελέριον βόρονος Σελβόρν και τον: δύο λόδους Βλάκφρεν και Walslon υπό έγκριον τοιούτας.

Η Ελλάς παρεδεχόμενη όχι όλόκληρον την Αγγλικήν νομοθεσίαν άλλά μέρος εύόμοστον αυτης, δεν θα έχη ανάγκην περισσότερο των έκατον δικαστών, άροσκαριτών, έφρετών και πρωτοδικών, τον: όποιους η κυβέρνησις πρέπει να πληρώση έτησίως τουλάχιστον τριάντα χιλιάδας δραχμών τον: άροσκαριτήν, είκοσι πέντε χιλιάδας τον: έφέςτην και είκοσι χιλιάδας τον: πρωτοδικήν.

Οι μισθοί των δικαστών της Ελλάδος ποιούσι σήμερον φθομιστά.

Πρωταί τινα πρως την έβδόμην άνήνησας έφέςτην φίλον μου εις τ' άροσκαρι της άγορας άντι να σπουδάξω, άροσκαριος κρως. Έκφράσας την άπορίαν μου δια τούτο μοι λέγει.

— Πως; δύναμαι άλλως να κάμω, κύριε Ξένε; Με τον έθλιον μισθόν μου δύναμαι να διατηρήσω ύπόηρη; Ποίαν δε οικονομία να κάμω εάν δεν έλθω ό ίδιος κάθε πρωί εις την άγοράν; Έδαπάνησα σχεδόν όλόκληρον την περιουσίαν της συζύγου μου, όπως διατηρήσω την αξιοπρέπειαν του δικαστού.

Εις έτερος έφέςτης μοι έλεγεν.

— Οι δικασταί πεινουν, κύριε Ξένε, πεινουν, τώ καταλαμβάνεις;

Μόνον διά τώ άνωθη τρώου προλαμβάνεται η παρούσα καταστροφή, διότι η Ελλάς και η κοινωνία αυτης, καταστρέφεται σημερον άπολύτως εκ της παρανομίας. Σ. Ξ.

ΜΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Ύστερον των άνωθη ανέβαλλον την έκδοσιν του Βρετανικού Άστέρος μέχρι της Α' Οκτωβριου διά δύο λόγους.

α) Όπως μετ' εθ εν Αγγλίαι και συνειρηθηδ προφορικώς εν τώ Reform Club μετ' τινων των έν τώσ άνωθη άνωτάτων λειτουργών της Θεμίας της Αγγλίας, κατορθώσασ δε ίνα ούτοι μοι χορηγήσασ σεις αν νομικών έρθων της εισημένης πρακτικής νομοθεσίας. Ο Βρετανικός Άσθηρ θέλει θέσει αυτα ενόπιον της κοινής γνώμης και

διαφοσίει διά παραδειγμάτων, πόσον αναγκαίον είναι οι παρόντες κώδικες της Ελλάδος να ριφθώσιν εις τώ πθρ, όπως δικασθη η δικαιοσύνη παρ' ήμιν.

β) Έργαρια και έργασιαν τόσα πρως Κορινθιακής σταφίδος. Καταστρεφόμενης αυτης διά της όσημέρας αύθενόσους παραγωγής, καταστρέφεται οίκονομικός και η Πελοπόννησος. Η μόνη σαιηρία τού σταφιδοκαριού πρως όφελος των σιτηροδωτιμήνων, τώ έθνικώ ταμείω και των άνελεύθων, εινε, έκαταλέγω, τώ μονοπόλιον και η κατασκευή διά σταφίδος κοινά και άλλων οινόπνευσμάτων εν Αγγλίαι.

Μεταβαίνω εν Αγγλίαι σκοπών έχω έπίσης να συλλέξω νέας πληροφορίας, αυθεντικώς άποδείξεις, στατιστικώς και ζώσας μαρτυρίας, ού μόνον σχετικώς της πρακτικότητος του μονοπολείου; άλλά και τώ ενκατορθώσων αυτου, έκαταλέγω δε έργλον βιομηχανον του κλάδου του τον: άποσποκίτην, όπως διαπραγματευθώ εν τώ Βρετανικώ Άστέρε εν νέον όλας τας περιπτώσεις του ζητήματος τούτου, τον: όποιον κατά την τακτικήν μου πεποιθόσασ, εινε τώ μόνον δι' ού εντός διετίας η Ελλάς θα κατορθώση τον: φόροτος της; κερδήσθη εν Αγγλίαι μεγάλην έθνικην πίστιν και άνδειχθη εν Ανατολή μεγάλην έργονισια της σιδηροβιομηχανίας, εξ ης κίρος έξαρτώνται οι έθωνοι σιδηροδρομοι του κράτους και ό γενικός ήμων όπλισμός.

Εάν κατορθώσω ταυτα τ' ά δύο, ό Βρετανικός Άσθηρ θα έκπληρώση την δεύτεραν περιόδον της άποστολής του.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΦΕΝΤΟΥΛΗΣ (ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΗΣ)

Έργαρισην λόγιο σκήριου εις τινα όργανα του ελληνικού τύπου μέλλον εξ άνοίας η κατοβου-λιας καθ' ένός τον: μεγαλειότερον μαρτύριον του άργωνος, καθ' ένός Φιλικώ, εις την μήμηρον του όποιου π' ό έλληρ όφείλει μετ' βαδόντων σεβασμώ και ένγνωμοσύνης ν' αποκαλιπταται.

Εάν η Φιλική Έταιρία εξ ης ηγγείει η άνεξαρτησία της Ελλάδος έρηνήσθη εν Μόσχά παρ' του πατρός αυτης Νικολάου Σκουφά, όργανώθη και άνδειχθη εν Κωνσταντινουπόλει διά των μεγάλων χρηματικών μέσων και λαμπρόν φώτων των έπισημοτέρων φαναριωτών και των πολιτιστιών έμπόρων της προετοιμώσας του όσημανικού κράτους. Ο τελευτάτος έσχημάτισαν τώ πρως τον: όποιον δι' ού οι άποστολοι της Φιλικής ήρηνήσθησαν να ταξειδέουσιν και κατηγήσουν τον: έπιλοπίους Έλληνας.

Αναντιροητως αλήθεια! Άνευ αυτών ποτε η Φιλική Έταιρία δεν ήθελε φθάσει εις τώ τέμα της μεγάλης αυτης άποστολής. Μετ' εθ των πλουσίων της Κωνσταντινουπόλεως Σούτσου, Μουροφίδου, Ρίζου, Ίωάννου Ξένου, Κομμάτη, Πακούδωρ, Σέκερη και πλείστον άλλων, των προκαταβόλων των τ' άνωθη ζήματα, ήτο εις και ό Γεώργιος Αφεντούλης. Ο Νικόλαος Σκουφάς άρχήθη εξ όδησού εν Κωνσταντινουπόλει τον Μάρτιον του 1817, ότε και κατηρήσθη λυσταλέως η Φιλική Έταιρία. Η Κωνσταντινουπολις άρα κατηγήσε την Πελοπόννησον τώ 1818 εινε δε λυπώρον σημερον να άκούη τις τινάς να περιφρονάσ τον: ενταύθα έρχόμενος Κωνσταντινουπολιτάς, ως μη συντελεσάσας ουσιαστέστατα εις την έλευθερίαν του Έλλην. γένους. Οφείλομεν εκτός τούτου να λάβωμεν ύπόψιν ότι ό Άλέξ. Τηληγάτης έπεμψε πρως την εν Κ' πόλει έδρουνόσασ μεγαλήν της Φιλικής σχέδιον, τώ όποιον εάν η προδοσία τινων Έλλήνων πρως τον: Τούρκουον δεν έματάσασ, άναντιροητως ό έπαταής ήμων φοβερός άγών δεν ήθελε διαρκήσ τόσα ετη. Τώ σχέδιον τούτο ήτο να πυροποληθη η Κωνσταντινουπολις, να πορηθη ό Τουρκικός στόλος και ζωγήθη ό Σουλτάνος. Ο Άλέξανδρος Τηληγάτης έθώρη τούτο κατορθώτον διότι οι φρονουόντες τότε την Κωνσταντινουπόλιν Γενιτάσοι εύρίσκοντο εις την έσθήτην παρικήν και άποσύνθησιν τον και ήσαν άνόχιον αντιστάσεως, εις δε τον Τουρκικόν στόλον εύρίσκοντο πλείστοι ναύται Έλληνες και άνώτεροι αξιωματικοί. Τώ σχέδιον τούτο υπήρξεν η κυρία πρόφασις

του τραγικού τέλους του Γεωργίου Αρσενούλη. Ο βασιλεύων Γεώργιος Αρσενούλης ήτο διευθυντής του νομισματοκομείου της Κωνσταντινουπόλεως (Ζαρά-χανή) κοινά δ' εννοούμενος του Σουλτάνου Μαχμούτ. Η ευνουία αυτή είχε προ πολλού διεγείρει μεγάλην ζηλοτυπίαν εις την καρδίαν του έτερου εννοούμενου του Σουλτάνου, του παντοδυνάμου Χαλίε Ιφένδη. Ο Χαλίε Ιφένδης τον έμισε συγχρόνως, διότι εχον ανάγκαν χρηματικής, εύρισκεν αυτόν άδυσώπητον εις τού να τον συνδράμη, και διότι έβλεπε αυτόν προσπαθόντα να επηρεάση τον νομό του Σουλτάνου κατ' αυτόν.

Έκαστος έννοιε ότι διά να είναι ο Γεώργιος Αρσενούλης μέλος της Φιλικής Έταιρίας, χρηματικώς δε συνδράμη αυτήν έμφ συγχρόνως κατέχει ταυαύτην ύψηλήν θέσιν κατ' τη Ύψηλή Πύλη εχον τοσαύτην πλοήν, ένδυνουε την κεφαλήν του περισσότερον παντός άλλου. Μόνον εις άνηρ φέρων τού πυρ του άλλου πατριωτισμού και μηδεν άλιγότερον, ως άποδεικνύουν τά έπιόμενα συμβάντα του, ήδύνουε να κέρη τοτό.

Αμα έξεράγη ή επανάστασις ο Χαλίε Ιφένδης μή τολμών να καταγγείλη προς τόν Πατριάρχη τον Γεώργιον Αρσενούλην, ως κατήγγειλε τον Μουρούζην, τον Πατριάρχη Γρηγόριον και τούσους άλλους ύποστάντας τον μαρτυρικών θάνατον, καταγγέλει τούδ δύο υιούς του Νικόλαον και Δημητράκην ως Φιλικούς και άποστάτας. Σημειώσθων ότι ο Δημητράκης ήτο εις τών ήρωικότερων άνδρων της πρωτευούσης και των γενναιωτέρων, διά και ήτο πατριώτης μετά των Έλλήνων της Κωνσταντινουπόλεως. Ο Χαλίε Ιφένδης κατήγγειλε αυτός ότι ήτοιμείζοντο κρυφά να άναχωρήσων διά Πελοπόννησον ίνα έννοήσι μετά των επαναστατών.

Ο Σουλτάνος Μαχμούτς μολονότι δεν έπέστη εις την καταγγέλειαν, διάταξε όμως να προσωποκρατηθώσι και φυλακισθώσι έντός του νομισματοκομείου. Αποτύχον ο Χαλίε Ιφένδης εις τού πρώτον τοτό διάρημα, μετά τινος ήμέρας έθεσε άνδρας της έμπιστοσύνης αυτού να προσελθώσων τινά μέρη του νομισματοκομείου. Τότε έδραζε την εύκαιρίαν να κατηγόρησιν τούδ υιούς του Αρσενούλη, ότε έξήσαντα να έκτελέσων τού μέρη προσοθέν σχέδιον του Ύψηλίου, να αποπλήθωσων την Κωνσταντινουπόλιν. Τοτό ήτο μετά την άπαγγίλιν του Πατριάρχου και των άρχιερέων και την μεγάλην σφαγή των Έλλήνων της Κωνσταντινουπόλεως, ότε τού όργίλον του μωήρου εύροίσθη εις τού άδικίστου της άποστάσεως του. Διέταξε λοιπόν να άποκεφαλίσων ενόπιον τού πατρός, τούδ δύο υιούς. Την ζώνη του πατρός όμως έρείσθη διότι δεν έπίστευεν ότι ήτο ήτο και ούτος Φιλικός. Μη άρκισθείς ο Χαλίε Ιφένδης εις τών θάνατον των δύο υιών του δυτιούτος πατρός όστις και ούτος ήδη έφρουρητο έν τώ Νομισματοκομείω, έθεσε τούδ πιστούς αυτού τον επάναν μίαν νύκτα, ειτα τών έρριψαν έντός δεκαμετής του Νομισματοκομείου ειπών προς τόν Σουλτάνον ότι ο ίδιος έφριθθη έντός αυτής από την άπελευθέρωσιν του διότι ο υιός του επάναν τούσους άρχιστοι προς τόν μονάρχη του.

Μόλις μετά τρεις μήνας ήδυνήθη να καταλείψω τον Σουλτάνον ο αμόφορος ούτος του χριστιανισμού έχθρος τού έμπεύθη την περιουσίαν του Αρσενούλη.

Κατά την τότε καταγραφην αυτή ανήλθεν εις χρυσόν και κήματα, διότι ειχε μέγαρον εις Λομαυτικόν και μέγαρον εις Ουρταϊκό, εις τέσσαρα εκατομμύρια φράγκα. Έντός ένός ύπογιου της οικίας του ένρον τέσσαρα σακία φλωρίων.

Τουτό ήτο τού τραγικού τέλους τού άνδρος τον όποιον σημειον ο μη γινώσκοντες τās λεπτομερίας αυτάς άμαθώς καλοΐδων προδότην.

Έγγονοι του άμνήσαν τον τούτον μόνον εις ο έν Κωνσταντινουπόλει ζών Δημήτριος Αρσενούλης και ο έν Αθήναις Νικόλαος, Σοφία και Αγάθη Πασιούδη.

Ο Αρσενούλης ειχε τέσσαρας θυγατέρας. Η πρωτότοκος Έλένη χηρα έλαβε και τού όνομα του πατρός της Αρσενούλη. Η Σμαράγδα ειχε σύζυγον τον Νικόλαον Πασιούδη θείον του έν Αθήναις υιόν Αριστοδωτου Πασιούδη. Η Βασιλίσσα τον Ιωάννην Κυκλιόπουλον, και ή τεταρτή του

Γαβριήλκην πατριότορα του κ. Βλασίου Γαβριήλκην ιδιοκτήτου της 'Ακροπόλεως.

Έν τώ Βρετανικώ 'Λετίρι θείονον έμπαίρος δημοσιευθή πλειστα έγγραφα σχετικά της Φιλικής Έταιρίας του κ. Ιωάννου Ξένου, της οικουρίας Πασιούδη και Βασιλίκη, ίτινα ήτίονται πλήρη αθεντικότητα επί των ήνωθη λεπτομερειών.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ
ΩΣ ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΩΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΡΙΣ ΣΧΗΤΙΚΩΣ ΜΕ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ
 ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΜΕΛΕΤΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ Α.

Η αυτοκράτειρα Αικατερίνη Β' και ο πρίγκηψ Ποτιμκίς είναι δύο ήνωθη έκμεταλλευθέντες: ήν εύπιστίαν και την τύχη του Έλληνισμού, όσον ούδεις άλλος. Ουτοι διά φανεράς πολιτικής, διά χρημάτων, άποστόλων και ιεραποστόλων, διεγείροντες τούδ Έλληνας εις επαναστάσεις, διαμελίζοντες την Πελοπόννησον και περιπλεκόμενοι μετά της Τουρκίας εις ένδελεγεις πολέμους, έγέννησαν διεθνή χωρογραφικά και μεθορικά συμφέροντα προς τās τότε Έλλας μεγάλας ευρωπαϊκάς δυνάμεις, έδημιούργησαν άγνωστα μέχρι τότε πολιτικά ζητήματα και ούτω εσχματίσαν τού πολιτικού και πολέμου ανατολικού ζήτημα.

Αλλά διά να έννοήσων αν ή Αικατερίνη ειργάζετο προς άπελευθέρωσιν των Έλλήνων ή έξήτει άποσπασά αυτούς εκ του τουρκικού ζυγού να τούδ μεταφέρη υπό τον Μοσχοβιτιών, ανάγκη να περιγράψωμεν εν έκτάσει την Έξαρτίαν, την χαρκτηρα αυτής, την ιδιοσυγκρασίαν της, τās ιδιοτροπίας αυτής, τās μεγάλας άρετάς και πολυπληθή φυσικά προτερήματα της.

Εάν ή Αικατερίνη εις τās αρχάς της βασιλείας της, τούτέστι μετά τήν ναυμαχίαν του Τσεσμέ έπόρθη διά τών στόλων της την Κωνσταντινουπόλιν, ως έπιμύθη: παύσαντες τών άρχιναρχών Αλεξίου Όρλώφ ο υπό τών υπερασίν της άνδρείος Άγγλος κομμόδρος Έφρίστον, ένίκα δε ως μετά ταύτα ένίκησε και τών τουρκικών στρατών εις τήν ζήραν ώθησα του; Τούρκους πέραν του Βοσπόρου, έγκαθηρόμενη διά παντός εις Βιζάντιον, τοτό τότε ήθελε είσθαι εν Ευρώπη φυσική και δικαία κακία της, εν προσδοκίαν των πάντων συμβάν, διά τού όποιον τίνες τών ήγεμόνων της Ευρώπης ίσαι ήθελον μικρήν γυργίαν, αλλά τού τοιούτου ήθελε θεωρηθή ύπερφορτώσων του διαμελισμού της Πολωνίας, γεγονός τετελεσμένον.

Η Αικατερίνη έννοιε εις να λέγη «Ηλθον πτωχή εις την Ρωσίαν, αλλά έφερον διά προίκα μου την Πολωνία και Ταυριά».

Είναι σφάλμα του Αλεξίου Όρλώφ, ότι δεν έφερον διά προίκα της και την Τουρκία και Έλλάδα.

Η Αικατερίνη άπώλεσεν ένεκα του χυδαίου, παλάκιου, πεπρότερου, μείοντος: άτόλου και άνευ επιχειρηματικού νοός του Αλεξίου Όρλώφ, εύκαιρίαν κατακτάσεως όλολήρου της τότε Ευρωπαϊκής Τουρκίας ήν άμφιβάλλομεν αν θα έβρη ποτέ άλλοτε ή Ρωσία.

Έκαστος τού ανατολικού ζήτημα μεταβαλλόμενον εκ πλεκτάνης εις πλεκτάνην, άπέθ ήτοι: είναι σύμμερον, ή πλεκτάνη των πλεκτάνων.

Δεν παρήλθον έτι πολλά από της ενθρόνισσεως της Αικατερίνης εις τών θρόνον του μεγάλου Πέτρου και ή Έξαρτίαν παρουσιάσθη εις τά άμματα της: Ευρώπης, ως σπάνιον ανθρώπινον δυ πολλών άρετών, παθών, έλαττωμάτων και καινοτροπίων άμφοτέρων των γενών. Παρουσιάσθη ως μία ιδιοσυγκρασία άρραβήλικη των θειοτέρων και φυσιοχρότερον φάσων δι' αν ποτέ ανθρώπινοι σάρκες, ανθρώπινος φαντασία και ανθρώπινος καρδία, παρά τού υψίστου έδημιουργήσαν. Διά τόν λόγον τούτον ένω ως γυνή έποίη κατάχρησιν όσον ούδεις άλλη των γυναικείων κλίσεων, έπιθυμιών, ήρώδων και παραδόξων της, ένω ύπέστειν εις άρρατα άποπτήματα και τρομαρά έγγλυμματα, άρ' έτερον εις τά έσωτερικά, έσωτερικά και στρατιωτικά ζητήματα του κράτους, διά της μεγάλης αυτής, άντιλήψεως και τού δειδωκετέρου διορατικού αυτής, διά τούλως, άδίστακτον άπορρώσεως και ταχέως

ένεργείας, ύπερέθη πᾶσαν άλλην βασίλισσαν εξ ύσων ή ιστορία διά σειράς άνδραγαθημάτων καταγράφει ως δαιμονίας.

Διατρέχοντες τόν ιδιαίτερον βίον της από της εποχής του γάμου αυτής, ειχεν αναγνωρισμένους εννοούμενους (des favoris) ως έκλίουν τότε τούδ έραστάς και συνείνους εν τή αύλή της, τών Σέρβων Σλότικωφ, τών Στανισλαων Πονιατόφσκην, τών Γρηγόριον Όρλώφ, τών Βασιλίσκωφ, τών Ποτέμκην, τών Ζαβαδόφσκην, τών Ζόριτζ, τών Κόρσκωφ, τών Λαγκάκην, τών Γερμάλωφ, τών Μουβνωφ, και τούδ δύο αδελφούς Ζούμποφ. Ειχε δε μη αναγνωρισμένους, της στιγμιαίας έπιθυμίας, όσου: δεν γνωρίζομεν.

Τούδ άνωθη έραστάς ειχεν ού μόνον αναγνωρισμένους, αλλά και προεβλεπόμενους: εκ μεγάλων τιμών, πολυετίας, δόξης και ίσχυος, παρακολουθούμενους δε και περικουλούμενους: εξ ιδίας αύλής, εξ ύπαδων και έντομογράφων, διασαλπίζόντων τās άρετάς των.

Ένώπιον των εννοούμενων τούτων οι διαφοστεραί στρατάρχα, οι ένδοξοι πολιτικοί, οι άνώτατοι αύλικοί και ύπάλληλοι του κράτους έκλινον τόν αυχένα, ίσταντο όρθιοι και πολλάκις έγενούον τούδ ραπισμού ή μασιγώσεως των. Οι πρέσβεις των ξένων δυνάμεων έτι και βασιλείς ίσταντο ως ένόπιον της Αικατερίνης, διότι ούτοι πάντοτε εύρίσκοντο όταν παρουσιάζοντο προς αυτήν, εις τού πλεονόν της Αυτοκρατορίας. Όσοι δε σκανδαλώδεστερον, οι πλείστοι των έραστών αυτής μιμνήσονται, ανεβιδάσθησαν επί της αυτοκρατορικής κλίσης περιβλήθεντες άκαρίαις: διά τών άνωθη τιμών εκ των κατορθώσεων βαθμών τών άξιωματικών, μόνον ένεκεν του άρρωστού κάλλους των και της προς τά άρεθρία ικανότητός των.

Μακάριοι οι λαοί οι δυνάμειοι εν τή δουλαγωγία των να πέψωσι τά ταύτα, έκτός ένω ο τοιούτος κυριακός και είλικυτός ήτο ένθικός ή έκρηπτο υπό τού πασιανής σίας έρεισμένων άνδραγαθημάτων μετά δόξης και πλούτου καλυπτόντων όλολήρου τον θείον της αυτοκρατορίας και έτοιμούντων τών τοιούτων λαών τās καρδίας, όποις συγχωρώσων, έπιτρέπονται ή μειωθώσων, ως εις όλικην έκλειψιν, εις τά ταύτα.

Δώδεκα άεγ ροισίμην έραττα της αυτοκρατορίας Αικατερίνης, είδοίκαμεν πλείονα ή είλαστον χρόνον έκαστος τήν μεγάλην αυτήν αυτοκρατορίαν, κατασταλασσάσαντες τούδ ύπαυροί της: και καταπληθίσαντες εις τών όθρων της Αικατερίνης: ή εκ του ταμείου του κράτους, διότι εις τινες αυτών ή Έξαρτίαν έπέτρεψεν άπώλεται: και έβουλήσων: να λαμβάνωσι χρημάτα όσα έπιθυμούν εκ του ένθικού γαροφθαλακίου. Και τοιούτοι ήσαν ο Γρηγόριος Όρλώφ και ο Ποτιμκίς.

Όσοι αυτών ήσαν προικισμένοι μετ' εύφιας, έκτακτων προτερημάτων, και μεγαλειόδοξων, ούτοι μικρόν δεσποσάσαντες επί της γυναικός ανεβιδάσθησαν μεγάλοι, έλαβον ένεργόν μέρος εις τήν κυβέρνησιν συντείναντες εις τού μεγαλείον της αυτοκρατορίας, καλύψαντες μετά δόξης τήν κυρίαν των. Ουτοι διεμειναν χρόνον μακρότερον παρ' αυτή ως σπυνοί εις είλικυτες: φίλοι και σύμβουλοι. Οι έπιλοιοι δεν έμεινον παρά τή Έξαρτίαν ή τούσων χρόνον όσον έξηκολούθει ο περσιός της σαρκολατρίας της, διακοιδάλλοντες μετ' αυτής: κατά τās όρας της άργίας της μεγαλειότητός της, άναγιώσκοντες μυστιστορήματα, ή καταγιόμενοι εις τά έννοιας μιάς διεφθαμένης αύλής, ής τοιούτον παράδειγμα άνενοχλήτων ασύλγιας, άνενοβριστος, έδεικνυεν ή έκδήψος και φιλολόγος ένάργχος.

Έν σπάνιον χαρακτηριστικόν της Αικατερίνης ήτο, ότι ζείποτε, και εις αυτούς τούδ παρζουμού, της ζήλειας της, όσας ανεάκλυτες έκ αυτήν προτιδομένην παρά τίνος τών έραστών της, πάντοτε προσεφέρθη μετά μωκιδίας γενναϊότητας και διαπραγμίας, ως αυτοκράτειρα και ως λαίδη. Και ως λέγει άνωνυμος ιστοριογράφος, όστις διά δέκα κατά σειράν έση έβλεπεν ένδελεγώς αυτήν: ως εκ της ύψηλής θέσεώς του, συγγράφας δε και έκδύσε τού 1800 εν Παρισίω: Τά μυστικά άπομνημονεύματα της Ρωσίας (α), (β), (β), (β), κρινόντες εν τού άλλανθώστου ύρου: του, δεν είναι έτερος ή ο κύριος Σεγκιόφ, προεβουτής τότε της Γαλλίας διαμεινός

Όσοι αυτών ήσαν προικισμένοι μετ' εύφιας, έκτακτων προτερημάτων, και μεγαλειόδοξων, ούτοι μικρόν δεσποσάσαντες επί της γυναικός ανεβιδάσθησαν μεγάλοι, έλαβον ένεργόν μέρος εις τήν κυβέρνησιν συντείναντες εις τού μεγαλείον της αυτοκρατορίας, καλύψαντες μετά δόξης τήν κυρίαν των. Ουτοι διεμειναν χρόνον μακρότερον παρ' αυτή ως σπυνοί εις είλικυτες: φίλοι και σύμβουλοι. Οι έπιλοιοι δεν έμεινον παρά τή Έξαρτίαν ή τούσων χρόνον όσον έξηκολούθει ο περσιός της σαρκολατρίας της, διακοιδάλλοντες μετ' αυτής: κατά τās όρας της άργίας της μεγαλειότητός της, άναγιώσκοντες μυστιστορήματα, ή καταγιόμενοι εις τά έννοιας μιάς διεφθαμένης αύλής, ής τοιούτον παράδειγμα άνενοχλήτων ασύλγιας, άνενοβριστος, έδεικνυεν ή έκδήψος και φιλολόγος ένάργχος.

(a) Memoires secrets sur la Russie. Tom. A. σελ. 137.

δέκα έτη εις Παρούπολιν), ή Αικατερίνη πόποτε δεν έφερον εν τή καρδίη αυτής τού μίσος ή τήν έκδικησιν κατ' αυτόν, ένω διάφοροι τών έραστών της κατ' τού γήρας της έπιλούμενος έκαυτόν, τήν έρενάκιζον, έπίκρανον και προσέβαλλον. Πόποτε δεν έτιμώρηνεν ένα αυτόν, πόποτε δεν κατέτρεξεν Απέπεμπει πάντας πλούσιους και έπιφανείς: εις τās ξείνας χώρας, ίνα ζήσουν εν πολιτείαις και έπιδίδουν τών ύπαυροών, δι' αν έκάλυψεν αυτούς, ειτα μετά παρλευσιν πολλών έτών έπέτρεπε προς αυτούς να επανακάμψων εν τή πατρίδι των και ζήσουν ήσυχαι και εύτυχαι.

Τουτόν μεγαλίον ψυχή: είναι σπάνιον εις τās γυναικας, όπερ δι' παραδοξότατον, τού μεγαλίον τουτό περιωρίζετο μόνον εις τούδ έραστάς αυτής, ένω προς τās φίλας της τās προσδοκίας όμως αυτών, τās διαδοίσας τά μυστικά της ή τās προσδοκίας αυτήν, ύπερξεν άσπλαγγχως και άδιάλλακτος.

B.

Ο κύριος Σεγκιόφ λέγει εις τά έμεινέν άπομνημονεύματά του, «Η Αικατερίνη με όλον τού πνεύμα, τήν μεγαλοφυΐαν και τήν αύδη, τήν όποιαν έξωτερικώς προσποιείτο, πρέπει να έννοήσικ και περιεφρονει άρκύνοντες τούδ Ρώσους, όποις τολμή να ανεβιδάξη τούσων συγχά: τού πλεονόν της: τούσους νεανίας εκ τών κάτω τάξεων, έπιβόλη δε αυτούς εις τών σεβασμών και τήν λαζαρίαν τού έθνους, άνευ έτερου τίτλου ή έκείνου διά τών όποιον ώρεται να έρωθή». Ηρει να κοιμηθή εις νεανίας: μίαν νύκτα αυτής, όποις τήν έπαύρον ίστανται εκ δεξιών αυτών: όταν έκείνη επί τού αυτοκρατορικού θρόνου της. Φέρων ως παράδειγμα ο κύριος Σεγκιόφ τήν άνύψωσιν επί της αυτοκρατορικής κλίσης του Πάππινου Ζουπόφ, νεανίου ύπολαχγού του ήπικυτού μετρίου άναστήρατος: αλλά καλοκωμώμενον και νεωδόνον, προσθέτει: «ο Ζουπόφ fort goûté, et adressé pour plus ample informé à mademoiselle Protasov et au medecin du corps», και προσθέτει ότι ή δεσποινία Προτασώφ, ή επικυλομένη δικαιοσύνη, (leprouvée) έδωκε καλήν συστατικόν προς αυτόν.

Ύψιστο θεά! Τι να πιστεύωσι εις τών λόγων τούτων. Η Αικατερίνη τότε τών ανεβιδάξεν ύπασιστίαν της, τώ έδωκεν έκάτον χιλιάδας ρούβλια διά τά ύποκάμισα του και δωμάτια έγγύ: τών ιδίων της. Τήν έσπέραν μετά τού χαρτοπαίγιον, πάντοτε άπέπεισε τήν αύλή της: μεταβήσασα εν τώ κοιτών αυτής παρακολουθούμενη υπό τού εννοούμενου της. Ένιοτε ο Έξάρδοις, ο υιός της, και τά τέκνα του ήλιμενον παρόντες, όρώντες τού τοιούτον λαμπρήν παράδειγμα. Τήν έπαύρον ο νεανίας: έδιδε μετ' οικειότητος τών βρογχών του προς τήν αυτοκρατορίαν, φέρων μέγαν πλοή με περσά και τήν στόλην του εννοούμενου, παρακολουθούμενος παρ' όλων τών μεγάλων της αυτοκρατορίας, βαδίζόντων εις άπόστασιν όπισθεν του, με τούδ πλοή εις τήν χείρα.

Όποιον θέματα! οι πολλοί στρατάρχα και οι έξοχοι άρχιστοι ύποκυρι καταπλήρουν τά δωμάτια του νέου είδούλου, προσκυνούντες τούτο. Τίποτε δεν ήδύνουε να εξίσωθη με τήν διαταγή της Αικατερίνης, όσον ή χαμέρπεια και ή κατοπισμένη ταπεινότης τών τοιούτων αυλικών.

Έν τή αύλή της Αικατερίνης έλάμβανον χώρας δις ή τρις τάς: έδομάδες τά μικρά έρημητικά (hermitages) όλλαθ όναναστήρατον ότι οι συγγραφει ούτοι εν τούτοις διαμελδοντι τήν ρήμην ότι ή Αικατερίνη ευθέσαστο, ως ή πρό αυτής: Αυτοκράτειρα Έλισάβετ, και τότε ανεβιδάξε τούδ έπιλέκτους εις τά δωμάτια της. Τούτο άπέκρουσαν και οι μάλλον άδιאלλάκτως γράψαντες κατ' αυτής.

Έπιληθόμενοι νυν τών δημόσιον βίον της, τās έργα της: και τās μεγάλας άρετάς της, διότι βαβαιο: ειχε τούτας μωροκόπους, όποις αναγκάση να τήν προσκυνήσων και οι μάλλον κατ' αυτής: προκατακλημένους βιογράφους της.

Τίνες μεμφομένοι αυτών ατιδόνται ότι δεν ενεβήρρουν τήν σπουδαία φιλολόγιαν, διότι επί της βασιλείας της έκτός των περιηγήσεων τού περιήμου Παλλάς και της βιογραφίας του μεγάλου Πέτρου παρτ του Μούλερ, ούδεν έτερον σπουδαίον πολιτικόν ή ιστορικόν συγγράμμα ειδε τού φως εν Ρωσία.

Αδίκος κατηγορία! Ούδεις Ρώσος ήδύνουε εν τή εποχή έκείνη, να γράψη πολιτικά ή ιστορικά συγγράμματα εν Ρωσία. Τά ταύτα συγγράμματα συνήθως βασίζοντα επί έγγραφων έπιστήμων και ιδιωτικών, τά όποια τότε ήσαν βαθύτατα ένταρμαμένα και άραφή εν τή άναμορφωτική και στρατοκρατική καταστάσει της Ρωσίας. Ουτε ή κυβέρνησις, ουτε οι ιδιωται έτόλμων να γορηγήσων προς τούδ Ρώσους: συγγράφει ταύτα. Διά τών λόγων τούτων οι σύγχρονοι έννοι συγγραφει: έγραψαν τούσων έπιπολίαις και φραντακτικώς. Τά συγγράμματα αυτών φέρουσι δύο άντιτακτικώς στραγγίδια: τήν τή: κολακείας ή τή: έκδικήσεως. Οι μόν έγραψαν, όποις άνταμειφθώσι παρτ της: γυναικώδους Αικατερίνης, οι δε μακράν της: Ρωσίας επί έδάφους: ασφαλούς, αποδίδοντες προς αυτήν, καθώς και προς τούδ προηγουμένους Έξάρδοις και Έξαρτίαν, τās θηρωδεστεράς και κτηνωδεστεράς προέσεις.

Τίνες άλλαι γυναικας: και θεράποντες έπαίζον τά πρώτα πρόσωπα.

Ένταύθα ή Ρέα του βορρά έώρταζε τά έργια αυτής διά τρούπου και λεπτομερειών, τās όποιας ή ιστορία παραλείπουσα δεν ζημιούται.

Ψυχιας τού λόγου, τά ταύτα έγέννησαν καθός: και εν Γαλλία τήν άνώμονο γελουογραφικην έρημερογραφίαν, μάστιχα καυστικώτερην και διδακτικώτεραν των κυρίων άρθρων τού σπουδαίου τύπου και δη εν δεσποτική χώρα εν ή μόνον του όνομα Σιδηρία ήκει να καταφύξη τού αίμα των ίαγυροφρών άρθρογράφων.

Κάποιος κωμωδογράφος έκυλοφόρησε μία τών τοιούτων γελουογραφιών κατ' της Αικατερίνης: εις όλα τά κράτα της Ευρώπης καθός: και εις Ρωσίαν, τήν όποιαν ήθελον παρεβίη ένω δεν διέγειραν ιστορικόν σκάνδαλον εις τών τότε κόσμον. Η γελουογραφία αυτη, ήτις είναι εκ τών πρώτων του είδους της, έπέσεν ως κεραυνός κατ' της Έξαρτίαν, διότι ήτο ή άναίσχυροτέρα τήν όποιαν σατανική φραντασία ήδύατο να συλλάξη. Πόποτε δεν ήδυνήθησαν να ανεκαλύψωσι τών γελουογράφων και ένω έγγυλογραφίην, ή έκαστράθη εις Παρισίους ή Περούπολιν, μολονότι προσεφέρθην χιλιάδες ρουβλίων ως άμοιβή. Η γελουογραφία αυτη ζογγαρίζει συγχρόνως τών πολιτικών και ιδιωτικών βίον της. Ίδου εις τί συνίστατο. Παρίστανε τήν Αυτοκράτειρα χυρόκορνακα, πελώριον άναστήρατος, πατούσα τών ένά πύδα επί της Βασίλειος της Πολωνίας και τών έτερον επί της Κωνσταντινουπόλεως. Ύπ' αυτήν και τήν εύρειαν κρινόλιαν της ίσταντο πάντες οι ήγεμόνες της Ευρώπης με όρθυκαυτός ύφωμένους: και ανοικτόν στόμα, θαμνίζοντες εν ακτινοβόλιον άστρον, τού όποιον ήτο εις τήν κορυφήν της: κρινόλιαν. Έκαστος τών ήγεμόνων έξέρονει θωρακισμένον άνάλον της: θέσος του και τών αίσθητικώς του. Λόγου χάριν ο Πάπας έλεγεν: «Α! Ίησού όποις βήσους άπολείας! Α! Ιησους quel abyme de perdition». Ο βασιλεύς της Πολωνίας: Πονιατόφσκης, ο δεύτερος έρωμένως της Αικατερίνης, έρώνας «Είμαι ένω, είμαι ένω, ό συντείνας εις τού μέγεθος σου!» (C'est moi, c'est moi qui ai contribué à l'agrandir)...

Έρωθιόντες σίγημον... Δεν προβαίνονμεν προώτερον, άλλ' ουτε έπιδοκίμωμεν τούδ τοιούτου γελουογράφου. Ως κριτικώς, ως μεταγενέστεροι ιστορικοί, περιγράφουεν τά συμβάντα, τά γεγονότα, ως τά εύρισκόμεν, καθώς και τήν σατυρικήν πλευράν του βίου της Αικατερίνης, όποις κατορθώσασα να διαλάψη προς τούδ άναγνώστας ήμων καλλιτέσων και φρενωτέρων ή έκλαμπρος αυτη και ένδοξος: αυτής: πλευρά.

Πάντες οι νέοι άξιωματικοί, οι έχοντες ωραίον άνάστημα, λέγοντες τά χρονικά, έρλοτιμούντο να τοποθετάνται ένόπιον της Αικατερίνης, ότε αυτη διεβάνη, όντες: βέβαιον ότι τίποτε δεν ήρσε τούσων εις τήν σεβαστήν κυρίαν τον ή να διερχομαι μεταξύ δύο γραμμών ευείδων νεανίων. Αι γραμμαι αυται ήσαν έκείνας της έκλογής της. Πλείστοι οικόγενεια έθεμελιώνων τās έπιπέδους: τών εις τήν έκλογήν της Έξαρτίαν: τού τέκνου τού, εξ ου έκέλλον να ανεβιδάξωσι και πλούσιον τον.

Και ταύτα φρονώ έρκουσι διά τών ιδιαίτερον βίον της Αικατερίνης. Αρκουσι διά τήν περιγραφήν της γυναικός, τών όποιων έξήτταν τίνες τών ιστοριογράφων να παραστήσωσι έρμύλλον τήν ασέλιγιαν και τού άμωρφός: τίνων τών Ρωμαιοών γυναικών. Έν πράγμα είναι εύχάριστον ότι οι συγγραφει ούτοι εν τούτοις διαμελδοντι τήν ρήμην ότι ή Αικατερίνη ευθέσαστο, ως ή πρό αυτής: Αυτοκράτειρα Έλισάβετ, και τότε ανεβιδάξε τούδ έπιλέκτους εις τά δωμάτια της. Τούτο άπέκρουσαν και οι μάλλον άδιאלλάκτως γράψαντες κατ' αυτής.

Έπιληθόμενοι νυν τών δημόσιον βίον της, τās έργα της: και τās μεγάλας άρετάς της, διότι βαβαιο: ειχε τούτας μωροκόπους, όποις αναγκάση να τήν προσκυνήσων και οι μάλλον κατ' αυτής: προκατακλημένους βιογράφους της.

Τίνες μεμφομένοι αυτών ατιδόνται ότι δεν ενεβήρρουν τήν σπουδαία φιλολόγιαν, διότι επί της βασιλείας της έκτός των περιηγήσεων τού περιήμου Παλλάς και της βιογραφίας του μεγάλου Πέτρου παρτ του Μούλερ, ούδεν έτερον σπουδαίον πολιτικόν ή ιστορικόν συγγράμμα ειδε τού φως εν Ρωσία.

Τίνες άλλαι γυναικας: και θεράποντες έπαίζον τά πρώτα πρόσωπα.

Ένταύθα ή Ρέα του βορρά έώρταζε τά έργια αυτής διά τρούπου και λεπτομερειών, τās όποιας ή ιστορία παραλείπουσα δεν ζημιούται.

Ψυχιας τού λόγου, τά ταύτα έγέννησαν καθός: και εν Γαλλία τήν άνώμονο γελουογραφικην έρημερογραφίαν, μάστιχα καυστικώτεραν και διδακτικώτεραν των κυρίων άρθρων τού σπουδαίου τύπου και δη εν δεσποτική χώρα εν ή μόνον του όνομα Σιδηρία ήκει να καταφύξη τού αίμα των ίαγυροφρών άρθρογράφων.

Κάποιος κωμωδογράφος έκυλοφόρησε μία τών τοιούτων γελουογραφιών κατ' της Αικατερίνης: εις όλα τά κράτα της Ευρώπης καθός: και εις Ρωσίαν, τήν όποιαν ήθελον παρεβίη ένω δεν διέγειραν ιστορικόν σκάνδαλον εις τών τότε κόσμον. Η γελουογραφία αυτη, ήτις είναι εκ τών πρώτων του είδους της, έπέσεν ως κεραυνός κατ' της Έξαρτίαν, διότι ήτο ή άναίσχυροτέρα τήν όποιαν σατανική φραντασία ήδύατο να συλλάξη. Πόποτε δεν ήδυνήθησαν να ανεκαλύψωσι τών γελουογράφων και ένω έγγυλογραφίην, ή έκαστράθη εις Παρισίους ή Περούπολιν, μολονότι προσεφέρθην χιλιάδες ρουβλίων ως άμοιβή. Η γελουογραφία αυτη ζογγαρίζει συγχρόνως τών πολιτικών και ιδιωτικών βίον της. Ίδου εις τί συνίστατο. Παρίστανε τήν Αυτοκράτειρα χυρόκορνακα, πελώριον άναστήρατος, πατούσα τών ένά πύδα επί της Βασίλειος της Πολωνίας και τών έτερον επί της Κωνσταντινουπόλεως. Ύπ' αυτήν και τήν εύρειαν κρινόλιαν της ίσταντο πάντες οι ήγεμόνες της Ευρώπης με όρθυκαυτός ύφωμένους: και ανοικτόν στόμα, θαμνίζοντες εν ακτινοβόλιον άστρον, τού όποιον ήτο εις τήν κορυφήν της: κρινόλιαν. Έκαστος τών ήγεμόνων έξέρονει θωρακισμένον άνάλον της: θέσος του και τών αίσθητικώς του. Λόγου χάριν ο Πάπας έλεγεν: «Α! Ίησού όποις βήσους άπολείας! Α! Ιησους quel abyme de perdition». Ο βασιλεύς της Πολωνίας: Πονιατόφσκης, ο δεύτερος έρωμένως της Αικατερίνης, έρώνας «Είμαι ένω, είμαι ένω, ό συντείνας εις τού μέγεθος σου!» (C'est moi, c'est moi qui ai contribué à l'agrandir)...

Έρωθιόντες σίγημον... Δεν προβαίνονμεν προώτερον, άλλ' ουτε έπιδοκίμωμεν τούδ τοιούτου γελουογράφου. Ως κριτικώς, ως μεταγενέστεροι ιστορικοί, περιγράφουεν τά συμβάντα, τά γεγονότα, ως τά εύρισκόμεν, καθώς και τήν σατυρικήν πλευράν του βίου της Αικατερίνης, όποις κατορθώσασα να διαλάψη προς τούδ άναγνώστας ήμων καλλιτέσων και φρενωτέρων ή έκλαμπρος αυτη και ένδοξος: αυτής: πλευρά.

Πάντες οι νέοι άξιωματικοί, οι έχοντες ωραίον άνάστημα, λέγοντες τά χρονικά, έρλοτιμούντο να τοποθετάνται ένόπιον της Αικατερίνης, ότε αυτη διεβάνη, όντες: βέβαιον ότι τίποτε δεν ήρσε τούσων εις τήν σεβαστήν κυρίαν τον ή να διερχομαι μεταξύ δύο γραμμών ευείδων νεανίων. Αι γραμμαι αυται ήσαν έκείνας της έκλογής της. Πλείστοι οικόγενεια έθεμελιώνων τās έπιπέδους: τών εις τήν έκλογήν της Έξαρτίαν: τού τέκνου τού, εξ ου έκέλλον να ανεβιδάξωσι και πλούσιον τον.

Και ταύτα φρονώ έρκουσι διά τών ιδιαίτερον βίον της Αικατερίνης. Αρκουσι διά τήν περιγραφήν της γυναικός, τών όποιων έξήτταν τίνες τών ιστοριογράφων να παραστήσωσι έρμύλλον τήν ασέλιγιαν και τού άμωρφός: τίνων τών Ρωμαιοών γυναικών. Έν πράγμα είναι εύχάριστον ότι οι συγγραφει ούτοι εν τούτοις διαμελδοντι τήν ρήμην ότι ή Αικατερίνη ευθέσαστο, ως ή πρό αυτής: Αυτοκράτειρα Έλισάβετ, και τότε ανεβιδάξε τούδ έπιλέκτους εις τά δωμάτια της. Τούτο άπέκρουσαν και οι μάλλον άδιאלλάκτως γράψαντες κατ' αυτής.

Έπιληθόμενοι νυν τών δημόσιον βίον της, τās έργα της: και τās μεγάλας άρετάς της, διότι βαβαιο: ειχε τούτας μωροκόπους, όποις αναγκάση να τήν προσκυνήσων και οι μάλλον κατ' αυτής: προκατακλημένους βιογράφους της.

Τίνες μεμφομένοι αυτών ατιδόνται ότι δεν ενεβήρρουν τήν σπουδαία φιλολόγιαν, διότι επί της βασιλείας της έκτός των περιηγήσεων τού περιήμου Παλλάς και της βιογραφίας του μεγάλου Πέτρου παρτ του Μούλερ, ού

του, δίδων έγγραψαις δι' αυτούς και ελευθερόνων αυτούς εις της προσηγορευθείσας, ουδόλοος φρονιζούσης της εγγενούς καρδίας του, πότι οι φίλοι γίνονται άφρατοι. Κατά την πρόφην επιστρατείας ενέμετο έθελούτης. Τότε δέν ύπήρχεν έτι το σπατάρι ήμων ή φορική πρόδος δι' ής δεκαετίς γίνονται άνθροποιολογοι και πολιτικοι λοχηγοί έξοστιαίζονται εκ του στρατού. Με δια τα σπάνια προτερημάτα του, την εκπαίδευσίν του και την άνδριαν του, διότι ένομιμαίρησε με το ξίφος και όχι το πιστόλιον ή το σπαθί δέν προήχη εις αξιοματιότι.

Ο κ. Λαμαλάς άπαγορευμένους έγκατέλειπε την Έλλάδα διά Παρισίους όπου του ήλθε το φοβερόν και πρίτσιο ν' αναβή την σκηνήν και ως καλλιτέρης, εις ξένην γλώσσαν κερδίση την φήμη, άφοι δέν ήδονήθη να την κερδίση ως πολιτευόμενος ή στρατιώτης εις την πατρίδα του. Έξήγησε ποτέ τις τί έστι καιρίστιον, και ποδ' τοιούτο δύναιτα να φέρη τον άνθροπον; Οδδεις. Τοιούτο μόνον γνωρίζομεν, ότι το καιρίστιον έν ύπάρχει εις τάς σκαρίας καρδίας. Τι είναι καιρίστιον; έρωτα ή Γάλλος ποιητής.

Qu'est-il y d'un vient-il? ou va-t-il? Et qu'en sait-on? et qu'en sait-il?

Ίδου, σήμεραν εκορέσθη ούτος έρωτος, φήμης, και θωπειας, εκορέσθη το καιρίστιον του, άλλ' έπαναβλήθον τον ήλιον της άντολιής, ίσως αίσθάνεται μελαγχολίαν, διότι έφειλε τούτου πατριωτικότερα να ήναι άντιρρ δορυφορος ή εκείνον των ζώνων χορών, έν εις άνήλιαν της φήμης του.

Τοιαύτη σχεδόν είναι πάντοτε της προνομιούχου εφρείας ή τε τάσις και διάθεσις! Ποτέ δέν αναγνωρίζει ότι είναι έντυχη. Πάντοτε φαντάζεται ότι δύναιτα να θριαμβέσθη περισσότερον εις όλα τα στάδια εκτός εκείνου, έν τω όποιω ήδη πολυάφρων έστρέφη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Η ΙΡΑΝΔΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Η Ίρλανδία, ή παρακοπιός Ιρλανδία ήτις μέχρι σήμεραν συνταράσσεται και άπειλεί την Άγγλιαν εργαζομένη όπλο της αυτονομίας της, έχει το μόνον την ιστορίαν της άλλη και την μυθολογίαν της.

Οι Ίρλανδοί ιστοριογράφοι ος λέγουν, ότι οι πρώτοι βασιλείς των είναι σύγχρονοι του κατακλινομού του Νου. Άλλοι ιστοριογράφοι δηγορνται ότι οι βασιλείς των ήλθον εκ της Γαλλικίας της Ισπανίας το 1300 π. Χ. Ότι όμως βέβαιον έν τη ιστορία της Ίρλανδίας, είναι ότι αριθμορνται 169 βασιλείς από του 1285 π.Χ. μέχρι της γεννήσεως του Κυρίου ήμων, και έτεροι έβδομύκοντα από τον βασιλέα Φεραϊδαχ-Φιονραχτά (Feraidach-Fionrahta) τον όποιον έδολορονήσαν ο διάδοχος του το τέταρτον έτος μ. Χ. μέχρι του Ροδερίκου ή Ρότζερ το 1168.

Ο Έρρίκος Β. της Άγγλιας κατέκτησε την Ίρλανδιαν μετά 4 έτη ήχρον το 1172. Άλλ' όποιά ή ιστορία αυτή της Ίρλανδίας; Έκ των 169 βασιλέων των π. Χ. οι ιστοριογράφοι ος λέγουν ότι μόνον 15 απέθανον ήσχοι εκ των κληνών των, οι έλοιποι έδολορονήθησαν ή έπεσον εις τάς μάχας.

Άλλά τί έγένετο επί των 70 βασιλέων μ. Χ. όπως περιέλαθον αι πλείστα γαία των Ίρλανθών εις την κατοχήν των Άγγλων και όπως έκανθραποδισθη ή Ίρλανδία εις τον βαθμόν όπου εφρίσκειτο μέχρι των άρχων του παρόντος αιώρου; Έκ των 70 βασιλέων μόνον 5 ή 6 απέθανον επί της κληνής των φρικτών θάνατον ή έλοιποι έδολορονήθησαν, κατεσπαρέθησαν παρ' εκ του όχλου και πολλοί έπεσον εις τάς μάχας, εκ των πληρών όμ τον έχθρον, άλλη των υπηκόων ή συμμάχων των. Και τρεις βασιλείς δηλαδή ο Λάδν το 398, ο Λαογκαί το 421, και ο Νουγκλέθ το 473 έφονεύθησαν από κερανίν.

Ο Μέγας Καθολάχ-Μορ είχε τριάντα υιούς έξ ών ο Κων-Καθολάχ ο καλομένος ήρωσ των εκατό μαχών, ήμ έβασιλεύσαν έδολορονήθη. Ο βασιλεύς Φιεδβίαραχ έγενε καλόγηρος το 720

μ. Χ. Ο Ένδοθος βασιλεύς Βριάν-Βορόιμχ ο νικησας τους Λανούς την μεγάλην παρασκευήν 1014 εις την περίφρον μάχην της Κλουάφφ, έδολορονήθη την αυτην νύκτα της νίκης έντός της σκαρής τον ένθ προσήχητο. Ητο τριάντα έτη βασιλεύς της Μίνστερ και δώδεκα έτη της Ίρλανδίας. Όταν οι Άγγλοι ένυθρυσαν την Ίρλανδιαν κατ' αρχήσ δια να μη έρεθίσουν έφερον τον άπλου τίτλον λόφδοι της Ίρλανδίας, επί Έρρίκου δου έλαβον τον τίτλον βασιλείς της Ίρλανδίας. Έύρετε εις τον κόσμον εάν δύνασθε έτερον έθνος το όποιον εις μίαν σειράν 259 βασιλέων, βασιλεύσαντων 2457 έτη, τούτέστιν από το 1285 π.Χ. μέχρι του 1172 μ.Χ. να παρουσιάζει τοιοιτον πίνακα. Μόλις 25 βασιλείς απέθανον φυσικόν θάνατον μη δολορονήθέντες ή μη φρονενθέντες εις τάς μάχας. Τινές των βασανθέντων Βυζαντινών ήμων άντοκρατοράν υπήρξεν μικράς ενόπιον των.

Η βάρβαρος άγρία και θρηωής κατάσταση μεταξν τούτων γαμιών και άρειμανίων φυλών, της Άγγλιας, Ουαλίας, Σκωτίας και Ίρλανδίας, διηρηκώς γυγατομαχουσών, έδετε κατά μέρος πάντα της χώρας νόμον, έμηνέντες πύσαν νομοθεσίαν, και αι ίδιοκτίστη ήλξον κυρίως όσους και νικητής.

Την 18 Μαΐου 1707 έγένετο ή νομοθετική Ένωσις της Άγγλιας και Σκωτίας (The Legislative Union) ήτοι μετά την άποκεράμωσιν του Καρόλου Α. και τάς μεταρρυθμίσεις του Κρόμβελ, ότε άρχεται και ή συνταγματική λειτουργία των νόμων του Κρότους. Άλλ' ότι αξιοπαράφηρον είναι έν τη ιστορία του μεγάλου τούτου Έθνου, πόσον φειδωλόι υπήρξαν οι πρώτοι βασιλείς εις το να δημιουργούν ένγενείς, εις το να προδιβάλλον αυτους, και εις το να άπονύμων νέους τίτλους. Τα κήμητα των τότε έποχών και οι τιτλογοι ομοιάζουν ουχι πλέον σωρείαν τιμαριωτών άλλη σωρείαν Βασιλέων και ήγεμόνων έντός ένός και μόνου βασιλείου. Η φανούμηνη άρχαιοτέρα οίκογένεια προβιβασθείσα εις τον βαθμόν του Κόμητος επί Έρρίκου Β. βασιλεύσαντος εκ του 1154 μέχρι του 1189 υπήρξεν ή οίκογένεια του κόμητος Άρουνδέλ.

Ο βασιλεύς ούτος δέν έδωκε τίτλους ή μόνον προς αυτην και τρεις άλλας τον τίτλον του βαρώνου. Ο βασιλεύς Ιωάννης βασιλεύσας εκ του 1199 μέχρι του 1216 έκαμε μόνον τρεις βαρώνους. Ο Έρρίκος Γ. από του 1216 μέχρι του 1272 έκαμε ένα κόμητα και τρεις βαρώνους. Ο Έδουάρδος Α. από το 1272 μέχρι του 1307 όκτώ βαρώνους, Έδουάρδος Β. από το 1307 μέχρι 1327 δύο κόμητας και ένα βαρώνον, ο Έδουάρδος Γ. από το 1327 μέχρι 1377 ένα κόμητα, πέντε βαρώνους και τον πρώτον Λόφδο το 1337 εκείνον την Κορνουάιλ. Επί Ριχάρδου Β. από του 1377 μέχρι του 1399 έσοτήθησαν αι δι' επιστολών βαρωναίαι και το 1387 αι πρώται πα τ ε ν τ α ι ς. Ο Έρρίκος Ε. από το 1413 μέχρι του 1422 έδημοιόργησε μόνον μίαν βαρώνην την βαρώνην Βέρκλεν, ο Έρρίκος Ζ. από το 1422 μέχρι του 1461 μίαν κόμησαν, εκείνην της Ρόδου, μίαν βαρώνην της Λόσλεν, είκοσι βαρώνους, και επτά κόμητας μεταξν των όποιον το 1457 έγενε και ο της Άργαιλ. Ο σκλήρως Ριχάρδος Γ. εκ του 1483 μέχρι του 1485 έτε δούκα της Νορφολκ και ένα κόμητα της Σαρορή. Ο τίτλος του κόμητος Λέβρι έδημοιόργηθη το 1485 από τον Έρρίκον τον έβρομον, όστις διένειμε τίτλους προς δέκα έξ άλλων ή έπροβίβασεν αυτους. Ο Έρρίκος 8ος από το 1509—1547 έκαμε πέντε κόμητας και δέκα βαρώνους. Ο Έδουάρδος 6ος τον δούκα Σομερσέτ, τέσσαρας κόμητας, ένα μαρκησίον και τέσσαρας βαρώνους εκ του 1547—1553. Η βασίλισσα Μαρία εκ του 1553—1558 ένα κόμητα, και δύο βαρώνους. Η βασίλισσα Έλισαβέτ από το 1558 μέχρι του 1603 ένός βασιλείας 45 έτων δέν έκαμεν ειμή 4 κόμητας, 12 βαρώνους και το 1559 δύο μαρκησίους, τον Χάμλτον και τον Χάντλεν. Ο μέγας άριθμός της δημιουργίας των ένγενών άρχεται εκ της βασιλείας του Καρόλου Α. όταν και αι παρακά της Άγγλιας, Ο Ιάκωβος Α. από το 1603—1625 έκαμεν 25 κόμητας, 48 βαρώνους και 10 άντικόμητας. Ο Κάρολος Α. από του 1625 μέχρι του 1649 έδημοιόργησε 4 μαρκησίους, 25 κόμητας, 12 άντικό-

μητας και 45 βαρώνους. Ο υιός του Κάρολος Β. από το 1625 μέχρι του 1649 προσέθηκον 65 ένγενείς, μεταξν των όποιων 7 δούκας σήμεραν περιφανείς οίκογενείας της Άγγλιας ήτοι του Μπουκλου, του Ρεσαμόν, του Γκράφτον, του Λέννοξ, του Μπόφορ, της Κουίνσμερης και του Σαιντ-Άλμπανς. Ο βασιλεύς ούτος έκατέθε θεοκρατικώτατος (most religions) δέν είχε τεκνοποιήσει μετά της νομίμου συζύγου του Αικατερίνης της Μπαργκάντης, έγκατέλειπεν όμως δώδεκα νόθους με τάς παλλακίδας του, έννύφωσας τάς παλλακίδας και τους νόθους εις τους ύψηλοτέρους βαθμούς. Άνείδει την Βαρβάραν Βιλλιεργ, δούκισσαν Κλέβελαν και τον νόθον των Έρρίκον Φιτσρόη δούκα Γκράφτον. Άνείδει την Γαλλίδα έταίραν του Λουΐζαν Ρενέ δι Περον-Κοδρ, δούκισσαν της Πορτσμουθ και τον νόθον του Κάρολου Λένωξ δούκα της Ρίτμοινδ και τον νόθον του Κάρολου Μπουκλου με την παλλακίδα Νελλ-Γουίν δούκα της Σαιντ-Άλμπανς, όωρήσας μεγάλα κτήματα, μεγάλα εισδήματα και μεγάλα συντάξια. Ο Γουλιέλμος Γ. από το 1689 μέχρι του 1702 έδημοιόργησε 48 ένγενείς μεταξν των όποιων και τον δούκα του Λιξ (Leeds). Η δε βασίλισσα Άννα από 1702 μέχρι του 1714 άνείδειξεν 60 κόμητας, μαρκησίους και βαρώνους και πέντε δούκας, τον Μάλμπορο, Ρότλαν, Άθολ, Μοντφοξ, Ροβώργ και Μπράντον. Ο Γεώργιος Α. εκ του 1714 μέχρι του 1727 έδημοιόργησε 69 κόμητας, μαρκησίους και βαρώνους, οδδένα όμως δούκα. Ο Γεώργιος Β. 89 τιτλοούσας και ένα μόνον δούκα της Νιουκάστλ. Ο Γεώργιος Γ. εκ του 1760 μέχρι του 1820 είναι ο δημιουργήσας ή προβιβάσας τεράστιον άριθμόν ένγενών παντός βαθμού, 464 κόμητας, μαρκησίους και βαρώνους και τους δούκας Νορθέμβερλανδ, Λέινστερ, Κάμπτερλανδ, Κάμπρις και Ουέλικτων. Ο Γεώργιος Δ. και ο Γουλιέλμος Δ. έδημοιόργησαν από του 1820 μέχρι του 1830 και από το 1830 μέχρι του 1837, 130 ένγενείς, ανεναώθη δε ο εκπαύσεις τίτλους του δονοκός της Βουκίναμ και ένένον οι δούκες του Σέθτερλανδ και Κλεβελάνδ. Τέλος έρχεται ή βασίλισσα Βικτωρία από του 1838 μέχρι του τέλους του 1887. Αυτη έδημοιόργησεν ή έπροβίβασε 278 μαρκησίους, κόμητας, άντικόμητας και βαρώνους. Επί της προθπουνορίας του Παλμεστρόνος το 1861 ο σίρ Ιωάννης Ρόσελ έγένετο κόμης Ρόσελ. Και επί της προθπουνορίας του κόμητος Ρόσελ το 1866, ο πρίγκηψ Άλφρέδος, έγένετο δούξ της Έδιμβούργης. Επί της προθπουνορίας του Λοδφουάιλ έγένετο το 1874 ο έτερος υιός της βασίλισσας πρίγκηψ Άρθουρ, δούξ του Κονωτ, ετα ο κύριος Λοδφουάιλ κόμης Βικονσφιλ. Επί της προθπουνορίας του κυρίου Γλάδστονας, ο μαρκησίος Γουστμίνστερ έγένετο δούξ Γουστμίνστερ. Επί της προθπουνορίας του λόφδου Σόλσμωρν το 1885 ο στρατηγός Ουόλσλεν (Wolseley) έγένετο άντικόμητος. Οι τελευταίοι τίτλοι, τους όποιους ή βασίλισσα άπένειμε το παρελθόν έτος, ήσαν οι του κόμητος Λάινς και του σίρ Ουίλλιαμ Άρμστρονγ, τον όποιον ώνόμασε λόφδον Άρμστρονγ. Δέν ύπολογίζονται οι τίτλοι, όδς άπένευεν έν τη πεντηκονταετηριδι αυτής. Πολλοί των τίτλων εξητηλήθησαν όμο με τάς οίκογενείας, άλλοι άποβέβασθησαν άφοι έδοξάσθησαν ή άπενεμήθησαν από άλλους βασιλείς προς έννοικούς των ή άνδρας μεγάλων υπηρεσιών, άλλη δέν φέει πλέον το αυτό αίμα εις τους φέροντας το αυτό όνομα. Σ. Ξ.

Οι Παρισιοι περιέγους 650,000 στέρματων δημοσιών άλλων.

Έλθετις τις έπειρε μουσικόν κυτίον, το όποιον μεταίνα την άνθρωπινήν φωνήν και το κελάρωμα των πτενών.

Σωφές τις της Νορβηγίας ύπολογίζει την ηλικίαν του κόμους εις 1,000,000 έτη.

Η άνυλινή άνεκαλύθη υπό του Νουβερνέριμυεν τω 1826 μεταξν των προτόνων της διαλύσεως του σουλκίου.

Η Κυβερνητική συγκλητήρ του καφί εις την Ίδβα θέλει άνέλθη το έτος τούτο εις το ποσό των 531,870 ριολίς (καπταρία).

Δοκιμάς γενουίτας τελευταίας έν Σκωτία άπεδείχθη, ότι ή μελόνη δύναται να διατρέξη έν μίλιον εις τέσσαρας ώρας.

Η Άστυνομική της Ζυρίχης άνεκαλύψε μυστικήν έταιρίαν, ήτις κατασκευάζει μεγάλας ποσότητας εκρηκτικων μηχανών και σπαρών.

Λίγεται ότι ο Ιγνατίος εισήγαγε τους ύμνους εις την Έλληνικήν και ο Άγιος Άμβρόσιος εις την Λατινήν Έκκλησίαν.

Είς συνέθρονον κωμικωών της έπαρχίας Yorkshire της Άγγλιας, ήτις έλαβε χώραν έν Leeds, άπερασίθη να δοθί πλήρης ύποστηρίξις εις νομοσχέδιον έπιτρέπον την χρήσιν του κρηάτος των ήπων.

Η Δυτική Αυστραλία είναι ή υγιεινότερα όλων των Αυστραλιακών άποικιών. Έπειτα ή Νέα Ζελανδία, ή δε Άνατολική Αυστραλία έρχεται τρίτη, και ή Τασμανία τετάρτη.

Η Μπατέβα, πρωτεύουσα της νήσου Ίδβα και όλων των έν ταις Άνατολικαίς Ίνδίας άποικιών της Όλλανδίας έκτισθη ή Όλλανδίασ κατά το έτος 1619.

Η έφημερίς του Πεκίνου (της Κίνας), άρμμαι πλέον των 1,000 έτων βλοη, έτοιμοτεράς ή συντάκτης δέν ένοχηται ότι οδδένος άνταποκρητο όστις ένηργησεν συνδρομητής εις άρχης.

Αι σύζυγοι του Μαχδη του μεγάλου Άρρακανού άρχηγού, έκτελοη χρήν ύπουργου του κράτους. Έχει δε 500 τοιαύτας διατερευούσας όλων το βασιλείου του.

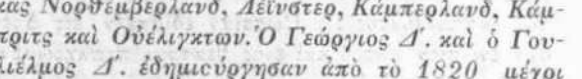
Ο επιστάτης του κωμμητηρίου της πόλεως Τουντάναι της Άμερικης καυχεται, ότι παρεούθη εις τον ένταφιασμόν 30,000 περίπου ανθρώπων άποθανόντων κατά τα τελευταία έτος έτη.

Αι λευκαί γυναίκαί κόμηαι κατήνησαν τούτου μεγέθου συρμού εις Παρισίους, όστε βλαπτερας όστιες ήθελον μέγρι της χείρας βαφή χρυσαί βέφρονται, λευκαί.

Η Ιαπωνία σκοπόν έχει να όπλιση τον στρατόν αυτης διά 100,000 έπιλων συστήματος Μουρφα.

Η διακρητις της έπαύσεως Wallbeck-Abbey του Δουκός της Περλμανε στοιχίζει έτησίως 30,000 λίρας άγγλικας.

Η μαρία της χρίστως της μορφής έξαπλουται με-

ΙΑΤΗΡΟΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΟ 32Π

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΝ ΤΗΣ ΣΤΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΜΟΝΤ ΓΕΝΙΣ

Αμερικανίς τις άσθενήσας έν Παρισίους και μαθών ότι έπαύσθη το τίλος του, θέτατε άμείτως να σταλή το άκούσθηον τηλεγραφικόν ήμα έκπύσην «Είμαι πεθαμένος το σώμα μου έρχεται με το έρχόμενον άερόπλιον».

Ο Κ. Γλάδστον ύπολογίζει ότι οι ποιούτες χρήσιν της Άγγλικής γλώσσης πρόβησαν άπ. 15,000,000 εις 105,000,000 κατά τα τελευταία 100 έτη, και ότι κατά το έτος 1900 θέλουν άρμμαι 120,000,000 και όστως, έπαπακασαζόμενοι καθ' έκαστον αλφια, θέλουν άνέλθει εις 840,000,000 ανθρώπων κατά το έτος 2000.

Της τραπέζης της Άγγλιας τα έκδόσιμα γραμματία είναι δια λίρας στερλίνας 5, 10, 20, 50, καθώς και διά 100, 200, 300, 500 και 1000 λίρας στερλίνας.

Τραπεζικαί ταχυδρομικά έντάλλατα δύναται τις να τραβήξη δι' ολινδήποτε ποσόν από λίρας 10 έως 1000 πληρωτά εις διαταγήν ήμεραν ήπτα ή έξήκοντα. Οδδέν έξοδον γίνεται δι' έντάλλατα τραχηθέντα ούτω, δύναται δε τις να λάβη τοιαύτα έν τω προέξοχον του Λονδίνου γραμφοι, ή εις οιο ν ή ποτε των κληνών αυτου.

Είς τον πληθυσμόν της έν Αυστραλία Βικτωρίας προσέθησαν κατά το παρελθόν έτος 50,000.

Η έν Βουτιών των Ήνωμένων Πολιτειών άστυνομία έχει πιακοθήσασ έν τών εικόμων των φυλοβίων. Περιέχει δ' αυτη 2033 προσωπογραφίας εγκληματιών.

Μία μόνη ύπαρχει έν Αυστραλία γυνή οφθαλμιατρής. Η κυρία Κροβόσκιερ (Δ. Λ.) διαμύνοσα έν Σανζ-Βοδργη.

Έκαμητισθη Γάλλο-Ρωσική έταιρεία, ίνα συστήσθη τηλεφωνικόν συγκοινωνία μεταξν Βερολίου, Μόσχας, Βαρσοβίας και Πετρούπολεως.

Το έμπόριον του παγωμένου κρηάτος έν Νέα Ζηλανδία τίθει εις βελτίωσιν. Υπάρ το έν έκαστομύριον προβάτων φορτώνονται κατ' έτος τόρα διά την Άγγλιαν.

γάλλος έν Άμερικη. Κατασκευαστής τις της πόλεως Πάρλατ κατασκεύασαι και έπέσλησεν 25,000 βελόνας ύποδερμικάς από το 1886 μέχρι τούδε.

Ο κ Ρενοντί, πρώην κρηάτορας του στρατού όστις έλαβε μέρος εις την μάχην του Βάτερλο θεωρεί, ότι ο λόγος διά τον όποιον έβλασε τα 105 έτη, είναι ότι οδδέν ποτε ουτε αυτός ουτε ο πατήρ του έκπύσσαν.

Ο Άμερικανός Γερουσιαστής Ουάσμυρν είναι ιδιοκτήτης της άραιωτέρας ιδιωτικής κατοικίας έν ταις Ήνωμέναις Πολιτειαις. Είναι οικοδομημένη έν τω μέσω δώδεκα περίπου στρεμμάτων, έν τω άραιωτέρα τεποσιβία της Μινεαπόλις και έσοχιζεν 1,500,000 δολάρια, ή έπιπλωσις έσοχιζεν περί το 2 εκαστομύριον περίπλιον, οι σταυλοί 750,000 δολάρια και ο Κοσ Washburn έχει σκοπόν να διαπαρήσθ άλλο έν έκαστομύριον προς διακόσμησιν του έδάφους.

Η Κα Μ. Ε Dow του Δούβρου της Άμερικης είναι γυνή έκτακτος. Είναι πρόεδρος έγγροσι έταιρίας ίπποσύνησ, ήτις ότε αυτη άνέλθε την διοίκησιν, ήτο καταχευομένη. Η ή έταιρία έδει 11 ομο μέρισμα. Η κυρία αυτη είναι έπιτηροιστή οίκοφυρ, διαπρήπει έν τη σκοπούση δι' όπλου ή πιστολιού, λαμπα κωλυμβόστρια και κέκογος κτηματικής περιουσίας άξίας πλέον των 200,000 δολαρίων.

Οι Παρισιοι περιέγους 650,000 στέρματων δημοσιών άλλων.

Έλθετις τις έπειρε μουσικόν κυτίον, το όποιον μεταίνα την άνθρωπινήν φωνήν και το κελάρωμα των πτενών.

Σωφές τις της Νορβηγίας ύπολογίζει την ηλικίαν του κόμους εις 1,000,000 έτη.

Η άνυλινή άνεκαλύθη υπό του Νουβερνέριμυεν τω 1826 μεταξν των προτόνων της διαλύσεως του σουλκίου.

Η Κυβερνητική συγκλητήρ του καφί εις την Ίδβα θέλει άνέλθη το έτος τούτο εις το ποσό των 531,870 ριολίς (καπταρία).

Δοκιμάς γενουίτας τελευταίας έν Σκωτία άπεδείχθη, ότι ή μελόνη δύναται να διατρέξη έν μίλιον εις τέσσαρας ώρας.

Η Άστυνομική της Ζυρίχης άνεκαλύψε μυστικήν έταιρίαν, ήτις κατασκευάζει μεγάλας ποσότητες εκρηκτικων μηχανών και σπαρών.

Λίγεται ότι ο Ιγνατίος εισήγαγε τους ύμνους εις την Έλληνικήν και ο Άγιος Άμβρόσιος εις την Λατινήν Έκκλησίαν.

Είς συνέθρονον κωμικωών της έπαρχίας Yorkshire της Άγγλιας, ήτις έλαβε χώραν έν Leeds, άπερασίθη να δοθί πλήρης ύποστηρίξις εις νομοσχέδιον έπιτρέπον την χρήσιν του κρηάτος των ήπων.

Η Δυτική Αυστραλία είναι ή υγιεινότερα όλων των Αυστραλιακών άποικιών. Έπειτα ή Νέα Ζελανδία, ή δε Άνατολική Αυστραλία έρχεται τρίτη, και ή Τασμανία τετάρτη.

Η Μπατέβα, πρωτεύουσα της νήσου Ίδβα και όλων των έν ταις Άνατολικαίς Ίνδίας άποικιών της Όλλανδίας έκτισθη ή Όλλανδίασ κατά το έτος 1619.

Η έφημερίς του Πεκίνου (της Κίνας), άρμμαι πλέον των 1,000 έτων βλοη, έτοιμοτεράς ή συντάκτης δέν ένοχηται ότι οδδένος άνταποκρητο όστις ένηργησεν συνδρομητής εις άρχης.

Αι σύζυγοι του Μαχδη του μεγάλου Άρρακανού άρχηγού, έκτελοη χρήν ύπουργου του κράτους. Έχει δε 500 τοιαύτας διατερευούσας όλων το βασιλείου του.

Ο επιστάτης του κωμμητηρίου της πόλεως Τουντάναι της Άμερικης καυχεται, ότι παρεούθη εις τον ένταφιασμόν 30,000 περίπου ανθρώπων άποθανόντων κατά τα τελευταία έτος έτη.

Αι λευκαί γυναίκαί κόμηαι κατήνησαν τούτου μεγέθου συρμού εις Παρισίους, όστε βλαπτερας όστιες ήθελον μέγρι της χείρας βαφή χρυσαί βέφρονται, λευκαί.

Η Ιαπωνία σκοπόν έχει να όπλιση τον στρατόν αυτης διά 100,000 έπιλων συστήματος Μουρφα.

Η διακρητις της έπαύσεως Wallbeck-Abbey του Δουκός της Περλμανε στοιχίζει έτησίως 30,000 λίρας άγγλικας.

Η μαρία της χρίστως της μορφής έξαπλουται με-

Είς οφθαλμιατρής της Νέας Υόρκης άνεκαλύψεν άσθενείαν τινά του οφθαλμού προσηγομένην κατ' ούθειαν από το κρηάτομα των ενταφίων. Η ενταφιοθαλάσσις χαταπρήχεται: δια της έραθενήσεως της όρρασεως και έτος τινός πέπλου λεπτού επί της επιφανείας αυτου.

Η ολική έτησίω άξία του άραβιστού του καλλιεργούμου εις τας Ήνωμέναις Πολιτειαις ύπολογίζεται εις 129 έκαστομύρια λίρας στερλίνας, έν ή ή του σίτου έτησίω άξία της έσοπίας είναι κατά το ήμισυ ποσόν μικροτέρα.

Η παραγωγή του σιτου του κακού εις την Άνατολικήν Άμερικην είναι τόνον κολοσσική. Όστε έν όδδον κοστών αυτής άρμμαι όπως κατακόλη τάς έπι της επιφανείας της γης άγορας. Σχεδόν το όλον καταναίσκείται έν τω Άνατολική Άμερικη.

Η τύχη προσημοείξ εις τον Γκιέρκεν όστις έφυλακισθη δια την δημοσίωσιν του Ήμρολογίου του Αυτοκράτορος της Γερμανίας. Πρό όλίγου έκληρονόμησε περιουσίαν εκ 2,600,000 μάρκων.

Η Ίρλανδία πρώτον κατήνηθη υπό των Νορβηγών κατά το 874. Ο χριστιανισμός εισήχη κατά το έτος 1000, και ο λαός άπληρωσεν ελεύθους τινός δημοκρατικής κυβερνήσεως και ήγειν άδούκων φιλοήλιων. Η χριστιανική έπιτηρις της Ιδρσεως έφράσθη τω 1874.

Αι βαλτικαί έπαρχίαι της Ρωσίας εγινον ίδιόρη έπαρχίαι τινά Όμοσιον ήλιαν από το 1800 μέχρι του 1875 και ούτω την 26 Ιανουαρίου του έτους έκείνου επί τω θανάτω του Γενικού Διακρητου αυτης Bagration συμπεριελθή εις την Ρωσικήν Αυτοκρατορίαν.

Κατά το 1860 ύπήρχον σχεδόν 4,000,000 δούλοι έν ταις Ήνωμέναις Πολιτειαις. Ο έμφύλιος πόλεμος έσοχιζε 530,000,000 λίρας, και έκαστος δούλος δια την άπλευρήσιν του 440 λίρας. Κατά το 1834 ή άποζημίωσις δια την άπολυθέρωσιν δούλων έν ταις Άγγλικαίς άποικιαίς ήτο 36 λίρας δι' έκαστον.

Άμερικανίς τις άσθενήσας έν Παρισίους και μαθών ότι έπαύσθη το τίλος του, θέτατε άμείτως να σταλή το άκούσθηον τηλεγραφικόν ήμα έκπύσην «Είμαι πεθαμένος το σώμα μου έρχεται με το έρχόμενον άερόπλιον».

Ο Κ. Γλάδστον ύπολογίζει ότι οι ποιούτες χρήσιν της Άγγλικής γλώσσης πρόβησαν άπ. 15,000,000 εις 105,000,000 κατά τα τελευταία 100 έτη, και ότι κατά το έτος 1900 θέλουν άρμμαι 120,000,000 και όστως, έπαπακασαζόμενοι καθ' έκαστον αλφια, θέλουν άνέλθει εις 840,000,000 ανθρώπων κατά το έτος 2000.

Της τραπέζης της Άγγλιας τα έκδόσιμα γραμματία είναι δια λίρας στερλίνας 5, 10, 20, 50, καθώς και διά 100, 200, 300, 500 και 1000 λίρας στερλίνας.

Τραπεζικαί ταχυδρομικά έντάλλατα δύναται τις να τραβήξη δι' ολινδήποτε ποσόν από λίρας 10 έως 1000 πληρωτά εις διαταγήν ήμεραν ήπτα ή έξήκοντα. Οδδέν έξοδον γίνεται δι' έντάλλατα τραχηθέντα ούτω, δύναται δε τις να λάβη τοιαύτα έν τω προέξοχον του Λονδίνου γραμφοι, ή εις οιο ν ή ποτε των κληνών αυτου.

Είς τον πληθυσμόν της έν Αυστραλία Βικτωρίας προσέθησαν κατά το παρελθόν έτος 50,000.

Η έν Βουτιών των Ήνωμένων Πολιτειών άστυνομία έχει πιακοθήσασ έν τών εικόμων των φυλοβίων. Περιέχει δ' αυτη 2033 προσωπογραφίας εγκληματιών.

Μία μόνη ύπαρχει έν Αυστραλία γυνή οφθαλμιατρής. Η κυρία Κροβόσκιερ (Δ. Λ.) διαμύνοσα έν Σανζ-Βοδργη.

Έκαμητισθη Γάλλο-Ρωσική έταιρεία, ίνα συστήσθη τηλεφωνικόν συγκοινωνία μεταξν Βερολίου, Μόσχας, Βαρσοβίας και Πετρούπολεως.

Το έμπόριον του παγωμένου κρηάτος έν Νέα Ζηλανδία τίθει εις βελτίωσιν. Υπάρ το έν έκαστομύριον προβάτων φορτώνονται κατ' έτος τόρα διά την Άγγλιαν.

Είς την Σχερλδ της Άγγλιας θα έφερθη δημορχειον μέλλον άπάσιον της πόλεως. Θα στοιχίση 130,000 λίρας στερλίνας μόνον το γήμενον.

Η Βίρην της Έλβετίας είναι ή πόλις των σπουδαζούσων την Ιατρικήν γυναικών. Μεταξν του 1874 και 1883 εκ 1091 σπουδαστριών 700 έλαβον τα διπ

Ο ΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΤΗΣ ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1887.

Table with columns for ship names (e.g., Black Prince, Invincible), tonnage, and costs in sterling. Includes a sub-table for 'ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΕΙΣ'.

Τὰ ἐπίμεινα ἦδη ναυπηγούντι καὶ ὑπολογίζονται ὅτι θὰ στοιχίσουν ὡς ἀκολούθως.

Table listing ship names (e.g., Camperdown, Rodney) and their estimated costs.

Εἰς τὸν κατάλογον τῶν πολεμικῶν τούτων πλοίων δὲν ἀριθμούνται πολλὰ ἑκατοστία κανονοφόρων καὶ τὰ πλείστα μεγάλα πολεμικά πλοία ναυπηγηθέντα πρὸ τοῦ 1863.

Table titled 'ΕΤΗΣΙΟΣ ΜΙΣΘΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΛΕΙΨΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΑΥΤΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ' with columns for ship names and annual wages.

Table titled 'ΠΩΣ ΟΙΚΟΔΟΜΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ' listing construction costs for various buildings and structures.

ΠΩΣ ΟΙΚΟΔΟΜΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Διατί τὰ προσατεία τῶν Ἀθηνῶν εὐρίσκονται εἰς τοιαύτην βάρβαρον κατάστασιν; Διότι δὲν ὑπάρχει ἄριστος συγκοινωνία μετὰ τὴν πρωτεύουσαν καὶ διότι οἱ ἰπποσιδηρόδρομοι Ἀθηνῶν, δὲν συμπεληροῦν τὴν ἀποστολὴν των.

Οἱ κκ. δὴμαρχοὶ καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι εἶναι οἱ ἀμαρτωλοὶ τῶν ἀμαρτωλῶν τῆς ἀκατολίτης ἡμῶν πρωτεύουσας. Ἄλλ' ὡς λέγει καὶ ἰταλὸς ποιητῆς Ἰωάννης Βαττίστας Γκαρτίνος, Peccar e si dolce è il non peccar si necessario (τὸ ἀμαρτανεῖν εἶναι τόσο γλυκὺ καὶ τὸ μὴ ἀμαρτανεῖν τόσο ἀναγκαῖον).

Κατώλιμα δύο τετραπλάσια καὶ αἰμίματα ἐπὶ ἐντὸς ἐνὸς τῶν καλλιτέρων οἰκῶν τῶν προσατείων τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἔχω πολλὰ καὶ διάφορα ἐν περιγραφῇ, ἀλλὰ πρῶτον δύο λέξεις περὶ προσατείων. Ἡ αὐξάνσις τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ πρόοδος τῶν τεχνῶν, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ αὐξανούσα εὐδαμονία τῶν πόλεων, λέγει ὁ διάσημος Colombar de l'Isère, ἠνάγκασε τοὺς κατοικοῦντων νὰ ἐγείρουν νέας οἰκοδομὰς ἐκτὸς τῆς περιφερείας των.

αἰτίνας βραδύτερον ἠνώθησαν εἶναι μετὰ τὴν πόλιν αὐτὴν. Τὸν κενὸν πληροθέντων οἰκοδομῶν συνεχώρησαν εἰς τὰ ἀνωτέρω εἰς τὴν ἀρχαίαν πόλιν, καὶ μετοχρηματίστησαν εἰς ἐνορίας ἢ τμήματα αὐτῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς, οὗτο δὲ ἡ ἀρχαία πόλις ἐδιπλασιάσθη ἢ ἐτετραπλασιάσθη.

Οὗτοι πραγματικῶς ἐχρηματίστησαν αἱ μεγάλα πρωτεύουσαι τῆς Εὐρώπης. Πρὸ τῶν αἰώνων, τὸ σήμερον γνωστὸν Ἄστυ τοῦ Λονδίνου ἦτο μὴ μικρὰ Βενετία. Ποταμοὶ, βρύκας, τάρροι, κύλακες, διώρυγες, μικραὶ λίμναι, ἢ ἔλα, ὡς τὰ ὀνόματα μέχρι σήμερον διασώζονται εἰς τὰς διαφόρους ἐνορίας τοῦ Λονδίνου, ἔφερον παροχθίαι ἢ καὶ ἐπὶ τῶν εὐρύτερων γεφυρῶν τῶν ἐπὶ τῶν ὁδῶν τούτων, οἴκου, συνοικίας, καὶ μέγαρα. Αἱ σήμερον πενήντα ἐνορίαὶ τοῦ Ἄστους, ἢ Ὀλγρέιτ, ἢ Σαιντ-Μέρν-Αξ, ἢ Χάουσιτιζ, ἦσαν αἱ τότε τῆς ἀριστοκρατίας, βασιλευδὸν ἐνοθεῖσαι μετὰ τὴν ἀριστοκρατίαν τῆς Πικαδδίου, τῆς Ἰολιγέτων, τοῦ Μπρόκπτον, τῆς Τσελσίν, Πάτνεθ, Κένζιγκτον Πάδδινγκτον κτλ. Ταῦτα ἠγέρθησαν εἰς τινὰς ἀποστάσεις, οὗτο δὲ ἐχρηματίσθη τὸ πάλαιον Λονδίνον. Τὰ δὲ προσατεία αὐτὰ ἠγέροντο μετὰ τὴν πόλιν, μετὰ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅδοι, ῥόμας, πλατείας μετὰ κτήματα, κτήματα καὶ δημοσίους, μετὰ ἐπαύλια καὶ νέας οἰκίας, χορηγούσας ὕδα ἀναψάσεις καὶ εὐκολίας δὲν ἦδυνάτο τις νὰ εὐρῆ ἐντὸς τοῦ Ἄστους. Ἰσχύοντο δὲ τακτικῆς συγκοινωνίας ἀλλανθίστου ταχύτητος, μετὰ παντὸς μέσου πρὸς πορισμὸν τροφίμων εὐδώνων, καθὼς καὶ οἰουδῆποτε ἀναγκαῖον τοῦ βίου. Ἐν ἑλλείψει λέξοι τὰ προσατεία ἰδρύνοντο διὰ τὸ οἰκονομικώτερον καὶ ἀναπαυτικώτερον τῶν κατοικῶν τῶν πόλεων.

μόνον κατεπατήσαν τὸ ἔδαφος ἐρ' οὐ ἐτίσαν τὰς τοιαύτας πολυπολιμένες εὐδώνους οἰκοδομὰς, ἀλλὰ καὶ ἐπέλασαν οἰκοπέδα, καὶ ἐξήρξαν οἰκοπέδα τὰ ὅποια δὲν ἄνηκαν εἰς αὐτὸς πρὸς πτωχούς τινὰς ἐργάται, ἐνεθάρρουν αὐτοὺς αἰτίνας; τέλος ἐργαζόμενοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν τῶν φουδόμενων τὰ περὶ οὐ ὁ λόγος πτωχογούρια, βρωμογούρια, κοπρογούρια, τὰ ὅποια πομπωδῶς καλοῦμαι προσατεία.

Εἰσελθετε εἰς οἰουδῆποτε σημεῖο ἐπιθυμεῖτε ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἢ τὸ ἀνάπαλιν ἐξελθετε ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὸ παλαιὸν Φάληρον, πρὸς τὸν ἐλαιόνα, πρὸς τὰ Πατήσια, πέραν τοῦ Κολωναίου παρὰ τὰ παραπήματα, καὶ τί βλέπετε; Τὸ αὐτὸ θέματα μετὰ μορφῆς καὶ βαθμῶν διαφορετικῶν. Τὸ ἐν μέρος βρωμοκώτερον, δυσδιάθετον, βλενωκώτερον, κοπροκώτερον, ὑγροκώτερον, λαποδοκώτερον, βαρβαρότερον καὶ ἀγριώτερον τῶν ἄλλων. Χαρίζετε μίαν περιερίαν ἀπὸ τῶν Ἰουδῶν, διατρέφετε αὐτὴν, διελθετε τὴν πρὸς τὸ νεκροταφεῖον γέφυραν, διελθετε ἄντικρυ τοῦ παγοποιεῖου Ῥοδίου, εἰς τὰ γειτονιάζοντα τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου μέρος, καὶ προχωρεῖτε μετὰ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου καὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς, διελθετε ἀκολούθως τὴν πνεύσαν ἀμφοσφαίαν τοῦ μεγάλου κοπρῶνος ἀρχαιολογικῶς καλουμένου Κεραμικῆν, διατρέφετε τὰ ὑπὸ κάτω τῆς ἀποθανασίσεως φουλαξίς τοῦ Κόκκου, τὰ Γκαζογούρια, τὰ ἀναγνωρισμένα καὶ μὴ ἀναγνωρισμένα καταστήματα, προχωρεῖτε, δεκτικῆς, χαμαιτυπείας, τὰ πέραν ἢ ἐγγὺς τοῦ Κιρισοῦ, ὅθεν αἱ σημεριναὶ νύμφαι τῶν καυλιστηρίων τούτων ἐγκληθῆναι εἰς τὰ παρῶντα ἢ τοὺς ἐξῆστας σκανδαλωδῶς πρῶταστοι, δι' ἀπέμου πομπωδοῦ δεικνύουσαι τὴν περὶ σφῆρον παχέαν κνήμην των, ἀναγνωρικώτερον τοῦ συνήθους ἀναγίνουσαι πρὸς τοὺς διαβάτας τὸ φιλοτροπιὸν ἐπαγγελματῶν, διατρέφετε τὰ πέρατα τῆς Νεαπόλεως, τέλος ὄλην αὐτὴν τὴν ἐξωτερικὴν ζώνην τῶν προσατείων τῆς πρωτεύουσας, τὴν νεκρῶν, νεοδόμητον, καὶ νεοχάρακτον ἀθηναϊκὴν νέαν ζώνην, προωρισμένην ἢ μὲραν τινὰ νὰ σχηματίσῃ τὸ κέντρον τῶν μεγάλων Ἀθηνῶν, τὴν ἐντεριάνην τῆς μεγαλοπόλεως τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τί βλέπετε; Βλέπετε καλλίβια, οἰκημῆματα, πρῶγλας, μάνδρας, ὀρνιθῶνας, περιστεράνας, ἀγελωστάσια, σταυλοὺς, ὄνια, κευθμῶνας, ἀνθοποσφάρα, τρίγωνα σπητάκια, πολυγωνα σπητάκια, σπητάκια μετὰ τεσσαρας ὀξείας γωνίας καὶ δύο ἢ τρεῖς ἀμβλείας ἢ τανάπαλιν, σπητάκια κυκλικὰ ὡς μύλους, ἔτερα κωνικά, ἄλλα ἰσογεία ἢ διόρορα, ἄλλα κλιμακωτὰ, ἔχοντα εἰς ἀπόστασιν πᾶς μαρμάγκας των καὶ τοὺς ἀποτάτους των.

Πολλοὶ εἰς μέσῳ αὐτῶν ἀναραίνονται ὀρθλὰ οἰκία εὐρύχωρος, παρουσιαζομένη ὡς μέγαρον ἐν μέσῳ τῶν τοιοῦτων μικρῶν οἰκοδομῶν. Εἶναι κτισμένη ἀπὸ μὴ ὀπτάς πλίνθους, μετὰ κορισσῶνας, μετὰ σαβροδοκάρια, παλαιωμένη δὲ διακαλύπτουσα καὶ λου στραρισμένη ἐξωτερικῶς διὰ λευκοτάτων, πρασίνων, κυανῶν καὶ ἐρυθρῶν ζωρῶν χρωμάτων. Τὰ ψευτομέγαρα αὐτὰ κοπροκοροῦσι ἐκ τοῦ ὕψους των τὰ ἀπέταναι αὐτῶν μικρὰ οἰκοπέδια ἐν οἷς οἱ τρομαπαδοῦροι, ἀσμακοκῶπται τῶν Ἀθηνῶν ἐξασκῶν τὰς φωνὰς των μέχρι πρῶτας μετὰ μανέδες ἢ χαλαρωμένην ἰταλικὴν μουσικὴν.

Οἱ οἰκοὶ οὗτοι κερδοσκοπικῶς ἐκτισμένοι, εὐρίσκονται πάντοτε ἐν πόλιν, προσφέρονται δὲ εἰς τὸν ἀγοραστὴν εὐδυνάτα. Πωλῶνται σὰς λέγουσιν μετὰ μεγάλης ζημίας διότι οἱ οἰκοκτίτες ποτε δὲν ἐραντάσθησαν ὅταν οἰκοδομοῦν ἐν τῇ ὀρειᾷ ἐκείνῃ ἐξοχῇ, τὰς μοναχικὰς αὐτὰς ἐπαύσεις ἐπὶ ἤθελον εἶναι οἱ κασιδιάρηοι νὰ καταπατήσουν τὸ πρῶτον ἔδαφος καὶ οἰκοδομήσουν τὰς ἀσχημονίας αὐτὰς, αἰτίνας ὑπετίμησαν τὴν ἀληθῆ ἀξίαν τοῦ μεγάρου. Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον εἶναι ὅτι οἱ κερδοσκοποὶ οὗτοι ὅπως στερεοθετοῦν ὡς κάτοχοι οὐ

μόνον κατεπατήσαν τὸ ἔδαφος ἐρ' οὐ ἐτίσαν τὰς τοιαύτας πολυπολιμένες εὐδώνους οἰκοδομὰς, ἀλλὰ καὶ ἐπέλασαν οἰκοπέδα, καὶ ἐξήρξαν οἰκοπέδα τὰ ὅποια δὲν ἄνηκαν εἰς αὐτὸς πρὸς πτωχούς τινὰς ἐργάται, ἐνεθάρρουν αὐτοὺς αἰτίνας; τέλος ἐργαζόμενοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν τῶν φουδόμενων τὰ περὶ οὐ ὁ λόγος πτωχογούρια, βρωμογούρια, κοπρογούρια, τὰ ὅποια πομπωδῶς καλοῦμαι προσατεία.

Οἱ σιδηρόδρομοι καὶ ἰπποσιδηρόδρομοι σχηματίζουσι τὴν συγκοινωνίαν, τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν μέρωσιν τῶν προσατείων καὶ τὴν ἰδρύνον ὀρειῶν πόλεων αἰτίνας; ἠμέραν τινὰ ἐνονοῦνται μετὰ τὴν πρωτεύουσαν ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο οἱ κκ. Βέλγιοι δὲν ἄγνοοῦν ὅτι εἰς ἄλλας χώρας ἢ Ἑταίρια διατρέχει ἡμέρα καὶ νύκτα τὸ δροολογίον τῆς μετὰ κενὰς ἀμάξας ἄνευ ὁδῶν; ἐπιβάτου, ἐν εὐημερίᾳ καὶ μετὰ τὰς χιόνιας προσδιόριζουσα κεφάλαιον ἐξ εἰκοσι τοῦλάχιστον χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν δι' ἀγγλίας ἢ μερυσίας καὶ προσωρινὰς ζημίας μέχρι ὅτου τὸ κοινὸν ἔχον ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ δροολογίον τῆς οἰκοδομῆσαι συνοικίας ἀποζημιωθῆ δὲ διὰ τῆς συγκοινωνίας.

Ἀκροσθετε νῦν τινὰ περὶ τοῦ ἐν τοῖς προσατείοις τερπῶν βίου ἴνα καλλιτέρον ἐνονοθετε τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν προσατείων.

μόνον κατεπατήσαν τὸ ἔδαφος ἐρ' οὐ ἐτίσαν τὰς τοιαύτας πολυπολιμένες εὐδώνους οἰκοδομὰς, ἀλλὰ καὶ ἐπέλασαν οἰκοπέδα, καὶ ἐξήρξαν οἰκοπέδα τὰ ὅποια δὲν ἄνηκαν εἰς αὐτὸς πρὸς πτωχούς τινὰς ἐργάται, ἐνεθάρρουν αὐτοὺς αἰτίνας; τέλος ἐργαζόμενοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν τῶν φουδόμενων τὰ περὶ οὐ ὁ λόγος πτωχογούρια, βρωμογούρια, κοπρογούρια, τὰ ὅποια πομπωδῶς καλοῦμαι προσατεία.

Προτίστη αἰτία τῆς συμφορᾶς αὐτῆς εἶναι ἡ ἑλλείψις συγκοινωνίας; καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπιτηρόσεως. Ὅταν Κοβερνήσις ἢ Δημὸς συμβάλλονται μετ' ἐταιριῶν σιδηροδρόμων ἰπποσιδηροδρόμων ἢ λεωφορίων πρώτιστος ὅρος αὐτῶν εἰς ἄλλα κράτε εἶναι νὰ συνδέσῃ διὰ ταχείας καὶ συγῆς συγκοινωνίας τὰ προσατεία μετὰ τὸ κέντρον τῆς πόλεως διὰ τὴν εὐημερίαν, ὕψην καὶ εὐκολίαν ἰσάκων τῶν πτωχῶν καὶ πλουσίων, καὶ διὰ τὴν ἐπιβλεψὴν τῆς ἐπακτάσεως τῆς πόλεως.

Ὅταν ἐδῶθη ἡ παραχώρησις τῶν ἰπποσιδηροδρόμων πρὸς τοὺς Βέλγιοις ἐδῶθη εἰς τὸν βρόνον ὡς νὰ ἤμεθα ξεφυλασσόμενοι. Οἱ ἡμέτεροι πολὺ ὀλιγοὶ ἐγνώριζον ἢ ἐφρόντιζον περὶ μεθοδικῶν δροολογίῶν ἐπαρκούντων δι' ἑλα; τὰς τάξεις καὶ ἀνάγκας τῆς κοινῆς. Δροολογίον τὸ ὅπου ἐπερε νὰ χαράξουν ὅπως εἰς τὰ προσατεία ἡμῶν τὰ ἐντὸς κύκλου ὀπίσθιν; ἢ διατρέψῃ εἶναι πολὺ μικροτέρα τῶν τριῶν ἀγγλικῶν μιλίων διατρέχοντα εἰς κατ' εὐθείαν, εἰς τὰς στιγμιαίας ἀναποκρίσεις ἀπὸ τῆς πέμπτης ὥρας τῆς πρῶτης μέχρι μεσονυκτίου. Καὶ ἔπερε νὰ ὑπάρχουν ὀρισμένα τρένα πρῶτῆ καὶ ἔπερε νὰ παντοῦ διὰ τῶν ἐργατικῶν κλάσων πρὸς μίαν μόνην δεκάραν ἐξ ἐνὸς ἄκρου τῆς πόλεως; ἢ ἐνὸς προσατείου δι' ἀναποκρίσεως πρὸς τὸ ἄλλο; ἢ τρέμνα δελτάκια καθῶν καὶ ἐπιστροφῆς πρὸς πέντε δραχμὰς τὸν ἐργάτην. Ὅλα τὰ ἐπιβλεπόμενα μέχρι τῆς ἑκτικῆς ἡμέρας εἶναι πεπληρωμένα ἐργατῶν αἱ δὲ γραμματῆ αὐτὰ ἢ μάλλον ἢ ζῶνη αὐτῶν προσατείων ἔπερε νὰ ἦναι ἀμφοτροπιδρομικῆ. Ἀλλ' εἶπον ἡ σύμβασις ἐδῶθη πρὸς τοὺς ἔξωτος ὡς νὰ ἤμεθα ξεφυλασσόμενοι. Οὗτοι δὲ τὴν ἐδεχάσαν μετὰ προθυμίας πιστεύοντες ὅτι ἤθελον ἐνοθευσαί τὸ Πανελλήνιον ὅπως μετὰ τῆς τοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως των καὶ ἀγοράσεως τῶν μετῶν των. Εἰληκρίνετα δὲ ὑπῆρξεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν πρὸς τὸ δυστυχῆ κοινόν, διὸ σήμερον οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας πάχουν τόσο δεινῶς. Σήμερον ἡ βελγικὴ ἐταιρεία μετὰ τὰς ψωροκοινωνίας τῆς καὶ τὰ φορμῆ αἰλοῦ τῆς εἰς τὴν ἀναμπομπούλα παίζει καὶ αὐτὴ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν τὸν τυραννίσκον ἀναίδως λέγουσα ὅταν βρέγῃ καὶ χιονίζει. Δὲν σὲ ὑπάγει εἰς τὰ προσατεία, διότι δὲν ἔγω ἄλλον ἐπιβάτην παρὰ σὲ μόνον. Δὲν τὸ κοινὸν δὲν πηγάγει εἰς τὸ τέμα τοῦ δροολογίου μου καὶ δὲν δίδω πεντάρρα ἐὰν εἰς τὸ τέμα τοῦ δροολογίου παρὰ τῷ προσατείῳ περιμένον δέκα ἄνθρωποι ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Ὅταν ἐδῶθη ἡ παραχώρησις τῶν ἰπποσιδηροδρόμων πρὸς τοὺς Βέλγιοις ἐδῶθη εἰς τὸν βρόνον ὡς νὰ ἤμεθα ξεφυλασσόμενοι. Οἱ ἡμέτεροι πολὺ ὀλιγοὶ ἐγνώριζον ἢ ἐφρόντιζον περὶ μεθοδικῶν δροολογίῶν ἐπαρκούντων δι' ἑλα; τὰς τάξεις καὶ ἀνάγκας τῆς κοινῆς. Δροολογίον τὸ ὅπου ἐπερε νὰ χαράξουν ὅπως εἰς τὰ προσατεία ἡμῶν τὰ ἐντὸς κύκλου ὀπίσθιν; ἢ διατρέψῃ εἶναι πολὺ μικροτέρα τῶν τριῶν ἀγγλικῶν μιλίων διατρέχοντα εἰς κατ' εὐθείαν, εἰς τὰς στιγμιαίας ἀναποκρίσεις ἀπὸ τῆς πέμπτης ὥρας τῆς πρῶτης μέχρι μεσονυκτίου. Καὶ ἔπερε νὰ ὑπάρχουν ὀρισμένα τρένα πρῶτῆ καὶ ἔπερε νὰ παντοῦ διὰ τῶν ἐργατικῶν κλάσων πρὸς μίαν μόνην δεκάραν ἐξ ἐνὸς ἄκρου τῆς πόλεως; ἢ ἐνὸς προσατείου δι' ἀναποκρίσεως πρὸς τὸ ἄλλο; ἢ τρέμνα δελτάκια καθῶν καὶ ἐπιστροφῆς πρὸς πέντε δραχμὰς τὸν ἐργάτην. Ὅλα τὰ ἐπιβλεπόμενα μέχρι τῆς ἑκτικῆς ἡμέρας εἶναι πεπληρωμένα ἐργατῶν αἱ δὲ γραμματῆ αὐτὰ ἢ μάλλον ἢ ζῶνη αὐτῶν προσατείων ἔπερε νὰ ἦναι ἀμφοτροπιδρομικῆ. Ἀλλ' εἶπον ἡ σύμβασις ἐδῶθη πρὸς τοὺς ἔξωτος ὡς νὰ ἤμεθα ξεφυλασσόμενοι. Οὗτοι δὲ τὴν ἐδεχάσαν μετὰ προθυμίας πιστεύοντες ὅτι ἤθελον ἐνοθευσαί τὸ Πανελλήνιον ὅπως μετὰ τῆς τοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως των καὶ ἀγοράσεως τῶν μετῶν των. Εἰληκρίνετα δὲ ὑπῆρξεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν πρὸς τὸ δυστυχῆ κοινόν, διὸ σήμερον οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας πάχουν τόσο δεινῶς. Σήμερον ἡ βελγικὴ ἐταιρεία μετὰ τὰς ψωροκοινωνίας τῆς καὶ τὰ φορμῆ αἰλοῦ τῆς εἰς τὴν ἀναμπομπούλα παίζει καὶ αὐτὴ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν τὸν τυραννίσκον ἀναίδως λέγουσα ὅταν βρέγῃ καὶ χιονίζει. Δὲν σὲ ὑπάγει εἰς τὰ προσατεία, διότι δὲν ἔγω ἄλλον ἐπιβάτην παρὰ σὲ μόνον. Δὲν τὸ κοινὸν δὲν πηγάγει εἰς τὸ τέμα τοῦ δροολογίου μου καὶ δὲν δίδω πεντάρρα ἐὰν εἰς τὸ τέμα τοῦ δροολογίου παρὰ τῷ προσατείῳ περιμένον δέκα ἄνθρωποι ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Ὅταν ἐδῶθη ἡ παραχώρησις τῶν ἰπποσιδηροδρόμων πρὸς τοὺς Βέλγιοις ἐδῶθη εἰς τὸν βρόνον ὡς νὰ ἤμεθα ξεφυλασσόμενοι. Οἱ ἡμέτεροι πολὺ ὀλιγοὶ ἐγνώριζον ἢ ἐφρόντιζον περὶ μεθοδικῶν δροολογίῶν ἐπαρκούντων δι' ἑλα; τὰς τάξεις καὶ ἀνάγκας τῆς κοινῆς. Δροολογίον τὸ ὅπου ἐπερε νὰ χαράξουν ὅπως εἰς τὰ προσατεία ἡμῶν τὰ ἐντὸς κύκλου ὀπίσθιν; ἢ διατρέψῃ εἶναι πολὺ μικροτέρα τῶν τριῶν ἀγγλικῶν μιλίων διατρέχοντα εἰς κατ' εὐθείαν, εἰς τὰς στιγμιαίας ἀναποκρίσεις ἀπὸ τῆς πέμπτης ὥρας τῆς πρῶτης μέχρι μεσονυκτίου. Καὶ ἔπερε νὰ ὑπάρχουν ὀρισμένα τρένα πρῶτῆ καὶ ἔπερε νὰ παντοῦ διὰ τῶν ἐργατικῶν κλάσων πρὸς μίαν μόνην δεκάραν ἐξ ἐνὸς ἄκρου τῆς πόλεως; ἢ ἐνὸς προσατείου δι' ἀναποκρίσεως πρὸς τὸ ἄλλο; ἢ τρέμνα δελτάκια καθῶν καὶ ἐπιστροφῆς πρὸς πέντε δραχμὰς τὸν ἐργάτην. Ὅλα τὰ ἐπιβλεπόμενα μέχρι τῆς ἑκτικῆς ἡμέρας εἶναι πεπληρωμένα ἐργατῶν αἱ δὲ γραμματῆ αὐτὰ ἢ μάλλον ἢ ζῶνη αὐτῶν προσατείων ἔπερε νὰ ἦναι ἀμφοτροπιδρομικῆ. Ἀλλ' εἶπον ἡ σύμβασις ἐδῶθη πρὸς τοὺς ἔξωτος ὡς νὰ ἤμεθα ξεφυλασσόμενοι. Οὗτοι δὲ τὴν ἐδεχάσαν μετὰ προθυμίας πιστεύοντες ὅτι ἤθελον ἐνοθευσαί τὸ Πανελλήνιον ὅπως μετὰ τῆς τοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως των καὶ ἀγοράσεως τῶν μετῶν των. Εἰληκρίνετα δὲ ὑπῆρξεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν πρὸς τὸ δυστυχῆ κοινόν, διὸ σήμερον οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας πάχουν τόσο δεινῶς. Σήμερον ἡ βελγικὴ ἐταιρεία μετὰ τὰς ψωροκοινωνίας τῆς καὶ τὰ φορμῆ αἰλοῦ τῆς εἰς τὴν ἀναμπομπούλα παίζει καὶ αὐτὴ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν τὸν τυραννίσκον ἀναίδως λέγουσα ὅταν βρέγῃ καὶ χιονίζει. Δὲν σὲ ὑπάγει εἰς τὰ προσατεία, διότι δὲν ἔγω ἄλλον ἐπιβάτην παρὰ σὲ μόνον. Δὲν τὸ κοινὸν δὲν πηγάγει εἰς τὸ τέμα τοῦ δροολογίου μου καὶ δὲν δίδω πεντάρρα ἐὰν εἰς τὸ τέμα τοῦ δροολογίου παρὰ τῷ προσατείῳ περιμένον δέκα ἄνθρωποι ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Ὅταν ἐδῶθη ἡ παραχώρησις τῶν ἰπποσιδηροδρόμων πρὸς τοὺς Βέλγιοις ἐδῶθη εἰς τὸν βρόνον ὡς νὰ ἤμεθα ξεφυλασσόμενοι. Οἱ ἡμέτεροι πολὺ ὀλιγοὶ ἐγνώριζον ἢ ἐφρόντιζον περὶ μεθοδικῶν δροολογίῶν ἐπαρκούντων δι' ἑλα; τὰς τάξεις καὶ ἀνάγκας τῆς κοινῆς. Δροολογίον τὸ ὅπου ἐπερε νὰ χαράξουν ὅπως εἰς τὰ προσατεία ἡμῶν τὰ ἐντὸς κύκλου ὀπίσθιν; ἢ διατρέψῃ εἶναι πολὺ μικροτέρα τῶν τριῶν ἀγγλικῶν μιλίων διατρέχοντα εἰς κατ' εὐθείαν, εἰς τὰς στιγμιαίας ἀναποκρίσεις ἀπὸ τῆς πέμπτης ὥρας τῆς πρῶτης μέχρι μεσονυκτίου. Καὶ ἔπερε νὰ ὑπάρχουν ὀρισμένα τρένα πρῶτῆ καὶ ἔπερε νὰ παντοῦ διὰ τῶν ἐργατικῶν κλάσων πρὸς μίαν μόνην δεκάραν ἐξ ἐνὸς ἄκρου τῆς πόλεως; ἢ ἐνὸς προσατείου δι' ἀναποκρίσεως πρὸς τὸ ἄλλο; ἢ τρέμνα δελτάκια καθῶν καὶ ἐπιστροφῆς πρὸς πέντε δραχμὰς τὸν ἐργάτην. Ὅλα τὰ ἐπιβλεπόμενα μέχρι τῆς ἑκτικῆς ἡμέρας εἶναι πεπληρωμένα ἐργατῶν αἱ δὲ γραμματῆ αὐτὰ ἢ μάλλον ἢ ζῶνη αὐτῶν προσατείων ἔπερε νὰ ἦναι ἀμφοτροπιδρομικῆ. Ἀλλ' εἶπον ἡ σύμβασις ἐδῶθη πρὸς τοὺς ἔξωτος ὡς νὰ ἤμεθα ξεφυλασσόμενοι. Οὗτοι δὲ τὴν ἐδεχάσαν μετὰ προθυμίας πιστεύοντες ὅτι ἤθελον ἐνοθευσαί τὸ Πανελλήνιον ὅπως μετὰ τῆς τοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως των καὶ ἀγοράσεως τῶν μετῶν των. Εἰληκρίνετα δὲ ὑπῆρξεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν πρὸς τὸ δυστυχῆ κοινόν, διὸ σήμερον οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας πάχουν τόσο δεινῶς. Σήμερον ἡ βελγικὴ ἐταιρεία μετὰ τὰς ψωροκοινωνίας τῆς καὶ τὰ φορμῆ αἰλοῦ τῆς εἰς τὴν ἀναμπομπούλα παίζει καὶ αὐτὴ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν τὸν τυραννίσκον ἀναίδως λέγουσα ὅταν βρέγῃ καὶ χιονίζει. Δὲν σὲ ὑπάγει εἰς τὰ προσατεία, διότι δὲν ἔγω ἄλλον ἐπιβάτην παρὰ σὲ μόνον. Δὲν τὸ κοινὸν δὲν πηγάγει εἰς τὸ τέμα τοῦ δροολογίου μου καὶ δὲν δίδω πεντάρρα ἐὰν εἰς τὸ τέμα τοῦ δροολογίου παρὰ τῷ προσατείῳ περιμένον δέκα ἄνθρωποι ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Ἀκροσθετε νῦν τινὰ περὶ τοῦ ἐν τοῖς προσατείοις τερπῶν βίου ἴνα καλλιτέρον ἐνονοθετε τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν προσατείων.

ΤΕΡΠΝΟΣ ΒΙΟΣ ΕἰΣ ΤΑ ΠΡΟΣΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ Αἱ μούσαι Τὸ θέρος τοῦ 1886 μετῴκησα εἰς τὰ πέματα

της Νεαπόλεως ύπισθεν τὸν Πολυτεχνεῖον καὶ Ἐθνικὸν Μουσεῖον, εἰς τὴν ὑπόγειον βραχώδους λόφου, εἰς τὸ ἕνω πάτωμα νεομητρομωμιμένης οἰκίας.

Θηρεῖται τὴν ἡσυχίαν ὅπως τελειώσω δύο τῶν ἀνεκδοτῶν μυθιστορημάτων μου, προστίμησα τὸ μέρος τοῦτο καὶ διότι ὁ οἶκος ἦτο εὐφύριστος μετὰ πολυτελείας ἐκτισμένος καὶ κεκοσμημένος καὶ διότι ἐκτός τοῦ ἐνόου καὶ ὀλίγων οἰκοδομῶν εἰς τινὰ ἀποστάσιον τοῦ μικροῦ τούτου μεγάρου εὐρισκομένων, ἤμην μακρὰν παντός τῆς πόλεως θορύβου καὶ τύφης καὶ μακρὰν τῶν οὐρανοτήτων καὶ ἀσχημονημάτων τῶν προσαστίων τὰς ὁποίας προαιρέσθην.

Μολοντοὶ ἢ πρὸς τὴν νέαν μου κατοικίαν ὁδὸς δὲν ἦτο πολὺ ἀνωφερής, ἔχετε ἐκ τοῦ ἐξώστου καὶ τῆς τεράσεως τῆς ὑψηλοῦ τῆς οἰκοδομῆς τὴν αὐτὴν σχεδὸν θῆραν τῶν κορυφῶν τῶν Ἀθηναϊκῶν λόφων ἔχετε ἀμφιθεατρικὴν καὶ κλασικὴν περιφέρειαν ὁρέων, ἐν ἀπέραντο δόσος ἐλασιδένδρων, μίαν λεκάνην ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ἴψοῦται ἡ Ἀκρόπολις. ἔχετε ὑπὸ τοὺς πόδας σας τοὺς οἴκους τῶν Ἀθηνησῶν καὶ ἀπέναντι ἠδὼν τὸν Πειραιᾶ μὲ τὰ πλοῖα του καὶ τὸ Φάληρον μὲ τὴν ἀνοικτὴν θάλασσόν του. Οἶαν δὲ ὁ καλλιφεγγὴς δίσκος τοῦ ἡλίου ἐξερχόμενος ἐκ τῶν κορυφῶν τῶν ὁρέων τούτων προσεγγίζει νὰ κρυβῆ ὑπὸσθεν αὐτῶν, τότε ἄρχονται αἱ πανοραμικαὶ χρυσογραφίαι τοῦ Πατρὸς τοῦ Φωτός, δι' ὧν πρῶτα καὶ εἰσέραι ἐπενδύει τὸν οὐρανόν, τὰ ὄρη ταῦτα, καὶ τὰς πετρώδεις ἢ ποικιλθεῖς κοιλάδας τῶν διὰ τῶν ἀπεριγραπτῶν ἀστραπτικῶν χρωμάτων τῶν τιμαλῶν λίθων. Τότε ὁ ἐκ τοῦ οἴκου τούτου ὄριζον εἶναι μαγευτικώτατος.

Ὁμολογῶ ὅτι ἡσθάνομαι ἕμωτον τέρψιν τὴν πρῶτην ἡμέραν τῆς μετακομιζώμεν. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐνταῦθα ὑπέροχος μοχροβόλος ὡς ἐκ τῆς ἀφροσύνης τῶν θυμαρίων, τῶν καλυπτῶν τὸς ἐγγὺς λόφους. Ἡ νύξ ἦτο πασιέληρος, εἰς τὸ πῶν ὡς ἐκ τοῦ ἐξώστου ἢ μετεωρία τοῦ ἡμερῆζοντος κατενεφεροῖτο ἐκ τοῦ μὴ περαιτέρω τῶν κηλιθῶν καὶ τῆς γοητίας.

Ἐμακάριζον λοιπὸν τὴν ὡραν ὅταν εἶδη ἢ ἴδον ἐν ταῦτα καὶ μίαν μόνην εἶχον λύπην, ὅτι δὲν ἤμην ἰδιοκτητὴς τῆς οἰκίας αὐτῆς, ὅπως ἐτησίως ἀποφενῶν τὰ νέα Σεπτεμβριανὰ Παναθηναῖα, ὅτε οἱ πρωτότυποι κάτοικοι τῆς πρωτοτύπου πρωτευούσης ὡς ἄλλοι φερτικοὶ ἀθήρηται μεταλλάξουν κατοικίας τὸν μῆνα τούτου δι' ὅσον τῶν μαθηματικῶν συνδυασμῶν καὶ μεταθέσεων τῶν ἐνοριῶν τῆς πόλεως, δοκιμάζοντες ὁ εἰς τὴν στέρην καὶ τοὺς τοίχους τοῦ ἄλλου ὅπως ὑπερβῆ ὁ εἰς τὰς ἀνακατασκευὰς τοῦ ἄλλου ἢν καὶ καταστρεφῶσι τὰ ἐπιπλά των... καὶ τί ἐπιπλά!!

Ὁ προορισμὸς τοῦ ἡμέρον καὶ ἄγριον ἀνθρώπου εἶναι νὰ ἀγαθὴ καὶ προσκολλᾶται εἰς τοὺς τοίχους τῶν δωματίων του καὶ τὴν κλίμακα τῆς κατοικίας του. Ὁ μόνον τοῦτο, οἱ φίλοι ἡμῶν γίνονται σταθερότεροι ὅταν συνειθίσουν τὴν κλίμακάν μας διὰ καὶ ἡ κυρία Μοντεσπᾶν εἶπε πρὸς τὴν εὐνοικήν τοῦ Λονδοβίου I. J. κυρίαν Μαιτεσιάν.

Τὴ νὰ σοὺ κάμω ὅπου ὁ βασιλεὺς ἐστεινέθειε τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακός σου.

Κεκαμῶς ἐκ τῆς μετακομιζώσης ἐκάθησα ἐπὶ τοῦ ἐξώστου γλίσσι πρόγματα ἀναλογιζόμενος, μέχους ὅπου ἀπεκοιμήθην διὰ τινὰς ὥρας. Ἐργατικοὶ νῶες οὐ μόνον ὑπόκεινται ἀλλὰ καὶ ἐχρῶνται ἀνάγκην στυγίων μελαγχολίας ἐν ὧν μισανθρωπίας γλῆανος.

Καὶ ἡ τοιαύτη σιγὴ ἐρήμου, ἡ τοιαύτη γαλήνη, τοιαύτη ἠρεμία, τοιαύτη μονιμὸν ἀφωρία, ὅταν ἐξυπνᾶται καταπλήρως τὴν ψυχὴν μου παραδόξων ἰδεῶν. Ἐνεθυμήθην τινὰ φρονεῖτε: Τὸν ἰταλὸν περιηγητὴν Πιόανην Βατίσταν Βελζώνην τὸν ποσοτὸν φιλοσοφικῶς συνδιαλεχθέντα μὲ τὰς μοῦσας τῆς Αἴγυπτου, τὸν πρῶτον μετακομιζάντα αὐτὰς εἰς Ἀγγλίαν τὸν εἰδιδύσαντα πρῶτον ἐν τῆς πωρεμίδος τοῦ Χερσῶν, τὸν ἀνακάλυψαντα παρὰ τῆ κοιλίδι Βεδῶν τὸν σήμερον ἐν τῷ Βρετανικῷ μουσεῖῳ περιφημῶν ἐξ ἀλαβάστρου σαφροφάκων, ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρισκτο κεκλεισμένη ἢ μοῦσα τοῦ μεγάλου Φαμμίτιχου. Εἰσελθὼν ὁ Βελζώνης ἐν τῇ Κατα

κόμβῃ τῶν Ὀρειότητων ὡς τὴν ἰσώμασε καὶ ἐγείρας τὸν τεταρτημηνεὸν βασιλεῖα, λέγει πρὸς αὐτόν.

Κρεάτινον ἄγαμμα! ἀθάνατε νεκρὸ! ἀδιάφθορε τύπε τῆς φθορᾶ! ὄνητος ἀνθρωπος, ἴσασαι ἀδιάφθορος ἐνώπιόν μου, ἀλλὰ σὲ ἐρωτῶ θὰ μὲνης ἀναισθητός μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως, ὅταν ἡ σάλπιγξ σὲ προκαλέσῃ μὲ τὴν βοὴν τῆς... Ὀμιλήσε! Ἐπειδὴ ἐπὶ χιλιάδας ἔτων δὲν ὄμιλησας, ὡ μοῦμα, ὄμιλήσε! οὐ εἶχες ἄλλοτε γλῶσσας; Ἐλα, ἄς ἀκούσω τὸν τόνον τῆς φωνῆς σου. Ἰδοὺ ἴσασαι, ὡ μέγα βασιλεὺς, πάλιν ὄρθως ἐπὶ τῆς γῆς, ὁρῶν καὶ ἀφῆς ἐκ νέου τὴν λάμψιν τῆς Σελήνης, ὅχι ὡς ἐναίριον καὶ ἕβλον πνεῦμα ἀλλὰ μὲ τὰς σάρκας σου, ὁσὰ καὶ μέλη σου.

Ἡ ἀνάμνησις τῶν λόγων τούτων μοὶ ὑπερθύμισε τὸ αἰώνιον φάσμα μου, τὴν Μεταλλευτικὴν τοὺς τόσους ἀποβιώσαντας ἀταρχειτούς συμβούλους τῆς, τοὺς παρανόμους δικαστὰς καὶ συννεταίρους τῶν ἀντιδικῶν μου καὶ τὰς δύο ζουτανὰς καὶ ἐπιζώσας μοῦσας τῆς, τοὺς δύο περιφανεῖς δόκτορας καταστρεφῆς τοῦ συνταγισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, καταστρεφῆς τῆς σιδηροβιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι, σπατάλους 4,000,000 δραχμῶν τὸν βλακαδοστάτων μετόχων τῆς, πρὸς ἴδουσιν μουμακῶν ἐργῶν.

Οἱ κανταδόροι

Ἦτο μεσονύκτιον ξεπερασμένον, ὅταν τὴν μουμακὴν σιγὴν μοὶ ἐφάνη ὅτι διέκοπτον ἦχοι βημάτων. Ἄλλ' ὅποια βήματα! Πιθανὸν ὄφρεις τινες ἀπονεαρκαμένοι ἐκ τοῦ καύσανος τῆς ἡμέρας ἐξήρχοντο ἀπὸ τῶν φωλιῶν των εἰς τὴν θόσον τῆς νυκτός, ἐρπόμενοι ὑπὸ τοὺς ἐκτενεῖς ἐκεῖ θάμνους. Πιθανὸν νὰ ἦτο ἡ πτῆξ νυκτινομόνι πτηνόν, πιθανὸν ὁ τυμβωρύχος Θῶς ἢ ἡ κλέπτρια ἀλώπηξ ἢ τινὲς ἀουραῖοι μῦς. Τίποτε ἄλλο δὲν προσεδόκουν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ.

Τὸ πρόβλημα τάχιστα ἐπιλήθη. Ἦσαν βήματα ποδῶν ἀνθρώπων αἱ δὲ προσεγγίζονσαι σιγαί αὐτῶν οὐδεμίαν πλέον ἐπέτρεπον ἀμφιβολίαν. Κάτωθι τοῦ ἐξώστου μου ὑπῆρχε μονοπάτιον μελλούσης ἀτραπολοεισοδοῦ τοῦ προσστίου. Τὸ μονοπάτιον ἔφερον εἰς τὴν ὑπὸσθεν λόφου μορφονήνην ἢ τὴν μικρὰν κοιλίαν, ἐνώμισα λοιπὸν ὅτι διηθύνοντο ἐκεῖ. Ἀόλου! ἐστάθησαν ἐκκοσι βήματα μακρὰν τῆς κατοικίας μου συγχρότως ἤσαντο ὁ μὲν ἠρέμας ὑψηλῶν κιδάρα, δηλαδὴ χορδίζον αὐτὴν ἢ ὡς ἐλεγον οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνας ὑποκρέμειν ἢ διαψηλαφεῖν τὰς χορδὰς, ὁ δὲ ἐξάγων μικρὸν κατακλινομὸν μουσικῶν φθόγγων des gammes chromatiques, ὁ ἄλλος ἐβορβόρησεν ἐν τῷ λαργικόῳ τῶν ἀνακαρηνῶν βαρυντόντων, μετὰ μικρὸν δὲ οἱ πέντε ἢ ἔξι οἱτοὶ ἀσματοκάμητοι ἐκονήσαντο τοιαύτην ἐξαομῶνιον Ρωμαϊοτατικὴν μελοποιικίαν ἰκανὴν νὰ ἀναστατώσῃ οὐ μόνον πᾶν νεῦρον τοῦ σώματος ἀλλὰ καὶ τὰ τύμπανα μουμιῶν.

Ὅποια νυκτεῖα! Θέε μου! εἶπον, ἡ πασιέληρος φερεῖ ἴδιον τοῦτο τὸ κακόν; Ἄν εἶχε τελειώσει τὸ πρῶτον ἄσμα τῆς ἡ κομπανία αὐτῆ καὶ παρουσιάζετο ἔτερα ἐκ τεσσάρων μὲ ἐν βιολίον, οὐχὶ μακρὰν δὲ αὐτῶν δεξιᾷ, ἄλλη τρίτῃ μὲ ἕτερον μουσικὸν ὄργανον ἐξ ἄλλων τόσων, μικρὸν ἐτι μακρύτερα εἶτα δύο ἢ τρεῖς μεμονωμένοι βαρύνοντο, ὑψίφροντι. Καὶ ἴδου συντόμως ἡ ἔρημος κολλὰς μεταβληθμένη εἰς τετραπλὴν ὄπερα. Ἄντι δὲ μελωδίας, ἀρμονίας, ρυθμοῦ καὶ ἐκφράσεως δὲν ἦκουε τίς πάλιν ἢ φωνὰς λιγυράς, λυγροσφθόγγους, παντοειδεῖς νευροστικὸς ἦχος τῶν ὑψηλοτέρων διασπῶν τῶν τε ὄργάνων καὶ λαργίαν καὶ μᾶς γυναικίαις ἀληθῶς Σειρηναίαις φωνῆς, ἦτις ὑποθίτω ἦτο ἢ κριμαντόνα τῆς ὄπερας. Εἰς τὰ ἔτερα μέρη τὰ ἄσματα ἦσαν Ἰταλικά, Ἑλληνικά καὶ Τουρκικά. Αἱ λέξεις τινῶν ἑλληνικῶν δὲν ἦσαν διὰ τὰ ὄπερα κρυφῶν ἐν μάλιστα ἄσμα ἦτο μία ἀληθὴς σιμοθία, ὡς ἐκάλλον οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνας τὰ ἀισχρά τραγοῦδια ἐκ τοῦ ἀνεισχύοντο μουσικῷ συνθέντῶν τὸν Σίμωνος.

Ἀπολέσας τὴν ὑπομονὴν ἐκραξα ἀπὸ τοῦ ἐξώστου πρὸς τοὺς ἐγγύτερά ἐμοῦ.

Φύγετε ἀπ' ἐδῶ, διότι θὰ προσκαλέσω τὴν ἀστνομίαν.

Καὶ τίς εἶθε ὑμεῖς κύριε ὅστις ἐπιθυμεῖτε

νὰ δεσποσῆτε ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τούτων, ἀπαντὴ μία φωνὴ εἰρωνικῶς. Συγχρότως ἤκουσθη γενικὸς κωχισμὸς. Τοῦτο ἦτο διότι ἤκουσαν τὴν γειοσίαν ἀπειλήν μου μὲ τὴν ἀστνομίαν.

Παρελθούσης σχεδὸν ἡμέρας ὄρας καὶ τὰ ἐξαομῶνια ταῦτα κωνέσθη τὸν τεσσάρων θιάσων καὶ τὸν δύο ἢ τριῶν μεμονωμένων μελωδῶν καταπληροῦντων τὴν ἀτμοσφαῖραν δι' ἔξυτάτων ἤχων ὡς νὰ ἀμιλλῶντο εἰς νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν τὸν ὑψηλότερα πρὸς τὸν οὐρανόν, ἀπεφάσισα νὰ καταβῶ καὶ πλησιάσω αὐτούς ἵνα ἴδῶ τίνες ἦσαν. Μόλις προσήγγισα καὶ ἀκούσα μίαν γυνωστὴν φωνὴν.

— Πῶς κύριε Στέφανε ὑμεῖς εἶσθε!... ὑμεῖς ὑμεῖς ἐνοικιάσατε τὸν οἶκον;... ὅν μὲ ἐνθυμεῖσθε;... εἶμαι ὁ Βασίλης τοῦ κυρίου Μ...

Ἦτο εἰς ὑψηλῆς τὸν ὅποιον ἄλλοτε ὁ φίλος μου κύριος Μ... εἶχεν, ἀλλ' ὅστις ἐπειδὴ ἰδεάπανα πλείονα χρόνον ἀδικιεζάντο ἢ ὑπερῆτον ἀπεπέμψθη. Ἠρότητα αὐτὸν δὲν ἦτο τοῦτο μόνον, πλήθος ἀγῶν, ἐρισιάν, τράγων, ὀρνίφων, ἀλεκτρωσῶν, νησῶν, χηρῶν καὶ προθητῶν λαλοῦντων ἢ φαλλόντων τὴν γλῶσσαν τῶν ἕκαστον ἔρσοκον ἐνταῦθα, τὰ μὲν ἀδόξοτα τὰ δὲ ὀδύνηροῦτα παρὰ τινος ποιμήνος, ἀδικακόπως φωνάζοντος

— Γυναιξόμεθα εἰς τὴν φωνητικὴν μουσικὴν ὅπως λαμβάνωμεν μέρος εἰς τοὺς χορούς τῶν Ἰταλικῶν μελοδραμάτων. Πληροῦνόμεθα μίαν δραχμὴν τὴν νύκτα καὶ μίαν καὶ ἡμίαν δραχμὴν ὅστις ἔχει πολὺ ὑψηλὴν φωνὴν ἢ καλὸ μέσος καὶ οὕτω ζῆ τις.

— Εἶναι μαθηταὶ οἱ σύντροφοί σου... Μοι φαίνεται νὰ διέκριναι γυναικίαις φωνάς.

— Εἴμεθα ὅλοι ὑπερήται, εἶναι καὶ μία ὑπερήται ὅπου ἔχει περιφωρη φωνὴν φίλην ἐνός τῶν συντρόφων μου, εἴμεθα δίοι μῖας γειτονίας παιδία καὶ ἅμα ὑπάγονν νὰ κοιμηθοῦν τὰ ἀφεντικά ἐκεῖ κοντὰ στὰ μεσάνυκτα ἡμεῖς ἐξερχόμεθα κρυφὰ καὶ ἐρχόμεθα ἐδῶ καὶ γυμναζόμεθα, διότι ἐδῶ εἰς τὴν ἐρήμῳ εἰμπορεῖ τις νὰ ὑψώσῃ ὅσον θέλει τὴν φωνὴν του... Ποῦ νὰ εὔρησῃ ἄλλον ὄρα καὶ ἄλλο μέρος κατακλιθῆτο.

— Καὶ τοῦτο γίνεται κατὰ νύκτα;

— Τοῖς τεσσάραις φορὰς τὴν ἑβδομάδα.

— Τί πράγμα εἶναι αἱ ἄλλα κομπανία;... ἐρχονται καὶ αὐταὶ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν;...

— Ἄν τοὺς γνωρίζω, τί εἶναι ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἤλθομεν ἐδῶ καὶ νὰ μὴ εὐρισκῶνται καὶ ἄλλοι κανταδόροι.

Ὁ Βασίλης ὑπεσκέθη ὅτι τὴν προσεγγί φωνὰν θὰ ὑπάγονν μακρύτερα τῆς κατοικίας μου νὰ γυμναζώνται, ἐγὼ δὲ μετέβην εἰς τὴν κλίμην μὲ ὅλους ἀντιθέτους ἰδέας ἐκείνων ἄς εἶχον πρὸ μικροῦ. Πέντε ἢ ἔξι ὑπερήται διεννοοῦμην ἐγκαταλείποναι μετὰ τὸ μεσονύκτιον τοὺς ἐν Νεαπόλει οἴκους τῶν ἀθηνάων τῶν κοινομένων βαθέως ἀπροστατεῦτους καὶ οὐτὲ κὰν εἰς λαποδύτης εἰσερχετα ἐν τῶν οἰκίῶν νὰ σφατερισθῆ τι. Τὸ τοιοῦτον δὲν εὐρίσκειται οὐτὲ εἰς τὸ Λονδίνον οὐτὲ εἰς τοὺς Παρισίους. Ἐκεῖ ὁ ὑψηλῆς ὁ ἰκανὸς νὰ ἐγκαταλήθῃ οὕτω κρυφὰ τὴν θέσιν του θὰ προσποιεθῆ μίαν νύκτα πρὸς τοὺς συντρόφους του τὸν ἀδιάθετον καὶ μετ' ὀλίγων θὰ μεταβληθῆ εἰς λαποδύτην ἢ ἱματοκλήτην ἵνα γυμνάσῃ πρῶτος τοὺς αὐθέντας τῶν ἄλλων κανταδόρων. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ Ἀθηναὶ δὲν περιεῖχον τοὺς λαποδύτας τῆς σήμερον.

Τὰ κωνέστα αὐτὰ διηρῶσαν ἐπὶ πολλοὺς ἡμέρας ἐν σκοτει καὶ πασιέληρος μέχρις ὅπου ἀφ' αὐτῶν διελύθησαν, ἀγνωστῶς, μολοντοὶ μὲχρι σήμερον τὰ ρωμαϊκά ἀγματα αἱ πατινάδες, τὰ ξεφωρητὰ, καὶ τῶν παίδων τὰ δημιώδη μονήχη τραγοῦδια, οὐδόλας λείπουν μέχρι τῆς ἐνδεκάτης τῆς νυκτός.

Ἀπεφάσισα νὰ ἀπερῶσω διὰ τὴν γραφικὴν μου ἐργασίαν τὸ πλείστον τῆς ἡμέρας ἐγειρόμενος ὡς σύνθητες λιάν πρωί. Εἰς τὸν καύσανον τοῦ θέρους, ἔλεγον, τὴν ὄψιν καὶ τὸ φύκος τοῦ γεμῶνος οὐδέεις θὰ εἶδη ἐνταῦθα εἰς τὴν ἀδενδρον αὐτὴν ἐρημον νὰ διαταρῆξῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς.

Ὁ ἡμερησίος θόρυβος

Ἐλανθάσθη! Ἡ ἐπομένη ἡμέρα ἀπέδειξεν ἀμέσως ὅτι ὁ βίος δὲν ἦτο ἦτον ταρπνότερος καὶ γαλήνιος ἐνταῦθα μὲ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ὅσον καὶ μὲ τὸ τῆς σελήνης.

Ἀπὸ τῆς αἰγῆς ἤσαντο νὰ διαχωρῶνται ἐξοχόμενοι πρὸς τὴν πόλιν ἐκ τῶν μακροῦθεν ἐξοχῶν, γαλακοπῶλα, λαχανοπῶλα, ὄπαροπῶλα,

ὄρηνοπῶλα καὶ ὠποπῶλα. Ἦτο τὸ πέρασμα ὄλων αὐτῶν καὶ ἄλλων ὁμοίων. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν μετρίων εἰς τὴν ὑπὸσθεν τοῦ λόφου νεοδημοφονεῖται πτωχὴν πλὴνην ἐμβαλοματοποιῶν, γανωτῶν τῶν μαγειρικῶν σκευῶν, κορδελοπῶλα, ὑψασματοπῶλα, μπουρεξίδες, ἀστραγαλατζίδες καὶ παντοειδεῖς πρκατευταὶ γυρολόγοι ἀπὸ πρῶτας μέχρι νυκτός, ὑψηλοφώνους καὶ πολυπλάγγους πανηρυζόντες τὰ ἐμπορευμάτα των, συνοδευομένων τῶν ὑψηλῶν φωνῶν των ἐκ τῶν διακοσμηζομένων κρεμαστῶν εἰς τὸν λαϊμὸν τῶν ζῶων των κωδόνων ἢ ἐκ τῶν κωγῶμῶν τῶν ἰσῶν τῶν κοράκων, τοῦ βελόσματος τῶν αἰγῶν, ἢ τοῦ θορύβου τῶν λυσσῶδαις ὑλακούντων καὶ μαχομένων ἀγρίων κυνῶν. Πῶποτε δὲν εἶδον μεγαλειότητα ἀρτίμων ἀδεπομένων κυνῶν ὅσον εἰς τὸ μέρος τοῦτο, ὅπερ εἰδείκνυεν ὅτι ὁ μόργας ποτὲ δὲν ἔφερε τὸ κυνοφθόρον κάρκον τὸν ἐνταῦθα. Ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν ἦτο τοῦτο μόνον, πλήθος ἀγῶν, ἐρισιάν, τράγων, ὀρνίφων, ἀλεκτρωσῶν, νησῶν, χηρῶν καὶ προθητῶν λαλοῦντων ἢ φαλλόντων τὴν γλῶσσαν τῶν ἕκαστον ἔρσοκον ἐνταῦθα, τὰ μὲν ἀδόξοτα τὰ δὲ ὀδύνηροῦτα παρὰ τινος ποιμήνος, ἀδικακόπως φωνάζοντος

— Πῶς κύριε Στέφανε ὑμεῖς εἶσθε!... ὑμεῖς ὑμεῖς ἐνοικιάσατε τὸν οἶκον;... ὅν μὲ ἐνθυμεῖσθε;... εἶμαι ὁ Βασίλης τοῦ κυρίου Μ...

Ἦτο εἰς ὑψηλῆς τὸν ὅποιον ἄλλοτε ὁ φίλος μου κύριος Μ... εἶχεν, ἀλλ' ὅστις ἐπειδὴ ἰδεάπανα πλείονα χρόνον ἀδικιεζάντο ἢ ὑπερῆτον ἀπεπέμψθη. Ἠρότητα αὐτὸν δὲν ἦτο τοῦτο μόνον, πλήθος ἀγῶν, ἐρισιάν, τράγων, ὀρνίφων, ἀλεκτρωσῶν, νησῶν, χηρῶν καὶ προθητῶν λαλοῦντων ἢ φαλλόντων τὴν γλῶσσαν τῶν ἕκαστον ἔρσοκον ἐνταῦθα, τὰ μὲν ἀδόξοτα τὰ δὲ ὀδύνηροῦτα παρὰ τινος ποιμήνος, ἀδικακόπως φωνάζοντος

— Γυναιξόμεθα εἰς τὴν φωνητικὴν μουσικὴν ὅπως λαμβάνωμεν μέρος εἰς τοὺς χορούς τῶν Ἰταλικῶν μελοδραμάτων. Πληροῦνόμεθα μίαν δραχμὴν τὴν νύκτα καὶ μίαν καὶ ἡμίαν δραχμὴν ὅστις ἔχει πολὺ ὑψηλὴν φωνὴν ἢ καλὸ μέσος καὶ οὕτω ζῆ τις.

— Εἶναι μαθηταὶ οἱ σύντροφοί σου... Μοι φαίνεται νὰ διέκριναι γυναικίαις φωνάς.

— Εἴμεθα ὅλοι ὑπερήται, εἶναι καὶ μία ὑπερήται ὅπου ἔχει περιφωρη φωνὴν φίλην ἐνός τῶν συντρόφων μου, εἴμεθα δίοι μῖας γειτονίας παιδία καὶ ἅμα ὑπάγονν νὰ κοιμηθοῦν τὰ ἀφεντικά ἐκεῖ κοντὰ στὰ μεσάνυκτα ἡμεῖς ἐξερχόμεθα κρυφὰ καὶ ἐρχόμεθα ἐδῶ καὶ γυμναζόμεθα, διότι ἐδῶ εἰς τὴν ἐρήμῳ εἰμπορεῖ τις νὰ ὑψώσῃ ὅσον θέλει τὴν φωνὴν του... Ποῦ νὰ εὔρησῃ ἄλλον ὄρα καὶ ἄλλο μέρος κατακλιθῆτο.

— Καὶ τοῦτο γίνεται κατὰ νύκτα;

— Τοῖς τεσσάραις φορὰς τὴν ἑβδομάδα.

— Τί πράγμα εἶναι αἱ ἄλλα κομπανία;... ἐρχονται καὶ αὐταὶ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν;...

— Ἄν τοὺς γνωρίζω, τί εἶναι ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἤλθομεν ἐδῶ καὶ νὰ μὴ εὐρισκῶνται καὶ ἄλλοι κανταδόροι.

Ὁ Βασίλης ὑπεσκέθη ὅτι τὴν προσεγγί φωνὰν θὰ ὑπάγονν μακρύτερα τῆς κατοικίας μου νὰ γυμναζώνται, ἐγὼ δὲ μετέβην εἰς τὴν κλίμην μὲ ὅλους ἀντιθέτους ἰδέας ἐκείνων ἄς εἶχον πρὸ μικροῦ. Πέντε ἢ ἔξι ὑπερήται διεννοοῦμην ἐγκαταλείποναι μετὰ τὸ μεσονύκτιον τοὺς ἐν Νεαπόλει οἴκους τῶν ἀθηνάων τῶν κοινομένων βαθέως ἀπροστατεῦτους καὶ οὐτὲ κὰν εἰς λαποδύτης εἰσερχετα ἐν τῶν οἰκίῶν νὰ σφατερισθῆ τι. Τὸ τοιοῦτον δὲν εὐρίσκειται οὐτὲ εἰς τὸ Λονδίνον οὐτὲ εἰς τοὺς Παρισίους. Ἐκεῖ ὁ ὑψηλῆς ὁ ἰκανὸς νὰ ἐγκαταλήθῃ οὕτω κρυφὰ τὴν θέσιν του θὰ προσποιεθῆ μίαν νύκτα πρὸς τοὺς συντρόφους του τὸν ἀδιάθετον καὶ μετ' ὀλίγων θὰ μεταβληθῆ εἰς λαποδύτην ἢ ἱματοκλήτην ἵνα γυμνάσῃ πρῶτος τοὺς αὐθέντας τῶν ἄλλων κανταδόρων. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ Ἀθηναὶ δὲν περιεῖχον τοὺς λαποδύτας τῆς σήμερον.

Τὰ κωνέστα αὐτὰ διηρῶσαν ἐπὶ πολλοὺς ἡμέρας ἐν σκοτει καὶ πασιέληρος μέχρις ὅπου ἀφ' αὐτῶν διελύθησαν, ἀγνωστῶς, μολοντοὶ μὲχρι σήμερον τὰ ρωμαϊκά ἀγματα αἱ πατινάδες, τὰ ξεφωρητὰ, καὶ τῶν παίδων τὰ δημιώδη μονήχη τραγοῦδια, οὐδόλας λείπουν μέχρι τῆς ἐνδεκάτης τῆς νυκτός.

Ἀπεφάσισα νὰ ἀπερῶσω διὰ τὴν γραφικὴν μου ἐργασίαν τὸ πλείστον τῆς ἡμέρας ἐγειρόμενος ὡς σύνθητες λιάν πρωί. Εἰς τὸν καύσανον τοῦ θέρους, ἔλεγον, τὴν ὄψιν καὶ τὸ φύκος τοῦ γεμῶμος οὐδέεις θὰ εἶδη ἐνταῦθα εἰς τὴν ἀδενδρον αὐτὴν ἐρημον νὰ διαταρῆξῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς.

ἴδωσι... Καὶ τί σημαίνει, τὸ φῶς τῆς ἡμέρας!... Ἄλλ' ἐγὼ τολμῶ ποτὲ νὰ περιγράψω ὅσα εἶδον διὰ τοῦ φωτός τοῦ ἡλίου, ἐκ τοῦ ὕψους τῶν παραθῶρων μου. Ἠναγκάσθην διὰ μῆρας ὀλοκλήρους ἐνόσφ ἢ θυγάτηρ μου εὐρισκτο εἰς Ἀθήνας νὰ

βλέπονταν επί του ξηροῦ ποταμοῦ, θέλετε ἰδῆ τὰ λευκά μάρμαρα τῆς πλευρᾶς, κεκαλυμμένα σφαιροῦν καὶ σφαιριδίων, διότι γυμνάζονται ἐπ' αὐτῶν εἰς τὴν σκοποβολὴν μετὰ τὸν σφαιροῦν ἢ περιτροπᾶ των οἱ μείρακες ἢ οἱ ἀρειμάνιοι. Ἡκούσατε εἰς ἄλλην πρωτεύουσαν τῆς γῆς οἱ μαρμαρίνοι τοῖχοι τῶν Ἐθνικῶν Μουσείων ἀνεπιβλέπτως καὶ ἀτιμωρητὶ νὰ μεταβάλλονται εἰς σημεῖα σκοποβολῆς τῶν πρώτων τσακινιδίων τῆς πόλεως; Ἄν ἀρκοῦν ὅτι τὰ Μουσεία ληστεύονται ἐσωτερικῶς, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ κατασχυνῶνται διὰ κόπων καὶ σφαιριδίων ἐξωτερικῶς; ἢ ἄλλη πλευρὰ τοῦ Μουσείου εἶναι εἰς ἀληθῆς κοπρῶν. Καὶ τί κάμνουν οἱ ἄδρῶς πληθυνόμενοι φύλακες τοῦ Μουσείου; Εἶναι οἱ πρώτοι οἱ δίδοντες τὸ παράδειγμα.

Ἀλλὰ τὸ τεχνότερον τοῦ βίου τῶν περιχώρων συνίσταται εἰς τὴν προμήθειαν τῶν τροφῶν. Ἐὰν εὐρίσκειται παντοπόλως ἐκεῖ ἐγγὺς σοὶ πωλεῖ ἀνεξέλεγκτως τὰ τριακῶσια ἢ τριακῶσια πενήκοντα δράμια διὰ τετρακῶσια, τὴν ζάχαρην ποτὲ μὴ ἠδύνουσαν, τὸ πετρέλαιον ποτὲ μὴ φωτίζον, τὸ ξύγκι ἀντὶ βοτῶν κλπ. Ἀντὶ κράτους ἀγοράζετε πετιὰ καὶ κόκαλα καὶ ὅλα ταῦτα εἰς τιμὴν τοῦλάχιστον εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν πλειότερον ἢ ὅτι πωλοῦνται εἰς τὴν πόλιν. Ὅσοι φορτωμένοι μετὰ τὴν σφαιρὴν ἀπορικήν καὶ χορταρικὴν ἐπερίσσευσαν ἀπὸ τὰ πωληθέντα εἰς τὴν πόλιν, διέρχονται ἐκείθεν ἠδηρόνως ἀπὸ τὸν διαφοροπώλαστων προσφέροντες δι' ἀνεξαρκήτων καὶ συχνὰ ἀνθαδεστάτων τρόπων τὰ ἀπομεινάρια των, τριακῶν τοῖς ἑκατὸν τοῦλάχιστον περισσότερον ἢ ὅτι ἐπωλήθησαν τὰ ὑγιᾶ προίοντα των ἐν τῇ πόλει, καὶ τοῦτο διότι γνωρίζουν ὅτι ἐὰν δὲν ἀγοράσῃτε δὲν θὰ φάγητε.

Ποῦ εἶναι ἡ συγκοινωνία! . . . ποῖα συγκοινωνία; . . . εἰσθε μακρὰν τῆς τροφῆς, μακρὰν τῶν φαρμάκων καὶ ἰατρῶν. Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ὑπάγῃ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἢ μὴ ἔχων ἡμέρηθεν νὰ πέμψῃ αὐτὸν νὰ ἀγοράσῃ καλλίτερα τρόφιμα δύναται νὰ μείνῃ νήστης μίαν καὶ δύο ἡμέρας ἐὰν βρέχῃ ἢ ἄλλο φυσικὸν ἐμπόδιον ἀποτρέψῃ τοὺς διαφοροπώλας νὰ ἐκτείνωσι τοὺς ἐμπορικὸς περιπάτους των μέχρι τῶν προαστείων. Τὸ πονηρότερον ὅμως τοῦ τεχνου τοῦτου βίου εἶναι τὰ ὕδα τῶν ἐγγὺς μανδρῶν. Ἀκούετε ἀπὸ τὰ παραθύρα σας τὰς ὕριδας κλακίζουσας, πέμπετε τὴν ὑπηρετρίαν σας νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ φρέσκον αὐτὸ, τὸ πληρώνετε δέκα πέντε λεπτὰ διότι ὅσα τὸ δίδει ἀπὸ τὴν φωλεᾶν θερμοτάτων ὅτι τὸ ἐγέννησε καὶ ὅσως δταν θὰ τὸ φάγητε εὐρίσκετε αὐτὸ νὰ βρωμαδίῳ διότι εἶναι ἐκ τῶν ὕδων τῶν ἀγοραζομένων τρία διὰ μίαν δεκάραν, τιθεμένων δὲ ἐν τῇ φωλεᾷ ἐπίτηδες ὅπως ἐξαπατήσουν τὰς ὑπηρετίας.

Ὁ χορὸς τοῦ Φαντάγκο

Ἐγκαταλείπων τοὺς ἐπιλοικοῦς ἐκατὸ ἄλλας μικρὰς ἀθλιότητας τὰς ὁποίας ἀδύνατόν τις νὰ προῖδῃ καὶ προλάβῃ πρὶν πῶτόν τας γευθῆ, ἐπανέρχομαι εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς πραγματείας μου, τοῦτέστι τῆς ἰδρύσεως τοῦ νέου προαστείου.

Ἠορῶν ἐπὶ τὰ βλέμματά μου οἱ ἐργολάβοι, οἱ κερδοσκόποι, οἱ ἀρχιτέκτονες, ἀμιλλώμενοι νὰ οἰκοδομῶν σποραδικῶς ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως ταύτης. Οἱ μὲν περιέκλειον ἑδωρὸς τι διὰ μίαν μάνδρας καὶ ἐνὸς οἰκιδίου ὅπως κατὰ πρῶτον ἐξασφαλίσουν τὸ καταπατημένον, κλεμμένον ἢ μὴ κλεμμένον ἀλλὰ πωληθῆν πρὸς αὐτοὺς οἰκόπεδον παρ' ἀνθρώπων τῶν ὁποίων τοὺς ἀρχικοὺς τίτλους δὲν ἐξήλεγξεν ὁ περίφημος τοῦ Λονδίνου διαγνώστης Nethercliff ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι τὸ χωρίον καὶ ἢ μετὰν εἶναι κατασκευῆς νεωτέρας τῆς ἡμερομηνίας ἣν φέρουσι οἱ τίτλοι. Ἠορῶν νὰ οἰκοδομῶν σπιτάκια καὶ οἰκίδια καὶ τινας μεγάλους οἴκους ὅπως καὶ τὸ προαστεῖον τοῦτο λάβῃ τὴν μορφὴν τῶν ἄλλων. Οὐδέμια ἐπιτήρησις εἰς τὸ κτίσειν, καὶ ἂν ὑπῆρχεν ἦτο ἴση τῷ μηδενὶ καὶ σύμφωνα τῆς ἐπιθυμίας τοῦ οἰκοκτίτορος. Φεῦ! τὰ αὐτὰ τοῖς ἀντοῖς. Ἡ αὐτὴ ἀκηδία τῶν παρελθόντων δημάρχων καὶ δημοτικῶν συμβούλων, ἢ αὐτὴ ἀκαθαρσία, ἀκαταστασία, τὸ αὐτὸ βορβορῶδες, στραβαλόν, στενωπόν, ἀνώμαλον καὶ διεσταλμένον τῶν ὁδῶν, ἢ αὐτὴ ἀρχιτεκτονικὴ τὸ αὐτὸ μιμῶδιον καὶ μιμητικόν, ὡς πάντα τὰ μέλη τῶν ἀρμόδιων ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται ἢ βελτίωσις τοῦ κακοῦ, ἅμα πρόκειται περὶ τῆς καταστολῆς

του νὰ ἐκυριεύοντο ἐκ τοῦ οἴστρου τοῦ Ἰσπανικοῦ Φαντάγκο.

Γνωρίζετε τί λέγω; ἠκούσατε περὶ τοῦ Ἰσπανικοῦ χοροῦ φαντάγκο, τοῦ ἐρείροντος τὴν ἑξαψιν τῶν αἰσθήσεων, τὴν ἠδονπάθειαν καὶ λαγνείαν, μᾶλλον ἢ ὁ κόρδαξ, ὁ κόλαβρος, ὁ μακτριμῶς, ἢ οἰσοδῆποτε ἄλλος ἀσελγῆς χορὸς. Ἡ αὐτὴ τῆς Ρώμης τοσοῦτον ἐσκανδαλίσθη λέγει ἡ ἱστορία βλέπονσα ἐν ἔθνος σοβαρόν, νὰ τέρηται καὶ νὰ εὐφραίνηται εἰς τὸν τοιοῦτον ἀσελγῆ χορόν, ὥστε ἀπεφάσισε νὰ τὸν καταργήσῃ. Οἱ καρδιναῖοι λοιπὸν συνελθόντες εἰς διάσκεψιν ἐδίκασαν καὶ κατεδίκασαν τὸν φαντάγκο, ὅταν εἰς τῶν καρδιναλίων εἶπεν ὅτι ἢ ἀπόφασίς των δὲν ἤθελαν εἶσθαι δίκαια ἐνόσω ὀφθαλμοφανῶς δὲν τὸν ἴδουν καὶ βεβαιωθῶσι τὰς ἀσελγῆς κινήσεις του. Τῆς προτάσεως γενομένης παραδεικτῆς προσεκάλεσαν ἐνώπιόν των ζεύγος Ἰσπανῶν μετὰ κρέμβυλά των (castagnettes) νὰ τὸν χορεύσουν. Συντόμως τὸ σοβαρὸν τῶν καρδιναλίων ἐξεμυδένισθη παρηκολούθουν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς ζυφύρους τοῦ φαντάγκο. Αἱ Ἐμμένετες των λησμονήσαντες ἐάντοὺς ἠγέρθησαν ἀκράτητοι, ἐνθουσιασμένοι, κινῶντες τὰς χεῖρας, κρούοντες τοὺς πόδας, μιμούμενοι τὰς ἀσελγῆς κινήσεις καὶ μετροῦντες τὸν χρόνον. Τὸ ἱερὸν συνέδριον μετεβλήθη εἰς ὀρχηστῆς. Πάντες οἱ καρδιναῖοι ἤρχισαν νὰ χορεύουν, οὕτω δὲ ἐπετράπη ἕκτοτε ὁ χορὸς Φαντάγκο. Τὸ αὐτὸ ὑπάρχει καὶ μετὰ τοὺς δημάρχους καὶ τὰ δημοτικὰ συμβούλια εἰς τὸ ζήτημα τῆς προτενοῦσης καὶ τῶν προαστείων. Πάντες καταδικάζουν τὰς ἐννοπαροῦσας ἀσηχημοσύνας τὰς ἀσελγείας, κλοπήθεις, τὴν βρομίαν καὶ κλοροζιμίαν, πάντες ὑπόσχονται καὶ ὑποδεικνύουσι διόρθωσιν καὶ πάντες ἅμα ἔλθουσι εἰς τὰ πράγματα χαροῦντος μετέχουσι καὶ συμμερίζονται τὰ ἐννοπαροῦσα, εὐφραίνονται εἰς αὐτὰ, δίδοντες τόσον προσοχὴν εἰς τὰς κωνυγὰς τῶν κατοίκων, εἰς τὰ παράπονα τῆς κοινῆς γνώμης, τὰς ἀσθηρὰς ἢ γελοιογραφικὰς τὸν τύπον παραστάσεις, ὅσων ἔδοσαν προσοχὴν μετὰ ταῦτα οἱ καρδιναῖοι εἰς τὰς παροιδίας, κωμωδίας, καὶ παντομίμας, δι' ὧν τοὺς ἐκωμώθησαν εἰς τὰ διάφορα θέατρα τῆς Ἰσπανίας καὶ τῶν Πυρρηναιῶν οἱ Ἰσπανοὶ καὶ Γάλλοι.

Ὁ Δήμαρχος Τιμολέων Φιλήμων

Καὶ τώρα δύο λόγους πρὸς τὸν λησμονήσαντά με ἀρχαίον μου συνωμότην Τιμολέοντα Φιλήμονα, τὸν Πελεργίνον τοῦ Μονάχου, προσκηνητὴν δὲ τοῦ τάφου τοῦ Ὁθωνος τὸν παρόντα δημάρχον.

Ὅταν ἡμέραν τινα τὸ 1878 συνεχαιρόμην αὐτὸν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς, μοι λέγει.

— Καὶ ποῦ νὰ μὲ ἰδῆς ὅταν ἀναβῶ ἀξιώματα ἀνώτερα τί θὰ κάμω.

Ἰδοῦ, φίλε, Τιμολέων, τὸ ἀξίωμα τοῦ δημάρχου τὸ ὁποῖον εἶναι ἢ λυθία λίθος, βασιανιστηρία, ἀλάνθαστος, ἐφ' ἧς δοκιμάζεται καὶ ἀποδεικνύεται ἢ ἀληθῆς ἰκανότης οἰονομῆτος πολυπράγμωνος. Ἐγὼ ἤμην τότε ὅταν ἐλεγεσ οὕτω τῆς ἐναντίας γνώμης, εἰδῶν δὲ χωρὶς νὰ εἶπω πρὸς σέ, ὅτι οὐδεὶς ἄνευ προηγουμένου πρακτικοῦ βίου δεῖ οὐδέμια εἶδος ἐργῶν τί κατάρθωσε δύναται νὰ κάμῃ θανάματα εἰς οἰονομῆτος ἀξίωμα ἀναβῆ, ὅσον καὶ ἂν ἐγεννηθῆ ἐκ τῆς φύσεως εὐφυῆς.

Ἐνοσθένεσσα τότε ἐνθυνοῦμαι, ἐνώπιον ἄλλων οἰκείων του τὸν φίλον Φιλήμονα νὰ ἐνεργήσῃ πάραυτα ὅτε εἶχεν ἐνθουσιασμένην τὴν Βουλὴν ὑπὲρ αὐτοῦ νὰ τὸν ἀναγορεύῃ ἑφορον ἰδρυτὴν ἰσόβιου, καθὼς καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς βιβλιοθήκης τοὺς βοηθήσαντας αὐτὸν εἰς τὴν ἰδρύσιν τῆς μετὰ τοῦ μισθοῦς, διότι ἐλεγον, τὰ πάντα ἐν Ἑλλάδι ἄστατα καὶ ἐφήμερα, τοῦ κομματισμοῦ δὲ προβαίνοντος ἄλλος δύναται ἡμέραν τινα νὰ τοῦ ἀραρπᾷ τὴν θέσιν. Ἐπρότερον δὲ νὰ ἀπερσῶσῃ τὸν ἐπιλοικὸν βίον του ὅπως μεταβῆ τὴν ἐιρημένην βιβλιοθήκην εἰς βιβλιοθήκην τῆς Ἀνατολῆς, προσπαθῆσῃ δὲ νὰ κατορθώσῃ νὰ μεταφέρῃ ἐκ τῶν μοναστηρίων τῆς Τουρκίας πάντα τὰ ἐκεῖ χειρόγραφα καὶ ἀρχαῖα συγγράμματα. Ὁ κ. Φιλήμων εἰσιγα εἰρωνικῶς μειδιῶν. Καὶ εἶχε δίκαιον διότι ἢ φιλοδοξία του ἦτο δι' ἀνώτερα, ἢ δὲ φιλοδοξία κατὰ τὸν Μονταῖν εἶναι πάθος ἰσχυρό-

τερον τοῦ ἐρωτος. Ὁ ἐρως λέγει ἐξαντλεῖται διὰ τῆς ἀποκτήσεως τοῦ ποθουμένου ἀντικειμένου, ἐνῶ ἢ φιλοδοξία ὅσον ἀποκτῶμεν τὰ ποθούμενα ἀξιώματα τόσον θερμοτέρα ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀναβῶμεν εἰς τὰ ὑψηλότερα, ἀδιαφοροῦντες ἐὰν ἢ μετὰ ἰκανοὶ ἢ ἀρμόδιοι δι' αὐτὰ. Καὶ ὁ Πλάτων μᾶς λέγει ὅτι ἢ φιλοδοξία μόνον ὅτι ἔχει κἀλλιτέραν ὕψιν τῆς φιλαργυρίας εἶναι μᾶλλον ἐπὶ ἐπικίνδυνος, διότι οἱ κόλακες καὶ αἱ χειροκροτήσεις τοῦ λαοῦ κάμνουν τὴν ὀρυμὴν αὐτῆς ἀκράτητον.

Ἰδοῦ σήμερον δημάρχος δὲν δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν Ἀκρόπολιν, ἀνοικοδομήσῃ τὴν πόλιν, πληρώσῃ ὕδατων τοὺς ποταμούς τῆς παρουσιά-ζονται ὅμως ἐνώπιον του δύο πράγματα μηδαμινὰ ὅπως δειξῇ τὴν ἰκανότητά του.

Τὰ δύο ταῦτα εἶναι ἢ πρωτεύουσα καὶ τὰ προάστεια τῆς. Ἀμφότερα εὐρίσκονται εἰς χείρονα πέρα ποτε κατάστασιν, ἀνευ ὁρατῆς βελτιώσεως. Καὶ εἰς ἀμφότερα ἀπαιτοῦνται γενικὰ θεραπευτικὰ μέτρα, νέοι νόμοι καὶ ταχεῖα υἱστηρὰ ἐφαρμογὴ αὐτῶν. Κατὰ τὴν ταπεινήν μου γνώμην, καὶ εὐχόμεθα ἐγκαρδίως νὰ ἦμαι πεπλανημένος, πᾶς ἕτερος ἢ ὁ Τιμολέων Φιλήμων θὰ δυνηθῆ νὰ τρέψῃ τὸν Πεινῶν καὶ Ἀλφειῶν, ὅπως καθαρῶσῃ τὴν κόπρον τοῦ Ἀγρείου.

Αἱ Ἀθήναι εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἔλθουν βασιλεῖς καὶ ἠγεμόνες εἰς τὸν γάμον τοῦ διαδόχου, ἀριστοκράται καὶ ἐπίσημοι ξένοι καὶ οὐχὶ οἱ δημαρχοὶ τοῦ κράτους, εἶναι πραγματικῶς κόπρος Ἀγρείου, περιεκλείουσα εἰδικὰς ἐπιδημίας, εἰδικὴν ἀθλιότητα, παντοθεῖς δυσωδίας καὶ δυσώδεις ἀρχαιότητες, ἐρείπια αεραστά, μεταβληθέντα εἰς ἐνούρηθρα, καὶ σκωραμίδια καὶ γενικὰς κοπρῶνας. Ἄν μνημονεύω τὸν κοινοτὸν καὶ τὴν ἀνυδρίαν καὶ καὶ καί. . .

Πότε θὰ καθαρῶσῃ ἢ πόλις; συγκοινωνία δὲν ὑπάρχει, θὰ πληρώνουν οἱ ξένοι εἴκοσι καὶ τριακῶντα δραχμὰς τὴν ἡμέραν; ἢ θὰ ὑποδεχθῶμεν τοὺς ξένους ὅπως εἶναι; Ὁ καιρὸς κατεπεῖργει. Θέσατε πενήκοντα ἄνδρας νὰ καθαρῶσιν τὸν κοπρῶνα τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου πρὶν οἱ ξένοι τὸ ἐπισκεφθῶσιν. Θέσατε ἑκατὸ διακοσίους ἄνδρας νὰ καθαρῶσιν τὸ Κεραμικόν, ὅπως ἀερισθῇ ἢ ὀξυδῆς καὶ νοσώδης ἀτμοσφαιρὰ του. Προετιμάσατε διὰ τὰς ὁδοὺς ἄφθονον ὕδωρ, διότι πιδανὸν τὸ πλῆθος των ξένων νὰ ἦναι μεγαλεῖτερον ἢ ὅτι ὑποθέτομεν, κατὰ συνέπειαν ὁ κοινοτὸς μεγαλεῖτερος. Τί; θὰ περιορισθῶμεν μόνον εἰς ρεβερνέτες, ἀντιχαιρετισμούς, κοπλιμέντα καὶ ἐμμαρχικὰ γελοιοδέστατα συμπόδια ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τὸν νοῦν ἔχοντες ὡς σὴν ἡμεῖς εἰς τὰ παράσημα, τὰ βραβεῖα καὶ τὰς χαμερπεῖς κολακείας των ὅσων ἔχομεν ἀνάγκην; Ἄς παύσῃ διὰ μίαν στιγμὴν ὁ νοῦς ἡμῶν σκεπτόμενος τὰ τοιαῦτα.

Ἄς σκεφθῶμεν μικρὸν διὰ τὴν πρωτεύουσα, τὰ προάστεια καὶ τὴν συγκοινωνίαν των διότι Ἀθήναι ὡς σήμερον εἶναι, ἔσεται ἀντικειμένου εἰρωνίας ὀλοκλήρου τῆς Ἐυρώπης. Οἱ δὲ Βέλγοι πρέπει νὰ ὑποχρεωθῶσιν ἀπὸ τοῦδε νὰ φέρωσι περισσότερας ἀμάξας καὶ διασφραγίσωσι τακτικατέραν συγκοινωνίαν.

Τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως.

Ἰδοῦ φίλε Τιμολέων καὶ μία ἰδέα πιδανῆς ἐπιτυχίας πρὸς ἀνεύρεσιν ἀφθονοῦ ὑδατος διὰ τὴν πρωτεύουσαν. Ἀβῆ ἐντὸς τῆς κοίτης τοῦ Ἰλισσοῦ ἀκριβῶς ὑπὸ τὸ Μετξ ἐν τετραγώνον, οὐνεὶς τὸ μήκος τῆς πλευρᾶς νὰ ἦναι ἴσον τοῦ πλάτους τοῦ ποταμοῦ, θέσον ἐργάτας νὰ σκάψουν τὸ τετράγωνον μέχρις ὁκτὰ ἢ δέκα μέτρων βάθος καὶ θέλεισ ἰδεῖ ὅλα τὰ ὕδατα τὰ κατερχόμενα ὑπογείως ἐκ των ὁρέων εἰσβάλλοντα δὲ ὑπογείως καθ' ὅλην τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ των δύο Φαλήρων εἰς τὴν θάλασσαν νὰ καταπληρῶσιν ὡς ἐν μιᾷ ἀνεξαντλήτῳ δεξαμενῇ τὸ τετράγωνον τοῦτο. Τὸ τοιοῦτον εἶναι φυσικὴ συνέπεια διότι κατέρχονται ἐκ μεγάλου ὕψους. Αἱ Ἀτμαντλίαι θὰ συμπληρῶσιν τὴν ἐπιλοικὸν λειτουργίαν τῆς ταχέως χρησιμοποιήσεως τοῦ ὕδατος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Τύποις Α. Κολλαράκη καὶ Ν. Τριανταφύλλου
— Κάτωθι τοῦ Δημάρχου. —